

PENTRU CĂ NE-AU FOST UCISE SPERANȚELE,
PENTRU CĂ MINCIUNA DE AZI BATJOCOREȘTE ADEVĂRUL
DIN DECEMBRIE, PENTRU CĂ MERITĂM O ALTĂ VIAȚĂ
— LA TIMIȘOARA, ÎN 16 DECEMBRIE, SE INSTITUTE —

PARLAMENTUL CONȘTIINȚEI NAȚIONALE

În mijlocul oamenilor, la marea demonstrație din orașul-erou al Revoluției, se află și FLACĂRA.

ȘTIRI • EVENIMENTE • ANCHETE • REPORTAJE • INTERVIURI • OPINII

FLACĂRA

• Nr. 50 • 15-21 decembrie • 1993 • 24 pagini — 100 lei — 3.70 DM
• plus supliment gratuit 16 pagini color

Fondată în 1911 de
CONSTANTIN BANU

Editată de
PUBLICATIILE
FLACĂRA

Director
general
GEORGE
ARION

Redactor șef **LIVIU TIMBUS**

LIBERTATE PENTRU ILIE ILAȘCU

ȘI CEILALȚI
PATRIOȚI
ROMÂNII!

• *Cronologia*

criminalei înscenări de la Tiraspol, în pag. 3.

În ciuda Televiziunii, angajată la conferințele de presă ale lui
Vadim, la Teatrul Național din București s-au decernat

PREMIILE REBUS PE ANUL 1993

Pag. 12-13

Astăzi, 15 decembrie, IOAN LUCHIAN MIHALEA

ar fi împlinit 42 de ani.

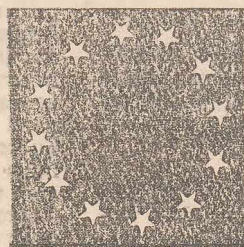
FLACĂRA a scris în 1978
și a contribuit la afirma-
rea lui: „Cântecul acor-
tor băieți și fete conduși
de Ioan Luchian Mihalea,
de parcă n-ar dirija, ci ar
cânta la o orgă la care în
loc de tuburi sunt tineri,
au răsunat impresionant
de pur”.

George ARION

FLACĂRA îi dedică două pagini (6,7), în care
moartea lui absurdă este sfidată de marea lui artă.

LA JUMĂTATEA DRUMULUI SPRE STELE

Desfășurarea programului european al FLACĂRII
continuă în acest număr cu BELGIA, astfel încât, din cele
12 țări ale UNIUNII EUROPENE revista noastră a
prezentat până acum șase state.

GEPA
Center

Un pic mai bine
pentru
dumneavoastră

BUCUREȘTI, CALEA DOROBANȚI 111
TEL. 01-312.99.83; FAX 01-312.75.69

Schimbarea începe la Timișoara

Căderea guvernului Văcăroiu pare a fi iminentă. Cuvântul „cădere” subliniază latura dramatic-justițiară a faptului: dramă pentru premier și pentru cine l-a pus moț în fruntea executivului, justiție pentru milioanele de oameni „executați” cu priceperea fostului CSP-ist. Cuvântul „schimbare” sună mai calm, mai rece, mai tehnic, dar nu subliniază nimic din realitatea pe care o trăim: mizeria, haosul și degradarea, ca și inconștiența și cinismul unui prim-ministru dotat cu idealuri și nostalgii centraliste și împoponată cu statistici triumfaliste. Oricum, acest vis urât al românului a durat mai mult decât era cazul și trebuie să se termine odată; nu poți să-ți bați joc la nesfârșit de o țară întreagă lovită de sărăcie, foame și frig, spunându-i că a crescut producția de cocs sau de șuruburi. Mersi, coane, vezi, ai grijă să crească și fosfații! Și nu uita armăturile! N-au voie să lipsească din casa și de pe masa omului!

Deci — pentru a reveni — căderea guvernului Văcăroiu pare a fi iminentă. O cer sindicatele, ajuns la limita răbdării, după caricatura de dialog purtat de guvernanți cu oamenii. O cere opoziția, prin moțiunea de cenzură introdusă în parlament, exasperată fiind de îndârjirea cu care actuala putere se încapățânează să conserve trecutul comunist în societatea românească. O cer studenții, cei mai loviți de condițiile inumane din cămine și amfiteatre, o cer revoluționarii din Decembrie, cei mulți și anonimi, care nu concep că jertfa de sânge s-a dat pentru ca alde Cozmâncă să taie și să spânzure în țara asta. În sfârșit, marea obsesie a lui Iliescu, marota sa propagandistică, cântecul său de sirenă — consensul — este pe punctul de a se realiza la nivelul aproape al întregii societăți românești; dar nu pentru slăvirea ideologiei și marionetelor prezidențiale, ci tocmai împotriva. La Timișoara, unde a izbucnit flacăra Revoluției, marile demonstrații sindicale și studențești din 16 și 17 decembrie, la care participă liderii opoziției și ai organizațiilor societății civile, instituie Parlamentul Conștiinței Naționale. Fie acesta începutul marii schimbări de care România are nevoie ca de aer!

EUGEN CHIROVICI ■

MICI IMPRESII, VORBE MARI

■ Unul din primii pași către ieșirea din dezastrul în care s-a complăcut atâta timp PNL a fost făcut: eliminarea lui Radu Câmpeanu din toate funcțiile deținute în partid! Trebuia făcut mai de mult acest pas, dar mai bine mai târziu. Apreciez cu atât mai mult hotărârea dlui Quintus, cu cât cunoaștem prietenia pe care a avut-o pentru acest gropar extrem de orgolios al PNL! Iar conu' Radu să-i propună de-aici încolo regelui Cioabă să candideze la președinția României!

■ Camera Deputaților a hotărât înființarea unei comisii care să ancheteze activitatea lui Octav Cozmâncă, șeful departamentului Administrației Publice Locale, șef mare alaltăieri, care ștampila soarta oamenilor, ascuns ca un păianjen într-un birou din răposatul UTC. Oricum, Cozmâncă e un „boss” tare și azi, așa că lupta va fi grea, mai ales că are și susțineri foarte înalte! Și totuși. Pică „propteaia”, pică și Cozmâncă!

■ Partidul de vadină (care vor fi mai mult decât halul în care sunt), auziți tupeu, „se pronunță împotriva oricărei forme de violență care, în situația actuală, poate crea premisele unui război civil”! De asemenea, ei trag un avertisment guvernului până la 31 ianuarie (de ce nu până la 26 ianuarie?) să prezinte primele efecte ale programului anti-criză! Care program?! De asemenea, ei îi cer „să lupte pe viață și pe moarte (!!!) cu anarhia, jaful și fenomenele infracționale!”. Pe care viață să lupte bietul guvern, când el s-a născut mort?!

MARIAN GHÎTEANU ■

Sindicatele în ofensivă

Iliescu — ultimul vals?

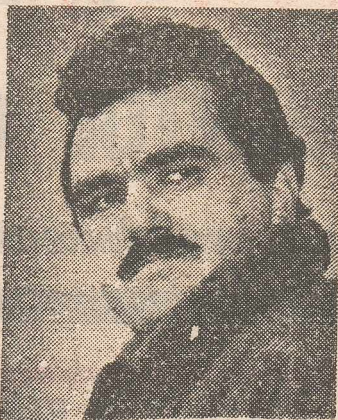
DUMITRU COSTIN,
președintele BNS:

● Să spunem că actuala putere este nesimțită ar fi doar o jumătate a unei aprecieri corecte! Ea este în egală măsură și inconștientă! După acțiunile de protest pe care le-am organizat și care au respectat cadrul legal, iminența desfășurării unor acțiuni care să ne scape efectiv de sub control este extraordinar de mare! Se pare că răbdarea oamenilor a ajuns la limită și din ceea ce am văzut eu pregătit — bâte, lanțuri, rânji — acestea cu siguranță vor susține acțiuni violente din partea populației și noi nu dorim în nici un caz să se ajungă la așa ceva. Prin acțiunile noastre am vrut să trezim la realitate puterea!

● Teoretic, ca în sport, nu poate exista decât un singur învingător: ori puterea, ori mișcarea sindicală! Așadar, există posibilitatea ca perioada aceasta să fie ultimul vals! Dacă până în 31 decembrie nu va exista posibilitatea declanșării unui asemenea conflict de proporții, precum o grevă generală, pe care, foarte sincer vă spun, noi nu îl dorim pentru că și așa economia este extrem de bulversată, există timp suficient pentru actuala putere să revină cu picioarele pe pământ, să coboare din fortărețele în care se află, pentru că luna ianuarie se anunță foarte, foarte fierbinte, cu tot gerul de afară!

● În eventualitatea schimbării actualului guvern și în eventualitatea menținerii actualului bloc al puterii în Parlament, noi considerăm că oricât de bine intenționat ar fi executivul care o să urmeze, foarte multe din inițiativele sale vor fi blocate. Este foarte greu să susții în plan legislativ un program economic și un guvern capabil când ai doar 54% din voturi și mai ales când și cei 54%, în marea majoritate a activității lor în Parlament, efectiv aduc în discuție subiecte care mai de care mai cludate, care n-au nici o legătură cu bunul mers al țării și al procesului legislativ.

● Am avut plăcerea să-l primim pe dl consilier prezidențial Paul Dobrescu, una din eminențele cenusii ale Coțroceniului. A fost o întâlnire pe care noi am considerat-o, ca și domnia sa, foarte utilă. Cu ocazia aceasta și dumnealui a înțeles că speculațiile care s-au făcut la adresa confederației noastre — cum că ne-am implica politic — s-au destrămat, atâta timp cât a văzut că ceea ce ne doare pe noi este un program economic coerent! De asemenea, a putut constata disponibilitatea noastră la dialog și pe de altă parte disponibilitatea încheierii unui pact economico-social dar, evident, nu cu actualul guvern!

MIRON MITREA,
președinte executiv
CNSLR — FRĂȚIA:

● Situația este extrem de gravă! Este evident că toată lumea vorbește de schimbarea actualului guvern, însă se pune problema cu ce să-l înlocuim?! Fiindcă a schimba guvernul Văcăroiu cu alt guvern bazat pe aceeași majoritate este un act nu numai inutil ci chiar dăunător! Ar fi o eroare! A încerca însă să creăm o criză ca să vină un guvern de coaliție, aceasta este o problemă care ne preocupă!

● Sigur că vom fi prezenți la Timișoara, pe 16 decembrie!

● Este posibil ca luna ianuarie să fie foarte fierbinte!

MARIAN GHÎTEANU ■

Soarta moțiunii, o problemă de temperament prezidențial

În această săptămână, în parlament va fi supusă votului moțiunea de cenzură la adresa guvernului Văcăroiu, înaintată de opoziție. Pronosticul care se poate face asupra rezultatului votării depinde de importanța acordată unuia sau altuia dintre factorii determinanți: disciplina de partid a PDSR și aliaților săi, sau realismul politic (fie el și de ultimă oră) al majorității din parlament, care îndeobște este insensibilă la starea social-economică a țării. Totuși, există semne că monolitismul tropăitor manifestat până acum începe să se fisureze: PUNR se delimitează și-și afirmă pretențiile, PRM și PSM se agită, Surdu stă la pândă, PDSR însuși manifestă intenții divergente. Este limpede că votul din parlament al majorității va reflecta voința și „indicățiile” președintelui, el însuși pus în cauză de valul contestat din aceste zile; va ieși domnia sa la bătaie, sau va ceda tactici anumite poziții? Temperamentul — a dovedit-o de atâtea ori — îl face să răspundă cu insulte la contestare, iar secretul „reuşitei” sale e simplu: s-a dat mâna! Așa o fi și acum?

EUGEN CHIROVICI ■

FLACĂRA

Societate comercială înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului București sub nr. J.40/5888/1991 din 04.07.1991

CONSILIUL DE ADMINISTRATIE:
Președinte - director general:
GEORGE ARION

Membri:

Ion D. Goia, Alexandru Păsărin, Liana Tatos, Liviu Timbus

Director economic:
Marcel Apostolescu

Adresa: București, sectorul 1, Piața Presei Libere nr. 1, cod 71341.
Telefoane: 617.60.10; 617.60.20, cu interioarele de mai jos
Fax: 312.82.89.
Cont lei - 40.72.30.110.496 BCR, sector 1, București
Cont valută - 47.21.6.16.0431.0 BCR, sector 1, București

FLACĂRA

Redactor șef:
LIVIU TIMBUS
Redactor șef adjunct:
EUGEN CHIROVICI
Secretar general de redacție:
ADRIANA CHIROVICI

■ POLITICĂ (2560) - Marian Ghițeanu, Maria Voican
■ EXTERNE (2560) - Ion D. Goia
■ SOCIAL (2559) - Dorin Sălăjan, Gheorghe Barbu, Cristian Buzas, Dan Gheorghe, Marian Marin, Brîndușa Nicolae, Mădălin Pribu
■ CULTURĂ, MASS-MEDIA, TIMP LIBER, DIVERTISMENT (2558) - Liana Tatos, Elena Grecescu
■ FOTOREPORTERI (2528) - Elena Ghera, Florin Ionit
■ SECRETARIAT DE REDACȚIE (1453) - Cora Cioceanu, Mirela Folea, Crina Gorgoi, Nadia Lisandru, Adrian Petrescu
■ CORECTURĂ (1453) - Maria Antonescu, Pompiliu Dumitrescu, Valentina Pietraru, Smaranda Petrea, Angela Ștefănescu

Piața

BIS

Basarabiei

REBUS
REBUSACHE

Redactor șef:
ALEXANDRU PĂSĂRIN

Aurel Ștefan Alexandrescu, Constantin Grigore, Simona Păsărin, Gheorghe Toia, Bogdan Vlad, Mihai Zgubea, Simona Simzianu.
Telefoane: 2036 (redactor șef), 1457 (redacție).

■ JURIDIC (2600): Corneliu Olteanu
■ FINANCIAR (2143): Avida Balica, Elena Gogu, Gabriela Ionescu, Florența Tudor
■ ADMINISTRATIV (2600): Dan Mircea Popa, Marian Băicoianu, Gabriel Cremeneanu, Liliana Crețu, Jules Moldoveanu, Maria Șerban
■ SECRETARIAT SOCIETATE: Cătălina Ștefănescu (617.47.63.)
■ PUBLICITATE ȘI SUPLEMENTE SPECIALE (2634, 2600): Director: Mihai Sândoiu, Dan Ciociuc, Adriana Dobrescu, Florin Dobrescu, Călin Mărcușanu, Nineta Olteanu, Florin Petriș, Felicia Șerbănoiu, Cristina Topolski
■ DIFUZARE (617.59.69.): Director: Manuela Vasiliu, Gabriel Bumb, George Constantinescu, Gabriel Cremeneanu, Marian Frunzeanu, Doru Iancu, Valerica Leon, Marius Procopie, Nicolae Șerban, Mihai Soldanescu

Cititorii din străinătate se pot abona prin Societatea Comercială „Publicațiile Flacăra” S.A., telefon 617.48.91, fax 312.82.89 - Piața Presei Libere nr. 1, sector 1, cod 71341 - București, România
Tiparul: Regia autonomă a imprimeriilor - Imprimeria CORESI - București

CRIMA BOLȘEVICĂ TREBUIE OPRITĂ!

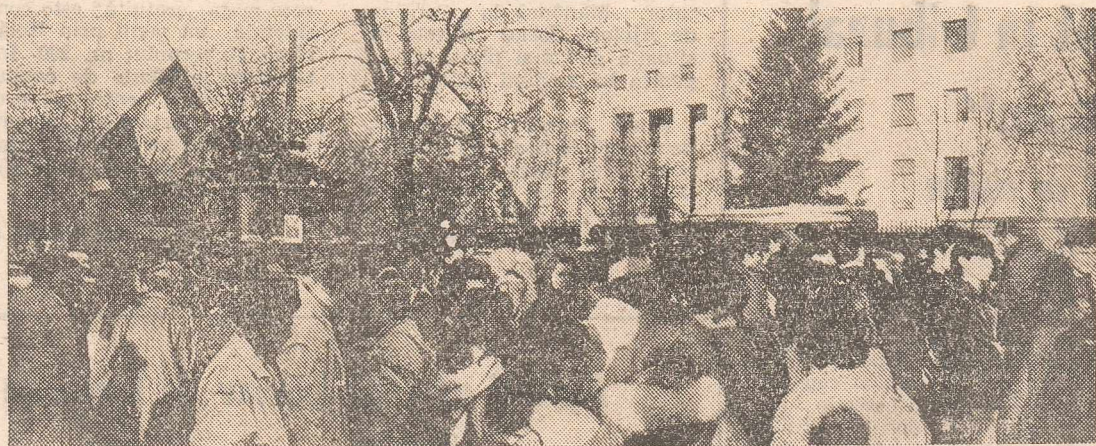
LIBERTATE LUI ILIE ILAȘCU!

**LIBERTATE LUI:
ANDREI IVANȚOC,
TUDOR PETROV-POPA,
ALEXANDRU LESCO,
VALERIU GARBUZ,
PETRU GODIAC!**

**Pe făptașii crimei și pe autorii ei morali
ii va ierta, poate Dumnezeu.
Poporul român — niciodată!**

Revolta a cuprins mulțimea adunată în fața Ambasadei Federației Ruse

La Tiraspol, o „justiție” criminală a închis în cușcă șase români, batjocorind ideile sfinte de Libertate și Patrie. Cadavrul imperialismului sovietic vrea sânge, vrea durere și lacrimi, vrea să ucidă! Pământul moșilor și strămoșilor noștri, copleșit de barbari, pământul unui stat suveran și independent (Republica Moldova), brăzdat de răni adânci, tăiate cu șenilele tancurilor Armatei a 14-a ruse, pământul românilor din curgerea veacurilor strigă peste Prut, către noi. Nu avem voie să rămânem indiferenți la strigătul de frate! Chiar dacă am crezut că așa ceva nu se va întâmpla, că bestiile comuniste nu vor îndrăzni, în 1993, să condamne la moarte un patriot, într-un proces politic criminal situat în afara oricăror norme de drept, chiar dacă rușii nu-și cară acasă armatele și fantomele, chiar dacă ursul de la Kremlin își face calcule cu sânge românesc — n-am tăcut și nu vom tăcea, resemnați în fața barbariei! Dacă am face-o, nu ne-ar ierta cei doi copii ai fratelui nostru Ilie Ilășcu și nu ne-am ierta nici noi, niciodată!

CRONOLOGIA UNEI BARBARII

● 2 septembrie 1991: separatiștii rusofoni se autoproclama „Republică Moldovenească Nistreană”. ● 2 iunie 1992: sub acuzația de participare la un „complot cu scopuri teroriste”, conducerea de la Tiraspol arestează 36 de persoane. Dintre arestați, sunt aruncați în închisoare, fără judecată, ILIE ILAȘCU, ALEXANDRU LESCO, TUDOR PETROV-POPA, PETRU GODIAC, ANDREI IVANȚOC și VALERIU GARBUZ. ● Începând cu 29 ianuarie 1993, procesul intentat celor de mai sus, cunoscuți sub numele de „grupul Ilășcu”, se amână de mai multe ori, din lipsă de probe. ● 8 iulie 1993: Parlamentul de la Chișinău solicită Moscovei să intervină pentru ca toți cei șase încheiați să fie predați instanțelor judecătorești constituționale ale Republicii Moldova. ● 24 iunie 1993: AMNESTY INTERNATIONAL, lansează un apel urgent în favoarea patrioților români judecați la Tiraspol. ● 4 iulie 1993: C.E.E. și statele membre intervin pentru ca prizonierii să fie remiși autorităților moldovenești legitime. ● 4 octombrie 1993: se reia, la Tiraspol „procesul Ilășcu”. ● 11 octombrie 1993: procurorul Nina Averina, în rechizițiul rostit în limba rusă, cere condamnarea la moarte a lui Ilie Ilășcu, Andrei Ivanțoc și Tudor Petrov-Popa. Se propun, de asemenea: 15 ani închisoare pentru Alexandru Lesco, 6 ani pentru Valeriu Garbuz și 3 ani pentru Petru Godiac. ● La 9 decembrie 1993, tribunalul ilegal de la Tiraspol pronunță sentința: Ilie Ilășcu — condamnat la moarte prin împușcare; Andrei Ivanțoc și Tudor Petrov-Popa — 15 ani închisoare; Alexandru Lesco — 12 ani; Petru Godiac — 2 ani; Valeriu Garbuz — 6 ani închisoare.

ION D. GOIA

REAȚII ÎN MEDIILE INTERNAȚIONALE

În mediile politice internaționale, reacțiile la asasinatul ce se pregătește la Tiraspol sunt incredibil de anemice. Liderii importanți, instituțiile majore (în primul rând ONU și CSCE) par loviți de surzenie; preocupările lor înduioșătoare pentru drepturile și viața interioară ale homosexualilor, ori ale foștilor satrapi comuniști din Est fac valuri pe planetă, dar crima și batjocura de la Tiraspol nu intră în vederile celor ce veghează zi și noapte ca lumea să nu fie prea strâmbă. Desigur, comunitatea internațională face destule pentru cei loviți de soartă — din Somalia, Bosnia, Gruzia, Haiti etc. — dar

nu reacționează nici măcar prin palide proteste împotriva acestei terori ucigăse din inima Europei. Firul minorităților este despicat în paisprezece, nu o dată se construiesc pentru ele, forțat, în afara celor convenite, chiar în drepturi bizare, se inventează minorități și se fac și se desfac țări și popoare. dar o minoritate neavenită, copleșită și agresivă, călcând în picioare o majoritate naturală dintr-un stat suveran, nu stărnește nici-un protest, nici măcar filosofic. O haită venetică, sprijinită de o armată străină (a 14-a rusă), condamnă la moarte un patriot român, pe pământul unui stat suveran și Eu-

ropa nu mișcă un deget! Doamna Catherine Lalumière, secretar general al Consiliului Europei, a luat atitudine și s-a adresat... Republicii Moldova, ca și cum aceasta ar fi autorul odiosului act și nu Rusia; a cărei armată îl patronează! Dl Wilfried Martens, președintele Uniunii europene creștin-democrate, a făcut și domnia sa un apel... Palide consolări acestei două singulare luări de poziții! Bărbatul curajos, închis în cușcă, tatăl a doi copii mici, își așteaptă moartea, în timp ce limuzinele fâșâie elegant pe șoselele lumii...

Pagină realizată de
EUGEN GHIROVICI

DE CE SE SINUCID TINERII ÎN ROMÂNIA?

● În fiecare zi, la Spitalul de Urgență din București, este adus cel puțin un sinucigaș

România de azi nu oferă nimic bun tinerei generații, nici măcar speranță. De aceea tinerii recurg, fără nici o părere de rău, la sinucidere. Verescu Mihaela, asistentă medicală — reanimare — Spitalul de Urgență — București: „Nu e zi în care să nu ne vină un sinucigaș. Se aruncă de la etaj sau în fața mașinii, dar cei mai mulți recurg la doze mari de medicamente, mai ales diazepam. Trebuie să fiți tare, dacă vreți să vedeți ce cazuri avem la reanimare. Majoritatea sinucigașilor sunt tineri, până-n 25 de ani. Le pare rău, când îi readucem la viață. Asta-i cel mai extremător lucru!”

Un caz concret

Se numește Daniela B. are 24 de ani, bucureșteancă, absolventă a Facultății de chimie, promoția 1992: „Mi-a plăcut chimia. Nu știam că după revoluție n-o să mai fac nimic în chimie, altfel dădeam în altă parte sau nu mai dădeam deloc în facultate. Mi-am pierdut patru ani din viață DE POMÂNĂ! Faci o facultate, îți toci nervii și pe urmă, dacă vrei să te angajezi undeva, trebuie să mai faci o altă școală, să-nveți să bați la mașină sau altele. Facultatea nu mai are nici o valoare. Am luat 30 de diazepam și am zis să termin. Am avut și o decepție în dragoste, dacă se poate numi dragoste! Am vrut să ne căsătorim, pe urmă el a dispărut, pentru că a dat de gustul banilor. În fine, asta-i altă poveste. N-am renunțat la nimic, când am lupt răstălele, alea: nu mi-a părut rău de viața asta! Nu sunt nici frumoasă, ca să mă mărit cu un „barosan“, n-am prea multe atuuri. Ce să fac

în viața asta? Am avut multe vise și s-au dus toate. Sunt singură la părinți. Am fost

E înfiorător de greu să lei interviu unui om care a fost scos din ghimetea morții cu numai câteva ore în urmă. Daniela e întinsă pe pat, pământie la față, dar cu suficiente puteri pentru o discuție de numai zece minute. Este singură la spital. Domnul va arde ar tre să treacă pe la secția de reanimare a Spitalului de Urgență, înainte să deie la televizor că au crescut producția și exportul. Cui folosese, domnule prim-ministru, creșterea producției?!

DAN GHEORGHE ■
Fotografie de ELENA GHERA ■

A fost închisă zece ani în spitale psihiatrice

Înainte de revoluție, s-a ridicat în tribunal și a strigat „Jos Ceaușescu”

● Astăzi este purtată pe drumuri, cu cinism

Eкатерина Трон, fostă asistentă medicală la Spitalul Județean Cluj, una din cele mai competente anesteziiste, a fost, timp de mai bine de zece ani, internată în spitalele de boli nervoase din întreaga țară.

Ia ordinul primului-secretar P.C.R. pe județ, o comisie specializată, formată din mari medici psihiatri, i-a pus brusc audiență un diagnostic clar: „Delirium Tremens”. Singura ei vină a fost aceea că era împotriva regimului comunist.

Sătulă până peste cap de corupția și traficul de influență din spital, „coordonată” de primul-secretar al județu-

lui, Екатерина Трон a reușit să facă publice unele acte de corupție. Ea s-a ridicat în picioare din fața judecătoarei a Tribunalului Județean și, după ce a strigat „JOS CEAUȘESCU”, a început să citească din conținutul actelor ce învinuiau multe persoane, fiii ale crăpării de pe Someș.

Dacă la început asistența a rămas cu gura căscată, peste câteva momente mișcările și-au făcut apariția și au scos-o din sală. Cu toate că ea a învoit drepturile omului, apelurile sale au fost fără nici un rezultat. Timp de câteva zile a fost chinată în feciurile MÎNTEI, după care a fost internată în spitalul de boli

nervose. Aici, după ce s-au administrat analgezice cât cuprinde, a fost pusă să dea o declarație prin care să recunoască că „nu este în toate mințile și nu îi dă sens ce vorbește”. A refuzat categoric și acest refuz a costat-o, peste zece ani de spitalizare! După 1989, a încercat să își facă dreptate, făcând memorii peste memorii la Ministerul Sănătății. Timp de patru ani, și-a cheltuit banii și nervii pe drumurile spre Capitală. Degeaba. Nimănui nu-i păsa de chinurile și suferințele ei. Așa cum ne-a spus, „singura ei salvare este sinuciderea în fața clădirii guvernului”.

MĂDĂLIN PRISU ■

Stressul provoacă moartea cadrelor medicale din Spitalul de Urgență

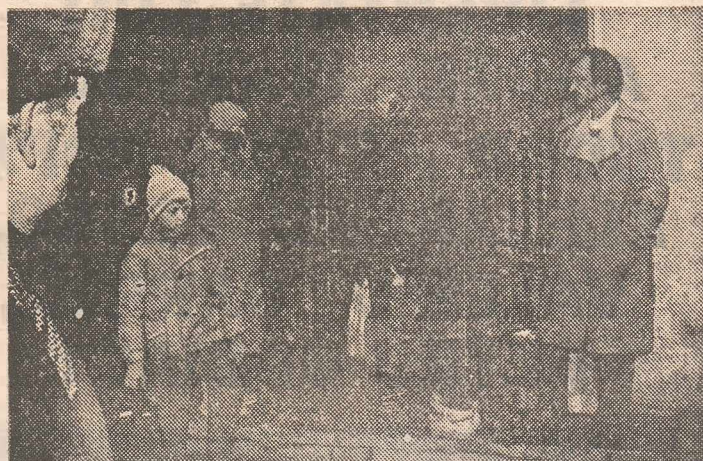
● Salariul unui medic este derizoriu:
78.000 de lei brut

Secția de reanimare a Spitalului de Urgență — București este asaltată zilnic de sute de cazuri, dintre cele mai grave, din toată țara.

Este singura secție pentru reanimare de urgență din România. Personalul medical este insuficient și pe deasupra prost plătit. În Occident,

la un cadru medical sanitar revin doi pacienți, la noi, raportul este de unul la zece pacienți. Mihaela Verescu, asistentă medicală — secția de reanimare a Spitalului de Urgență: „La ultimii doi ani au fost șapte cazuri de deces în rândul cadrelor medicale de la noi. Diagnostic: accident vascular. Motivul: stare avansată de stress. Pe de altă parte, din cauza insuficienței spiritului medical și a telefonului, noi suntem permanent expuși la îmbolnăvire. Avem pacienți

Masa la cantina săracilor
este considerată un venit
și se impozitează cu 30%

Sărăcia a copleșit sute de mii de pensionari și șomeri. Înfrânți, sau dați la o parte temporar, unii dintre ei bat la poartă canteinelor de ajutor social. Iată câteva cazuri în Ploiești:

Maria Boarceaș, str. Petrochimistului B1 48, ap. 47 locuiește împreună cu alte 11 (cinsprezece) persoane (părinți, copii și frați) în 2 (două) camere. A făcut memorii peste memorii, la toate instituțiile statului (inclusiv Președinție) pentru a obține o ameliorare a acestei situații. Deocamdată fără rezultat. Din 1400 de cereri pentru locuințe Primăria din Ploiești nu poate satisface mai mult de 50! Pentru a atenua foamea celorlalți 11 guri Maria Boarceaș s-a abonat la Căntina de Ajutor Social.

Toma Ion, 79 de ani, licențiat în drept, pensionar, trăiește singur și este nevoit să-și plătească asistența în perioadele mai critice. A zăcut singur în casă timp de trei zile pe podea fără să se poată ridica sau să ceară ajutor. Mănâncă la Căntina de Ajutor Social și este în situația de a-și plăti masa, pensia lui nefiind ridicolă.

Fănel Bondră, 38 de ani, pensionat de boală de doi ani, este într-o situație la fel de dificilă. Are de întreținut patru copii din care trei sunt la grădiniță. Soția lui a ajuns la

capătul celor 18 luni în timpul cărora poate primi ajutor de șomaj. După cumpărarea rechizitelor, a cărților și a hainelor de școală, familia a rămas cu o datorie de 25 000 lei pe care nu știe de unde îi va putea înapoia.

Vasilica Vasile, mamă a trei copii, văduvă, a terminat de asemenea perioada de șomaj plătit și se află într-o situație materială disperată. Este incredincă că: „statul va da o lege” să prelungească durata plății a șomajului, că într-un fel sau altul statul se va îngriji de oamenii aflați într-o situație ca a ei. Nu am îndrăznit să-i risipesc emăgirea.

Căntina de Ajutor Social din Ploiești oferă masă pentru un număr limitat de 200 de persoane. Cererile pentru abonare la această cantină sunt mult mai multe. Mulți nu știu de ea și din cei care nu știu unii nu au posibilitatea juridică de a fi înscrși. Dar ceea ce puțini știu este că oamenii care mănâncă de la această cantină plătesc 30% din valoarea mesei deoarece masa „gratuită” este considerată un venit prin Hotărârea Guvernului nr. 290. Întâmpinările făcute de conducerea căntinei pentru a-i proteja pe o parte din abonați (cei cu veniturile cele mai subțiri) de această anomalie nu au avut succes.

MARIAN MARIN ■

Ajutați un copil bolnav de leucemie

Mă numesc Constantina Mihai și domiciliiez în Buzău, str. Caraiman bl. B-5, ap. 1 și am un copil în vârstă de 22 ani, bolnav de leucemie acută limfocitară. Pentru tratament am nevoie de un medicament care costă 1900 dolari (AMSIDYL), iar apoi trebuie să plec cu fiul meu în străinătate, pentru transplant de mădăvă. Aștept ajutorul celor miloși la Banca Agrieplă București, pe numele Mihai C. Dorin, cont în lei 4578010, și în valută: 4 578010. Telefon la domiciliu: 06742 75 85. Buzău. Vă mulțumesc din suflet!

poziabil, iar un medic ajuns aproape de pensionare nu urcă la mai mult de 78.000 de lei.

Nimeni nu și-ar dori să ajungă vreodată pe unul din paturile Spitalului de Urgență. Cei care zac pe paturile de acolo sunt între viață și moarte, așteptându-și salvarea de la personalul medical. Dar la medicii și asistenții medicali de aici cine se gândește? Pe ei cine-i salvează?!

DAN GHEORGHE ■
CRISTIAN BUZAȘ ■

Meseria mea e jocul cu moartea

„Cu timpul meseria asta te face necredincios!”

Acrobatul Puiu Constantin, șeful trupei cu același nume, s-a născut în lumea circului și până în prezent, la vârsta de 45 de ani, nu a părăsit-o. Circul este marea lui pasiune și este bucuros că și-a descoperit-o de mic copil. Succesele nu l-au ocolit. Cel mai mare premiu pe care l-a cucerit este „Oscarul”, obținut la Madrid, în anul 1980, pentru basculă, dublu salt formând coloană de cinci, fără lăcăș de siguranță. Despre moarte discută ca și când ar discuta despre ceva cotidian. La fel discută și despre accidente care-i puteau stopa activitatea sau curma viața. A fost de foarte multe ori aproape de moarte dar nu a ținut o statistică. Maestrul Constantin ne spune, zâmbind: „Am avut peroneul spart, mâinile fracturate, piciorul dislocat, buzele complet strivite, dantura distrusă, arcada spartă. Nu mai spun că întinderile musculare și luxațiile sunt ceva obișnuit în meseria noastră. Cu timpul, meseria asta, te face necredincios. Dacă ești la înălțime și te-nvărti în triplu salt mortal și zici — „Doamne, ajută-mă!” — nu te ajută nimeni. Numai tu te poți ajuta”.

„Sora mea a murit la 19 ani în fața a 3 500 de spectatori. Era cât pe ce să sfârșesc ca ea!”.

„Siminică” pe numele de spectacol și Avram Simion pe numele adevărat este, putem

Ica Zămar (director-artist) într-un număr de dresură de urși

spune, o legendă vie a circuitului românesc. A debutat în arenă la vârsta de 7 ani. În curând, va implini 41 de ani de activitate în interiorul mamei. (La mulți ani, maestre!). De la „Siminică” aflăm că în anul 1979 a suferit cel mai grav accident din cariera sa:

„Eram la Turnu Măgurele.

În fața unei arene arhipline, executam un număr de trapez, pe comedie. Una dintre sfori s-a rupt și am căzut de la 13 metri înălțime. M-am învârtit de câteva ori în aer și am căutat să cad într-o poziție cât mai salvatoare. Până la contactul cu pământul am fost conștient. La un moment dat mi-am pierdut

cunoștința și atunci, ca în vis, am văzut-o pe sora mea Leni care, la vârsta de 19 ani, a murit în fața a 3 500 de spectatori, la Râmnicu-Vâlcea: în timpul execuției i s-a rupt aparatul și a căzut de la înălțime. M-am trezit tocmai la spital unde am aflat că am 4 coaste fracturate, mâna stângă grav fracturată... După 3 luni și jumătate mi-am reluat activitatea. Am avut multe accidente, la mână, la picioare, coloana vertebrală fracturată... Odată, clavicula dreaptă mi-a ajuns pe la ureche. Acum, cu viața asta grea, nu mai îmi este frică de moarte”.

„Am avut la piciorul stâng, de la gleznă la genunchi, 16 fracturi”

Un alt acrobat care, timp de 40 de ani a slujit circuitul românesc, este și Rotaru Gheorghe, cunoscut în arenele circuitului sub numele de „Gheorghită”. După fiecare accidentare, el a luat-o, din nou, de la capăt. Pentru el nu a existat altă alegere decât lumea minunată a acrobaților, dresorilor, jonglerilor. „Gheorghită” a făcut de toate: basculă, călărie, sărituri, echilibristică. De aceea și accidentările sale au fost destule și dintre cele mai grave. „Dacă îmi era frică de moarte, relatează cunoscutul acrobat, nu mă mai urcam după ce am căzut de la 12 metri înălțime, în plin spectacol. Era într-o lună de mai, la un matineu. Am stat la pat timp de trei luni de zile, perioadă în care

am fost îngrijit de părintii mei. Acum ei nu mai sunt... Aici în manș este viața mea”.

„Nu se știe niciodată. Oricând se poate rupe ceva”.

„De la vârsta de 3 ani am intrat în mirajul circuitului și sunt și acum la 48 de ani. Am lucrat la mare înălțime: trapez, coph balans și altele”. Acestea sunt cuvintele acrobatei Aurica Cornea despre care colegii ei de breaslă spun că a fost una dintre cele mai bune acrobate din istoria circuitului românesc și că deși a suferit destule accidente „nu s-a dat bătă, a luptat cot la cot cu noi pentru succesul circuitului românesc”. Fire timidă și închisă în propria carapace, Aurica Cornea preferă să nu vorbească despre performanțele și accidentele sale. Spune doar atât: „Da. Uneori mi-a fost frică și am avut emoții. În urma accidentelor am rămas cu o discopatie”.

Situația ingrată în care se află artistul român de circ, este cel mai bine ilustrată de dl. Liviu Radu, directorul-general al Circuitului „Globus” București: „Deși artistul de circ își riscă zilnic viața, în România, el nu este apreciat la justa lui valoare. El este situat, undeva, la marginea societății. Trebuie să-i dăm un statut adevărat, o condiție umană absolut necesară pentru existență”.

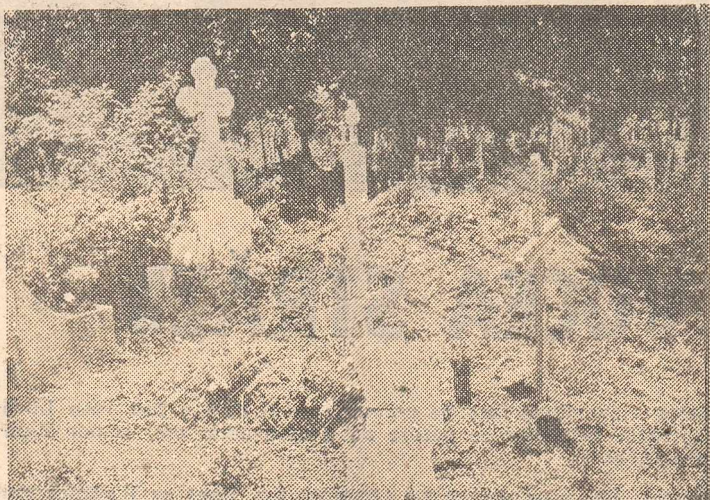
GHEORGHE BARBU ■

Fotografie de FLORIN IONIȚĂ ■

Apel disperat

O FEMEIE VREA SĂ FIE MUTATĂ DIN LUMEA DE DINCOLO

● A dat acolo peste oameni foarte lacomi!

Marin Maria, de 60 de ani, a fost înmormântată în 1991 în cimitirul Progresu — București. De atunci apare cu regularitate în visele fiicei sale — Marin Ana, cerându-i insistență... s-o mute într-un alt mormânt!

Marin Ana, 38 ani, șomeră: „În 1991, când am înmormântat-o pe mama, groparii au găsit în groapa deschisă un mormânt foarte vechi. Nimeni

nu știa că acolo erau oase. Nu avea nici o cruce, nu se știa cine-i îngropat acolo și de când. N-a vrut nimeni să se bage, să scoată oasele de acolo și am pus-o pe mama peste oasele vechi. De atunci mama îmi apare mereu în vis și-mi spune s-o mut din groapa aia, că acolo e o femeie grasă și foarte lacomă. Mama îmi arată că stă pe malul unei ape și femeia aia grasă

îi mănâncă toată mâncarea pe care o primește de la poimenile pe care i le fac. Nezaul e că eu de un an sunt șomeră și n-am bani s-o mut pe mama în altă groapă. Și mama îmi apare din ce în ce mai des în vis, ca s-o mut repede de acolo”.

Lazar Constantina, 69 ani, a cărat apa, în 1991, pentru defuncta Marin Maria: „Mi-a zis mai demult fiica ei, Ana, că-i apare-n vis, s-o mute d-acolo. Nu știu ale cui sunt oasele alea vechi, peste care au pus-o pe Marin Maria. Trebuia să scoată oasele alina d-acolo! Am auzit că e mormânt vechi de o sută de ani acolo”.

Mormintele mai vechi de o sută de ani încep să facă probleme. Așa, spre exemplu, cimitirul Giulești — cel din apropierea stadionului „Rapid” — are câteva morminte vechi de peste o sută de ani, în preajma cărora se petrec lucruri de-a dreptul îngrozitoare: dansuri ale stafilor, ospete canibale și, mai nou, influență magnetică asupra locuitorilor din cartier. Oare ce se pune la cale?!

DAN GHEORGHE ■

Importurile de băuturi alcoolice înghit milioane de dolari, în timp ce...

Viticultura autohtonă devine falimentară

Unul dintre curioasele „fenomene” ce caracterizează epoca tranziției este politica dezastruoasă a actualilor guvernanți în domeniul băuturilor alcoolice. Cei ce studiază fie și numai datele statistice pot constata că statul încurajează alcoolismul. Altfel cum s-ar putea explica, în mod satisfăcător, faptul că importurile de băuturi alcoolice totalizează: 4 milioane dolari în '90, 14 milioane dolari în '91 și 19 milioane dolari în '92, pe când exporturile au avut respectiv valorile: 2 milioane, 3 milioane și 4 milioane, evident exprimate tot în aceeași valută forte? Un alt exemplu concret: în ultimii doi ani, am importat din Ungaria 200.000 hectolitri palin-kă (dintre care o bună parte s-a dovedit a fi contrafăcută și, în consecință, a fost retrasă de pe piață), 10.000 hectolitri bere și 5 milioane buteli de bere (dintr-o producție de 7 milioane de astfel de buteli) și acest lucru în condițiile în care, în România există circa 1.000 firme româno-maghiare iar în țara vecină numai... 30 firme maghiaro-române.

Oricine s-ar putea întreba, fără maliție, de ce se consumă atât de... aiurea valuta sau chiar numai și numai de băuturi aveam nevoie într-o țară, realmente, infometată? Că nu vorbim în necunosțință de cauză stau mărturie tot datele statistice ('88—'90) care ne plasează pe ultimul loc în Europa în ceea ce privește

consumul de calorii/locuitor și consumul de proteine/locuitor. Să ne oprim, de data aceasta, asupra politicii actualilor guvernanți de a falimenta industria vinicolă autohtonă. Dovada: în '92, importul total de vinuri a fost egal cu consumul populației pe doi ani (11 Apol, în nici o țară viticolă din lume, în timpul campaniei de vinificație, nu se importă vinuri. La noi, da: 100.000—200.000 hectolitri prin portul Brăila. Altfel, cum explică faptul că, în fondul de stat, în loc de 100.000 vagoane vin (un vagon egal 10.000 litri) cum se „obișnuia” există numai 5.000 vagoane? Așa se explică situația de „somaj” a unităților, vile neculese, vile distruse, în locul lor făcându-se apariția culturile de cartofi. Așa se explică „asaltul” asupra vinotecilor, pe piață găsim-se vinuri vechi renunțate.

De ce importăm vin? Un motiv ar fi comisionul în valută care cointeresează unitățile implicate (de ce nu importăm din Basarabia?). VIN-ALCOOL-urile nu pot vinde vinul importat ca atare (din cauza prețului ridicat) și atunci cer avizul forurilor competente să-l cupajeze cu vin românesc și, în fapt, chiar primesc aprobarea (de exemplu, Suceava). Ce te faci însă că, după reglementările Comunității Economice Europene, vinurile trebuie vândute cu eticheta țării din care provin.

BRANDUȘA NICOLAE ■

IOAN LUCHIAN MIHALEA

ULTIMELE OPT ZILE DIN EXISTENȚA PĂMÂNTEASCĂ A ARTISTULUI

Duminică, 28 noiembrie, Mihalea a sunat-o, de dimineață, pe prietena lui, Paula Mitrache și a invitat-o la el acasă, la masă, și apoi la spectacolul „Divertis” din acea seară. Ambele invitații sunt declinate.

În jurul prânzului, în aceeași zi, trece pe la service-ul Lerești, conform declarației patronului, Gelu Fronea, pentru a lua unul din cele două microbuze lăsate în reparație. Ca un semn prevestitor, nici una din cele două mașini nu își face datoria. Artistul pleacă abătut. Seara are loc repetiția membrilor grupului Song în vederea pregătirii spectacolului de aniversare, a 20 de ani de activitate.

Luni dimineață, la ora 8, Rodica Albu, impresara lui Mihalea, îl sună să discute în legătură cu spectacolul ce urma să aibă loc la Moreni și la care acesta urma să participe. La ora 11,45, după o întârziere de 45 minute, compozitorul apare și spectacolul se desfășoară normal. Între spectacole (au fost două) Mihalea este invitat la masă de familia fetiței care a câștigat concursul. Cu acest prilej se remarcă absența verighetelor. La ora 15 se încheie și cel de-al doilea spectacol și Mihalea încasează de la Rodica Albu 100 mărți și 55.000 lei. La ora 15,40 se urcă în mașină și pleacă spre București unde ajunge, probabil, înaintea orei 18.00.

În aceeași seară, între 19,20 și 19,30, o vecină (Filofteia Bratu) aude strigăte de ajutor ce veneau din apartamentul

unde locuia muzicianul. Curioasă (intrigată) coboară, împreună cu altă vecină, câteva trepte, pentru a se apropia de locul de unde se auzeau acele zgomote ciudate, dar găsesc becul care lumina palierul stins. Intinericului le taie elanul investigator.

Mărti, 30 noiembrie, dimineață, o altă vecină găsește ușa apartamentului întredeschisă și urme de sânge pe tocul acesteia. Alarmată, anunță administratorul și, prin intermediul lor, poliția poate constata, la 16 ore după producerea ei, o crimă a cărei bestialitate a cutremurat lumea. Poliția antrenează ample forțe pentru elucidarea acestui caz. Circulă în mediile artistice, ca și în cele profane, ipoteze tulburătoare, unele dintre ele confirmate de cercetări.

Miercuri, 1 decembrie, mai multe personalități din lumea muzicii, apropiate artistului, mărturisesc reporterilor consternarea. Cercul suspexilor se restrânge; de asemenea, și cel al ipotezelor.

Joi, 2 decembrie, la ora 18, membrii grupului Song s-au întâlnit, într-o sală de repetiții, cu echipa de polițiști care conduce ancheta și cu procurorul Nazat.

Vineri, 3 decembrie, se oferă primele recompense pentru cine ajută la prinderea asasinului (asasinilor).

Sâmbătă și duminică, 4 și 5 decembrie, un week-end marcat de doliu, de incertitudine și de speranțe justițiare.

MARIAN MARIN

CERCUL BĂNUIȚILOR

Bestialitatea cu care a fost înfăptuită crima, precum și implicațiile ce le poartă avca, prin efectul ei asupra masei, a făcut Ministerul de Interne să se mobilizeze exemplar. În numai câteva ore de la consumarea oribilului act, o echipă formată din criminaliști a început cercetările la fața locului și au apărut primele rezultate, care au condus totuși organele de anchetă pe primele piste. Cercul bănuțiilor începe să se strângă.

Într-o singură zi, polițiștii au reușit să ia legătura cu toți homosexualii cunoscuți ai Bucureștiului. Din declarațiile lor — și faptele au confirmat acest lucru — Mihalea nu a avut de-a face cu ei. Se pare că el prefera personalități cu nume rezonante în viața artistică. Din aceleași declarații, am reținut că „Oantă” nu s-a integrat niciodată în cercul „gay”-lor, cu toate că a avut câteva tentative.

După declarațiile unor surse din interiorul Poliției, am aflat că rezultatele autopsiei au schimbat datele problemei. Cercetările se efectuau acum pe alt făgus. Victima a fost lovită, de trei ori în cap, cu un corp dur, cel mai probabil un ciocan, lovituri ce nu i-au făcut, însă, fatale; au urmat strangularea cu două cabluri de grosimi 0,6 și 1,0 cm și înjunghierea de trei ori cu un cuțit de bucătărie. Până la ora actuală corpul contondent și cuțitul nu au fost găsite.

În opinia organelor de cercetare pe-

nală, crima în scopul jafului este exclusă. Această afirmație nu este gratuită. Chiar dacă din casa artistului lipsea suma de 400.000 lei, felul în care el a fost omorât nu dovedește o acțiune premeditată. Pe deasupra, obiecte de mai mare valoare, cum ar fi televizorul color și cei 800 dolari, erau în apartament, la locul lor.

Echipa de cercetare penală este coordonată de colonelul Dan, actualmente locțiitor al comandantului Poliției Municipiului București, colonelul Matei, șeful direcției judiciare a I.G.P. și colonelul Manon Florescu, actualmente șef al Direcției Judiciare a Poliției Municipiului București. Acesta din urmă s-a remarcat prin descoperirea asasinului Mihaelei Runcanu. Ironia soartei a făcut ca tot el, după ani, să ancheteze asasinatul la fel de atroce al unui prieten intim al celebrei cântărețe, Ioan Luchian Mihalea.

La sfârșitul scurtei întrevederi pe care ne-a acordat-o, dl. col. Manon Florescu, a ținut să precizeze în exclusivitate pentru revista Flacăra: „Fiind de interes național, fiți siguri că soluția cazului va fi dată publicității, în cel mai scurt timp posibil, bineînțeles oficial și nu pe la colțuri. Pe mine personal mă deranjează afirmațiile făcute în presă. Dacă unii ziariști tot sunt mai deștepti ca noi trei la un loc, i-am invitat să ancheteze dânsii cazul... Tot ce se referă la cazul Mihalea va fi făcut public”.

MADALIN PRIBU

VOCEA APROPIAȚILOR

„Corurile Song să poarte numele Ioan Luchian Mihalea”

Prof. Anton Șuteu, compozitor, șeful secției „Muzică ușoară” la Uniunea Compozitorilor și Muzicologilor: „Mihalea mi-a fost student la „Estetică muzicală”, promoția 1975. Era un băiat vesel, spiritual, simpatice tuturor. L-am urmărit mereu cu plăcere, căci era foarte talentat chiar și atunci când interpreta muzică ușoară. Și eu i-am încredințat două partituri și am fost încântat de colaborarea noastră. Este oribil ce i s-a întâmplat. Același șoc l-am avut și cu Mihaela Runcanu care mi-a fost, de asemenea, studentă. Deși nu era membru al nici unei Uniuni, atunci când m-a solicitat familia am reușit să-i procur un loc de veci. Dar, nu a mai fost nevoie. Aș vrea ca această tradiție a grupurilor Song să nu moară odată cu întemeietorul ei. Propun ca, de acum înainte, acestea să-i poarte numele iar dirijor să fie un coleg de generație cu regretatul Mihalea”.

„Moartea lui am resimțit-o ca pe o pierdere personală”

Cătălin Târcolea, muzician: „Moartea oribilă a lui Mihalea am resimțit-o ca pe o pierdere personală. Simțeam nevoia să mă destăinui, să încerc să atrag atenția oamenilor, intoxicați de oribila campanie de presă, asupra valorii lui Mihalea, asupra faptului că el așa trebuie să rămână în amintirea noastră: un om puternic, cu o sete de viață extraordinară, un foarte bun muzician și organizator care a reușit ceva unic în estul comunist: să dea speranță, încredere. N-am avut tangențe cu el, dar arta l-am respectat-o și m-am găsit legat de el tocmai prin această simțire”.

„Mihalea a realizat ceea ce eu am visat întreaga mea viață, dar nu am făcut”

Maestrul Vasile Veselovschi: „Cât l-am cunoscut eu, ca interpret al rolului principal din piesa mea „Are mama fată mare”, a dovedit mult bun simț, bună creștere, excelente maniere. Era talentat, vesel, plin de viață. Știai, într-un anume fel, eu chiar îl invidiam, pentru că reușise să facă ceea ce eu am visat întreaga mea viață: acele minunate coruri Song și Minisong și să le confere priecerea și farmecul său”.

„Cel ce a putut scrie acele oribile lucruri nu a fost om, ci animal!”

Toni Grecu, șeful grupului „Divertis”: „Impactul morții sale oribile l-am resimțit ca toată lumea, bănuiesc. Ce regret profund este îngrozitoarea campanie de presă declanșată. Socotesc că cine a putut scrie acele lucruri abominabile nu a fost om ci animal. De ce să nu recunoaștem că era, ca artist, un histrion perfect și că Song-ul a fost un veritabil eveniment artistic. De ce este întotdeauna necesar să pătam memoria morților cu tot soiul de prezumții dubioase? Cine ce poate dovedi până în prezent și dacă ar dovedi cui mai folosește?”

A consemnat
BRINDUȘA NICOLAE

VOCEA STRĂZII

Am constatat o aversiune față de persoana celui care a fost Ioan Luchian Mihalea. Am întrebat trecătorii ce părere au despre acest om, acum, după ce am aflat totul despre el.

Elena, 16 ani: „Îmi pare rău că s-a terminat așa. Dacă ar fi rămas numai imaginea lui de dirijor la Song și Mini-song, poate că ajungea erou național dar ca homosexual eu nu mai dau mulți bani pe el”.

Adriana Covali, 19 ani, studentă: „Tipul era într-adevăr spiritual, chiar prea spiritual, dacă pot spune așa, în sensul că se credea prea deștept și pe unii îi lua peste picior. Nu cred că el era persoana cea mai indicată să-i judece pe alții...”

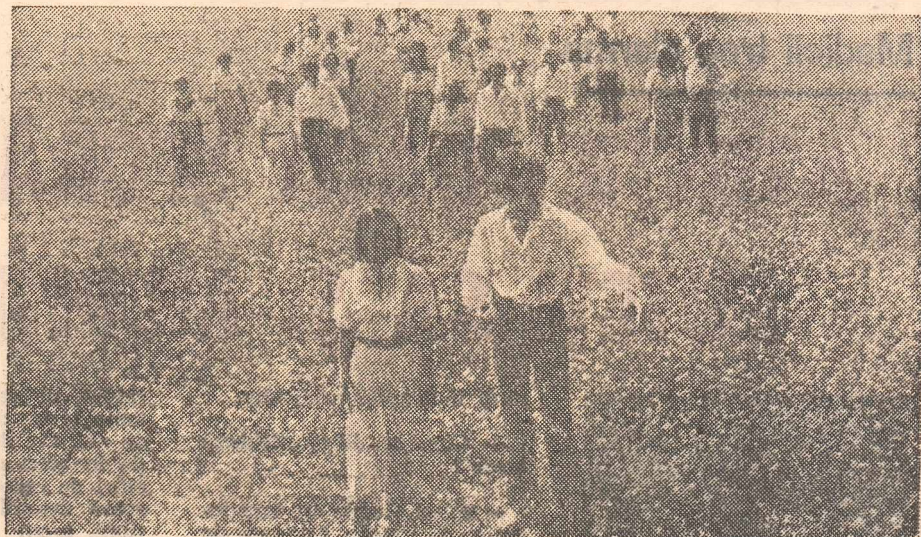
Claudia Stroia, 17 ani: „Nu știu dacă era așa de bun, cum se spunea. Îmi pare rău că a murit și cred că Poliția ar trebui să se miște mai repede ca să-l prindă pe criminal. Nu i-aș ierta niciodată, dacă nu-l prind!”

Andrei, 30 ani: „Mihalea a intrat nesilit de nimeni într-o lume — cea a homosexualilor — foarte dură. Dacă nu știi să joci, mori!”

Gavrilă Constantin, 28 ani: „Eu dacă aș fi avut băiatul în „Mini-song” și aș fi știut că Mihalea e homosexual, mi-aș fi luat băiatul imediat de acolo”.

DAN GHEORGHE

Vocea judecătorului suprem: ARTA

„Doamna Song” își amintește:
„Oanță era un câprior nedomesticit”

— Să vă numesc și eu, cum vă strigau colegii din Televiziune, „Doamna Song”? Cine v-a mai spus așa, doamnă Ileana Pop?

— Oanță mi-a spus prima dată. Și în dedicația de pe albumul discografic a scris tot așa: „Doamnei Song, cu toată dragostea noastră, grupul Song și Mihalea — 1979”.

— Era o recunoaștere a faptului că dumneavoastră i-ați lansat.

— Eu și Tudor Vornicu. Am fost, într-un fel, părinții artistici ai năzdrăvanului Oanță, al Song-ului și ai Mini-Song-ului.

— Oanță? De ce Oanță?

— Așa i s-a spus de acasă, mama lui îi zicea așa. Nimeni nu-l striga altfel.

— Acum ați vorbit cu mama lui?

— N-am curaj, încă. Nu sunt pregătită. De fapt, nici nu-mi vine să cred! Dacă te uiți la fotografie, niciodată n-ai să poți înțelege că ochii aceia jucăuși, veseli și în același timp neliniștiți, nu mai există. Privirea lui era a unui câprior. Oanță era un câprior... nedomesticit și ceea ce dădea era sufletul lui tânăr. Prietenii, care știau că am ținut enorm la băiatul ăsta special, total ieșit din comun, cu posibilități magice, m-au sunat să mă întrebe dacă e adevărat și cum se poate întâmpla așa ceva unui astfel de om. N-am știut ce să răspund. Așa cum a fost, a fost un miracol. Poate de aceea a dispărut atât de devreme! Îi văd cu exuberanța lui, cu entuziasmul lui... Se spune că a fost extrem de trist în ultimele două săptămâni. Eu nu știu cum putea să fie Oanță trist! Era impetuos, personal, știa totdeauna ce vrea și n-a acceptat niciodată în arta lui vreun compromis! De multe ori am fost acuzată că-l răsfăț și l-am răsfățat, pentru că am crezut în talentul lui! Acum, îmi vin în cap toate amintirile și-mi vine să plâng.

Tudor Vornicu: „Dacă sunt așa buni, hai să le facem o emisiune zdravănă!”

— Când v-ați întâlnit prima dată?

— În decembrie 1977. Erau deja cunoscuți și lubiți.

— Dar debutul important, la Televiziune, abia acum urma să se facă, în emisiunea de sâmbătă, a lui Tudor Vornicu și Ileana Vlad — cum semnați dumneavoastră.

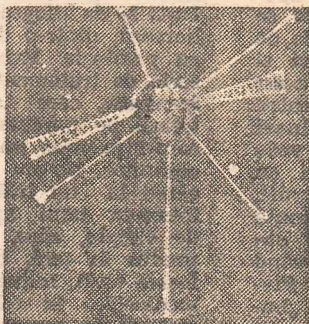
— Da. L-am întâlnit la Casa de cultură a studenților, în mijlocul Song-ului. Am asistat la repetiție și ce m-a frapat era modul cum băiatul ăla atât de tânăr știa să se impună. Aproape că nu mai eram atentă la ce se întâmplă, în capul meu era că nu se poate renunța la nimic, tot ceea ce cântau (era un program din cântecele și dansurile popoarelor) năstrea o emisiune unică. El nu era un simplu dirijor de cor, iar grupul Song nu era un cor! Îi iubeai din prima clipă pentru că totul era de primă mână. Reme-morând clipele acelea, îndepărtate și totuși foarte apropiate, știu că totul i se datora lui Oanță. Legătura dintre ei era extraordinară, iar el era show-man-ul care gândea totul, de la muzică la mișcare și costumație, și totul se făcea cum spunea el. Am fost entuziasmată, iar Vornicu mi-a spus: „Dacă tu crezi că sunt chiar atât de buni, hai să ne apucăm să le facem o emisiune zdravănă!” Așa s-a născut „Ocolul lumii în 20 de melodii”.

„Marele Premiu „Antena de chihlimbar” s-a furat la Revoluție”

— Așa a venit consacrarea, nu doar națională, ci și internațională. Dar nu v-a fost simplu, pornind chiar de la numele grupului, neagreat „sus”...

— Nimeni nu înțelegea de ce trebuie să albească nume englezesc. Atunci, noi am spus că, de fapt e S.O.N.G., adică **Suntem Oamenii Noii Generații**, reușind, astfel, să ne strecurăm. Când ne-am apucat de emisiune, am gândit-o a fi doar pentru Televiziunea noastră. Am lucrat trei zile, așa cum se lucra pe vremea aceea, de dimineață până la miezul nopții, neobosiți noi, neobosiți ei. A ieșit un lucru extraordinar, cu un montaj deosebit și în priză directă. A fost ceva care a impresionat prin noutate și sinceritatea interpretării. „Ocolul lumii în 20 de melodii” nu era o emisiune de divertisment, dar Titus Munteanu, care ne reprezenta la Festivalul de la Sopot cu una din emisiunile lui bune, muzical-distractive, a luat-o cu el și pe aceasta, s-o arate „hors concurs”. Nimănui nu i-a venit să creadă la Sopot că sunetul era „live”, cu atâtea dansuri și mișcare. Iar repertoriul era extraordinar — de la cântecele popoarelor la madrigal. S-a început cu pretextul unei nunți — de fapt era o nuntă adevărată, doi tineri din Song s-au căsătorit — cu cântece românești frumoase, de nuntă, culese de Oanță, dar îmi amintesc și de un minunat cântec japonez, interpretat de Tania Filip. Surpriza a fost că o emisiune prezentată „hors concurs” la un festival de prestigiu Sopot-ului s-a întors cu **Marele premiu „Antena de chihlimbar”**. Cred că atunci, în 1978, a fost, fără exagerare, cel mai mare succes al unei emisiuni de Televiziune de acest gen și marele succes al Song-ului. Oanță era atât de fericit, că nu-și găsea locul. Și-ar fi dorit o conferință de presă, dar pe vremea aceea așa ceva era imposibil. Tot ce puteam face era să dăm telefoane la câteva ziare și reviste, unde știam că există croniciari buni, care vor scrie despre astfel de subiecte. **FLACARA** a fost printre ele.

Trofeul de chihlimbar, furat de la TV în 1989

— Unde se află acum trofeul? I l-ați dat lui Mihalea?

— Se păstra în biroul directorului general, la Televiziune și, din păcate, a dispărut în timpul Revoluției. Tot ce vă pot oferi este o fotografie a lui.

— „Antena de chihlimbar” a fost furată?!!

— Probabil a tentat chihlimbarul...

„Mini Song a fost bucuria lui Oanță”

— Au fost, în toți acești ani, multe alte apariții ale grupului, ale lui Mihalea în prezentări — ceea ce nu era ușor lucru, pentru că Tudor Vornicu nu admitea pe oricine lângă el — a mai fost un film extraordinar, pe muzica lui Vasile Șirli și versurile lui Marin Sorescu, imaginea aceea de neuitat, realizată de Constantin Chelba pe ploaie...

— Da, un alt moment de vârf al Song-ului, unde ne-a ajutat mama natură, pentru că fulgerele și furtuna au fost adevărate.

— Fiecare moment, fiecare „vârf” are povestea lui, dar așa vrea să ne oprim la ceva anume: **Mini Song**.

— Mini Song... S-a simțit atât de legat de el, că nici nu-și concepea viața fără acești copii. Se contopise cu ei, cu vârsta lor și asta a fost până în ultima clipă. Când i-a venit ideea, a apărut în redacție, și-a aruncat geaca pe birou și mi-a zis: „Să mergem la domnul Vornicu să

discutăm ceva”. Am mers, ne-am așezat, eu nu știam ce gândea, iar el a spus: „Domnule Vornicu, vreau să o iau pe doamna Ilkana cu mine la Școala nr. 197, să ascultăm niște copii minunați, să vedem dacă nu putem face o formație în miniatură a Song-ului”. M-am dus, profesoară pe vremea aceea era Petra Gheorghie, care s-a ocupat foarte mult de copii. Era o școală din Drumul Taberei, unde locuia el, o școală ca toate școlile, cu copii ca toți copiii. Nici nu voia ceva... special. Am înțeles repede ce va însemna **Mini Song** pentru el. A făcut totul din inimă. Banii erau puțini. Costumele copiilor ei le-a desenat — erau atât de vesele! — și fiecare mămică s-a molipsit de entuziasmul său. Și a făcut costumul copilului ei cum a știut mai frumos. Cântecele ei le-a compus și erau cu gândăceli, cu floricele, cu p-lmăvară — tema lui preferată — iar copiii erau numai ochi pentru el. Se jucau pe textele cântecelor, se jucau aproape fără să-și dea seama, că le interpretează. Oanță era bucuria lor, iar ei erau bucuria lui Oanță.

„Avea proiecte pentru zeci de ani”

— Doamnă Ileana Pop, aceste amintiri ale dumneavoastră vor apărea în revista **FLACARA** chiar în 15 decembrie — ziua în care Mihalea ar fi împlinit 42 de ani. Presupun că ați petrecut multe zile de 15 decembrie împreună.

— Toate concertele pe care le-am făcut s-au nimerit în jurul datei nașterii lui! Când terminam, stăteam îmbrățișați și ne gândeam: „A fost bine, n-a fost bine?” Apoi, intram în rotonda din holul mare al Televiziunii și urma acea „baie de armonie” care se chema **Colindele de Crăciun**. Stăteam pe întineric și cântam, iar ceea ce a fost frumos este că nimeni nu ne-a reclamat pentru acele cântece, interzise pe atunci. Apoi, eu a trebuit să ies la pensie și am fost afectată din multe motive, pe care nu vreau să le discut. El a continuat să-mi trimită invitații la toate concertele, dar eu nu puteam să fiu un om pasiv la spectacolele lui Oanță, când atâția ani am fost în echipă și am muncit împreună. Invitațiile rămăneau neonorate și eu mă gândeam că mai am timp... Hotărâsem, însă, să mă duc la spectacolul pe care-l plănuiau pentru împlinirea a 20 de ani de la crearea Song-ului. Nu numai pentru că am fost și la serbarea de 10 ani, dar și pentru că știam că hotărâseră că acum, după 20 de ani, Song-ul să se despartă.

— Iar Oanță a plecat înainte...

— Da... și nu cred că un gen de formație corală ca a lui va mai exista.

— Nu v-ați mai văzut după ce ați ieșit la pensie?

— Ba da. Chiar în anul când m-am pensionat — 1988 — a vrut să-mi facă o bucurie. În seara când împodobeam bradul am auzit un cântec și nu mi-a venit să cred. Am deschis repede radioul, televizorul. Se cânta **O**, ce noapte minunată, dar era... sub geamul meu! Oanță venise cu Song-ul și a fost o seară de neuitat, mai ales pentru părinții mei, oameni foarte în vârstă, care nu le mai auziseră de mulți ani și erau convingși că le ascultă pentru ultima dată.

Ne sunam din când în când, ne-am mai întâlnit — ultima dată chiar în toamnă. Mi-a vorbit de Ionuț, copilul lui, de care era foarte fericit, de succesele lui de la Teatrul de Revistă, de planurile lui, legate mai ales de **Mini Song**. Avea proiecte pentru zeci de ani. Nu avea li-niște. Asta era Oanță cel adevărat.

— Din păcate, Oanță cel adevărat nu mai există...

— Dar cine crede că nu mai există Oanță? Eu nu pot să cred! Aud vorbindu-se de el la timpul trecut. Nu i se potrivește!

Pagină realizată de
LIANA TATOS

• În zilele acestea ați citit ziarele?

— Am citit ce s-a scris la început, în furia momentului violent, pe care toată lumea l-a trăit. Pe urmă, m-am blocat și n-am mai putut citi. Eu am cunoscut latura lui artistică, nu m-as amesteca niciodată în viața personală a cuiva. Tot ce s-a scris în presă — trebuie s-o spun — n-a făcut bine sufletului românului. I-am văzut pe copii la „SOTI”. Plângând, ei au spus: „El va rămâne pentru

noi ceea ce a fost întotdeauna — și tată și dirijor și prieten și profesor”. Au fost pe gândul meu. Așa va rămâne Oanță în amintirea tuturor. Nu era nevoie să se dea toate amănuntele alea în ziare, pentru că ele s-au lovit, din partea publicului, de un zid. El rămâne artistul pe care l-au văzut și l-au ascultat. Și cred că așa este și drept!

Medicii trag alarma

ATENȚIE: DACĂ SFORĂIȚI, PUTEȚI SĂ ȘI MURIȚI!

Doctor Florin Mihăițan

— Nu e un secret că mai tot omul sforăie, iar românului nici prin cap nu-i trece să se ducă la doctor pentru atâta lucru. Dumneavoastră, domnule Florin Mihăițan, ca medic primar la Institutul de pneumoftiziologie, cu formație de asistență de urgență în pneumologie, îmi spuneți că de așa ceva se poate muri!

— Nu spun eu, ci o afirmă statisticile, 80 la sută din sforăitori suferă de o boală necunoscută la noi, care se numește sindromul de apnee în somn. Primul simptom este sforăitul. În plus, intervin pauze în respirație, de care bolnavul nu este conștient și a cărui noapte este foarte agitată. Din acest motiv, oamenii se trezesc obosiți și au o somnolență continuă pe tot parcursul zilei. În străinătate, acest lucru a fost corolat cu accidente rutiere — se adoarme la volan — și am constat, confruntând nu literatura de specialitate, ci presa, că nu există ziar de mare tiraj care să nu vorbească despre această patologie, trăgând repetate semnale de alarmă. Boala este tratată cu toată seriozitatea. Imi amintesc de un șofer de autobuz din Franța, care s-a prezentat la Spitalul de pneumologie unde mi-am făcut eu formația. El spunea că, în fiecare stație în care oprea, adormea. În clipa în care s-a confirmat diagnosticul, asigurarea i-a fost imediat întreruptă, i s-a interzis să mai profeseze 6 luni, cu amenințarea șomajului dacă nu respectă în acest răs-

timp indicațiile medicului.

— Cum se diagnostichează boala?

— Spitalul unde am funcționat eu în Franța, dispunea de unul dintre cele mai mari laboratoare de patologie a somnului. Bolnavii se studiază în cursul nopții printr-o aparatură la care sunt conectați, iar dimineața se pune diagnosticul și se indică tratamentul. Minimum de aparatură care înregistrează această patologie constă în stocarea de date asupra fluxului aerian, a curenților de la nivelul gurii, înregistrarea activității cerebrale, a mișcării ochilor în timpul nopții. Se face o corelație între calitatea somnului și apariția acestei patologii, toate spitalele de pneumologie fiind dotate cu astfel de aparatură care — trebuie să vă spun — este suprasolicitată.

— Înțeleg că începe să se afirme ca o boală a secolului, iar la noi nu se știe nimic. Asta nu înseamnă că nu avem „sforăitori” noștri.

— Bineînțeles că avem, dar grav este că medicii nu sunt avizați.

— Ca să nu mai vorbim de lipsa de aparatură!

— Admițând că pacientul se prezintă la doctor, el va pendula între mai multe specialități. Pe de-o parte se ocupă orelistul, care preia, de regulă, bolnavii sforăitori și încearcă să combată acest sindrom deranjant. Pentru că, de regulă, acești bolnavi sunt obezi, cardiologul vede în ei viitorii hipertensivi cu pericol de infarct miocardic, iar pneumologii se confruntă cu o serie de tulburări obstructive, pacientul acuzând dificultatea de a respira. Fiecare specialist tratează „bucăți” lui și situația nu se rezolvă. Dacă medicul nu este avizat — mă refer în primul rând la generalist, care trebuie să-l depisteze — pacientul va flota în continuare între specialități și va muri de una din afecțiunile amintite mai sus, a cărei cauză nu este pusă în legătură cu acest sindrom de apnee în somn.

Problema mare e că această boală nu poate fi confirmată decât cu un minimum de apa-

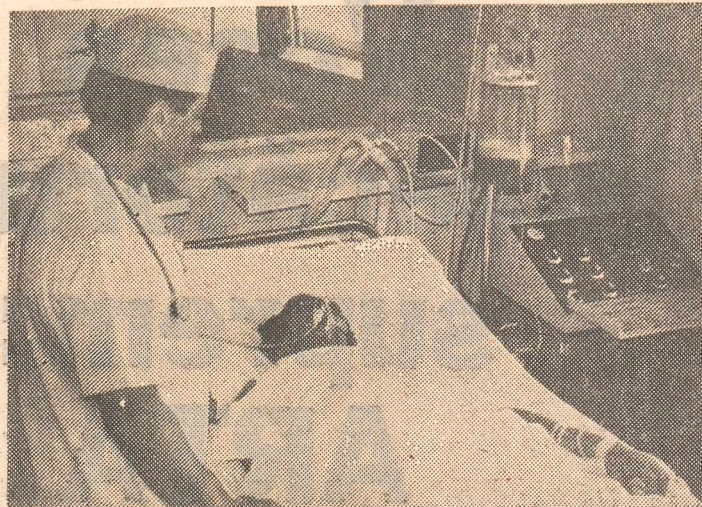
ratură, pe care o au acum toate țările din jur, în afară de noi. Eu, deși am o formație în acest domeniu, am lucrări de cercetare care analizează detaliile acestei afecțiuni, n-am putut fructifica nimic aici, pentru că nu ai dreptul să vorbești de această boală fără să pui un diagnostic în care există conclucrarea om-mașină. Chiar și tratamentul terapeutic se rezumă la un aparat ajutător, care să funcționeze pe parcursul nopții și să mențină căile respiratorii deschise.

— Și atunci, ce e de făcut, la ora actuală, în România? Să murim, așa, pur și simplu, pentru că sforăim?

— Cred că se impune faza diagnostică și sensibilizarea celei mai importante părți medicale, pe care o reprezintă generalistul, printr-o serie de cursuri, deși e foarte greu de vorbit despre așa ceva în clipa în care nu există nici un laborator complet de patologia somnului în țară. În ce privește bolnavul, aș recomanda ca prim ajutor dieta, deși nu doar cei grași sunt predispuși la boală. Și cei slabi au o patologie respiratorie a somnului, care e similară și poate ține de alte cauze — neurologice, endocrine. Dar, cum în general, obezii sunt cei dintâi candidați la îmbolnăvire, prima indicație de tratament este cura de slăbire. Un bolnav care slăbește 20 de kilograme își ameliorează, dintr-o dată, întreaga patologie. Există, apoi, o serie de tratamente medicamentoase, care se administrează pe parcursul serii și care-i permite un somn mai odihnitor. Ne-am mai putea gândi la un tratament prin folosirea unui aparat destul de simplu, care, dacă ar fi produs în țară, nu ar costa foarte mult. Industria noastră medicală, în colaborare cu niște firme cunoscute, ar avea resursele de a-l face la cu totul alte prețuri, decât dacă ar fi cumpărat în devize. Apoi, românul trebuie să se obișnuiască să trăiască cu acest aparat în casă, să-și asigure pe parcursul nopții acel somn odihnitor de care nu poate beneficia altfel.

— Nu e mare lucru, dar tot e mai mult decât nimic.

LIANA MOLNAR TATOS ■

Spitalul Municipal București — secția reanimare

Caz ieșit din comun

Paulina Nicolae a încercat să se sinucidă de 51 de ori!

• Ea suferă de repulsie față de lumea de azi

Pe data de 5 decembrie 1993 a fost adusă la secția de reanimare a Spitalului de Urgență numita Paulina Nicolae, de 48 de ani, care a încercat să se sinucidă... pentru a 51-a oară! De 50 de ori până acum a fost adusă la Spitalul de Urgență, fiind salvată în ultimul moment. De fiecare dată a încercat să-și ia viața înghițind câțiva pumni de pastile. Această femeie suferă de sindrom psihopatic discordant. Boala se transmite ereditar, sau se contactează în urma unui puternic șoc, cauzele fiind de ordin psiho-social. Cum în România se trăiește „așa de bine”, multe persoane sunt predispuse la o asemenea boală. Se pare că Paulina Nicolae deține recordul, până acum, în ce privește numărul tentativelor de sinucidere. Ea are obiceiul să-și ia viața numai primăvara sau toamna, de sărbători sau în zilele aniversare — altfel spus, când ți-e lumea mai dragă. N-a folosit niciodată altă metodă de sinucidere decât pumnul de medicamente. Când este întrebată în legătură cu motivul sinuciderii, ea spune că n-a vrut decât să se vindece mai repede și a luat toate pastilele odată. Paulina Nicolae este căsătorită și are trei copii.

DAN GHEORGHE ■
CRISTIAN BUZAȘ ■

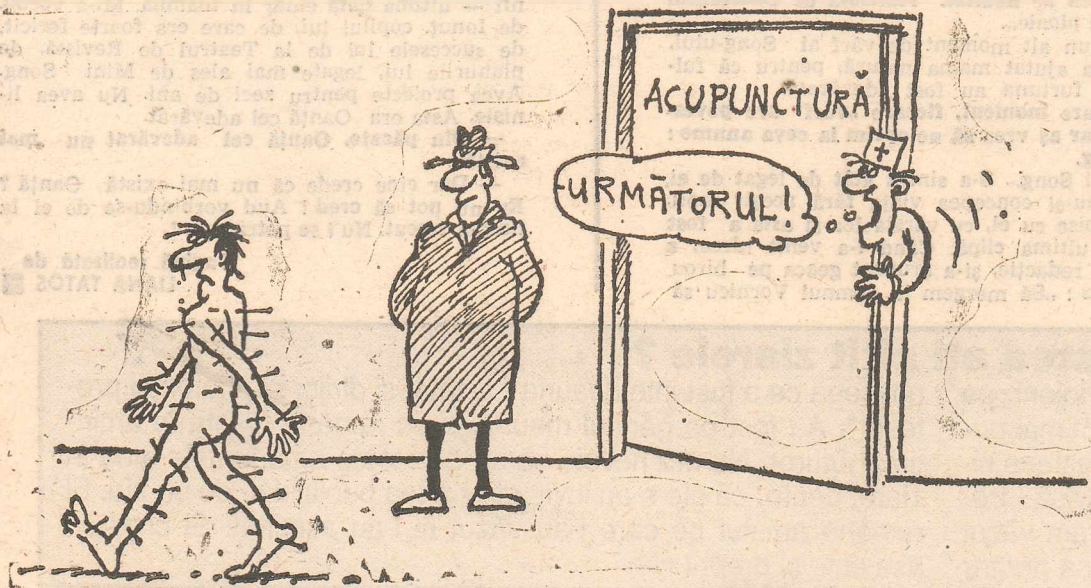
Cercetarea medicală în slujba performanței sportive

În prezența a circa 50 de ziariști din presa medicală și sportivă, departamentul de comunicare al grupului Rhône — Poulenc a făcut o expunere a bilanțului și rezultatelor ultimilor cinci ani de cercetări medicale asupra piloților de Formula 1, de când acestea au fost dezvoltate în colaborare cu alte institute, ca de exemplu Centrul de studii de medicină spațială (CERMA).

Cercetările au vizat un foarte larg spectru de aspecte care dau pilotului forma și capacitățile optime în condițiile extreme ale competiției: de la musculatura cervicală și captarea informației vizuale la probleme de circulație sanguină și de contracții car-

diovasculare din momentele de maximă accelerare sau frânare; chiar și aspectele banale legate de somn, alimentație, stress, șocuri și vibrații n-au fost omise.

Astfel, programele de antrenament vor fi îmbunătățite, ca și ergonomia monoplace-ului și regimurile dietetice ale piloților. Multe aplicații, destinate inițial sportivilor de înaltă performanță, se vor extinde și în sectorul vieții cotidiene și profesionale. În '93, Rhône — Poulenc continuă, în colaborare cu CERMA, Renault și Philips, studii privind un „câmp de vizibilitate înaltă” a pilotului, comparabil cu cel al avioanelor de vânătoare moderne.

ISTORIE NEOBIȘNUITĂ

• Oameni-lupi și alte detalii tulburătoare despre obiceiurile din vremea Daciei timpurii (Mircea Eliade)

Tradiția o
dovedește.
Mircea Eliade o
spune :

Poporul român
s-a născut sub
„semnul lupului”

• Am fost
predestinați
războaielor
și invaziilor ?

Istoria comparată a religiilor și teoriile lui Mircea Eliade asupra originilor poporului român nu prea convin la București. În cartea sa *De Zalmoxis la Gengis-khan* (De la Zalmoxis la Gengis-han), apărută la Paris în 1970, Mircea Eliade vorbește, la capitolul „Dacii și lupii” (paginile 21-37), despre inițieri militare ale tinerilor războinici daci, care, îmbrăcând blana de lup, se transformau în adevărate fiare, mai periculoase decât lupii înșiși, ajungând până la... canibalism! Conform teoriei, dacii, având ca stindard un lup cu corp de dragon, n-au fost învinși decât de un singur popor — romanii — al cărui mit genealogic s-a constituit în jurul lui Romulus și Remus, copiii Zeului-Lup Marte, alăptați și crescuți de lupoanca de pe Capitoliu. Se poate spune astfel că poporul român s-a născut sub semnul lupului, fiind predestinat răz-

boaielor și invaziilor. Ideea continuă cu faptul că Principatele române au fost înțelemeiate în urma marilor invazii ale lui Gengis-han și ale succesorilor lui. Mitul genealogic al gengis-hanilor proclamă că strămoșul lor era un Lup cenușiu, care a coborât din Cer și s-a unit cu o căprioară.

Canibalism la români ? !

După Strabon, dacii s-au numit mai întâi „daoi”. După numele frigian „daos”, vedem că denumirea ne conduce spre LUP. Acest cuvânt, prin rădăcina „dhau”, înseamnă „a

Măști de lup pentru
dans ritual, obicei
străvechi perpetuat
până în zilele noastre

apăsa, a strânge, a sugruma”. Mai trebuie remarcate vocabulele zeului trac al războiului — Kandaon (lup) și numele orașului din Moesia Inferior, între Dunăre și Haemus — Daous-dava — care însemna literalmente „satul lupilor”.

Confreriile războinice (Mannerbunde), cu ideologia lor religioasă, de transformare în animal, se întâlnesc și la ger-

mani, iranieni, celți, romani, lacedemonieni. Esențialul inițierii militare la daci consta în transformarea rituală a tânărului războinic în fiară. Nu era vorba numai de bravură, de forță fizică sau de putere de a îndura, ci de o experiență magico-religioasă, care modifica radical felul de a fi al tânărului. Se îmbrăca ritual blana lupului, pentru a semnifica transformarea în lup. Atâta timp cât războinicul era îmbrăcat în blana de lup, nu mai era om, era carnasierul însuși, fără nimic omenesc în el. Nu se mai simțea legat de legile omenești. Nu numai că își atribuia dreptul de a jefui și a teroriza comunitățile, în timpul adunărilor rituale, dar era capabil să se comporte ca un carnasier, devorând chiar și carne de om! Textele iraniene vorbesc despre „lupii cu două picioare, care sunt mai vătămători decât lupii cu patru picioare”.

Tradiții și obiceiuri actuale

Insemnele sângeroșilor războinici erau măciuca plină de sânge și stindardul. Măciuca este arma războinicului arhaic. Ea și-a păstrat, în timp valoarea de instrument cultural. Pe deasupra, s-a mențit-

nut ca armă a țăranilor și păstorilor români. Ea este și azi arma specifică în jocurile tinerilor (călușarii), în care subzistă amintirea confreriilor inițiatice. În zona Balcanilor și Carpaților, conservatoare prin excelență, se întâlnesc sfinți care sunt considerați patroni ai lupilor: Sfântul Sava și Sfântul Teodor — în Iugoslavia, Sfântul Petru — în România. În România se mențin ceremoniile inițiatice (cele 12 zile din ajunul Crăciunului, până la Bobotează), când tinerii își pun măști de lup.

Nu poate fi vorba că ne tragem din canibal, un moment răzleț din cadrul unor ceremonii inițiatice ale primilor daci are doar o semnificație magico-simbolică, nu reprezintă un mod de viață caracteristic unui popor, fie el primitiv. Se poate spune, în schimb, că dacii au reprezentat, în timpul domniilor lui Burebista și Decebal, una din cele mai mari puteri militare. Imperiul roman s-a pregătit intens pentru a-l ataca pe „lupii” de la Dunăre. Poate că „semnul lupului” care marchează destinul acestui popor le-a dat românilor forța necesară pentru a supraviețui războaielor și năvălirilor. Oare cine poate sta de-a curmezișul în calea dorinței de libertate a Lupului ? !

DAN GHEORGHE ■

O carte de istorie retrasă în 1988

Ramanii, stră-străbunii noștri ?

• N. Densușianu mai face și azi prozești

Istoria noastră ne învață că noi, românii, ne „tragem” din contopirea celor două civilizații — dacică și romană — și că, de două mii de ani, viețuim în spațiul carpato-dunăreano-pontic. Orice alte variante sunt privite cu circumspecție, sau ignorate. Totuși, se pare — susține un autor — că stră-străbunii noștri au trăit cu circa 35.000 ani în urmă și că leagănul civilizației umane a fost aici, în arcul Carpaților. Neobișnuită supoziție, iar autorul afirmă că există chiar și dovezi ! Există o lucrare publicată în anul 1988, în 220 exemplare, aparținând profesorului dr. Marius Vivekananda și intitulată *Promanteu — strămoșul meu*, care lansează,

cu mult curaj pentru respectivelor vremi, ideea susținută din punct de vedere documentar, că, de fapt, cei mai îndepărtați strămoși ai românilor sunt RAMANII. Bineînțeles, la foarte scurt timp, lucrarea a fost retrasă și autorul calificat drept... filoevreu. De ce ? Datorită faptului că autorul demonstrează că „steaua lui David” este un simbol multimilenar provenit de aici. Întregul esafodaj al gândirii dlui prof. Vivekananda se bazează pe analiza denumirilor de râuri, munți, sate, orașe, oameni, zei, sfinți, filozofi, credințe, doctrine științifice, filozofie, nu numai la noi, ci și pe întreg pământul. Ramanii au inventat, demonstrează autorul, al-

fabetul fonetic, numerele, operațiile aritmetice, figurile geometrice... Lumina Lumii de aici provine ! Cine erau ramanii ? Un popor de oameni pașnici și harnici, crescători de animale și aflători din tainele Universului, științelor și cunoașterii, doritori de concordie, mari inițiați, monoteiști și transhumanți. Au plecat din legendara Hiperboree în lume, nu s-o cucerească, ci pentru a învăța toate neamurile bunăta-te, credința, știința și tainele inițiatice. Să fie adevărat ? *Lucrarea Promanteu — strămoșul meu* se va reedita în curând, iar specialiștii (istorici, etnologi, lingviști ș.a.) își vor spune cuvântul.

BRANDUȘA NICOLAE ■

Michael Jackson acuzat că a violat un băiat de 13 ani

Șoferul lui Michael Jackson a depus o declarație în care relatează că superstarul i-a ordonat să recupereze o servietă și o valiză de la domiciliul său, în timp ce acesta era percheziționat de poliție. Separat, avocatul a cinci foști agenți de securitate ai lui Jackson a afirmat că aceștia au fost supuși la o adevărată campanie de hărțuiri pentru a fi împiedicați să vorbească. Bodyguardii și-au început acțiunea juridică pe 22 noiembrie, afirmând că au fost concediați fiindcă știau prea mult despre relațiile lui Jackson cu băieți tineri. O sursă polițienească a declarat că probabil va

Biserica nu condamnă adulterul prințului Charles

Arhiepiscopul de Canterbury, George Carey, a negat marți afirmațiile din ziare care sugerează că el ar încerca să-l împiedice pe prințul Charles să devină rege din cauza unei relații adulteriene. Cotidianul britanic de mare tiraj „Sun” a afirmat într-un articol pe prima pagină că Biserica Anglicană face presiuni asupra lui Charles să renunțe la succesiune în favoarea

fiului său, prințul William. Ziarul mai relatează că înaltul prelat ar fi de părere că prințul în vârstă de 45 de ani s-a dovedit nedemn de coroană printr-o relație amoroasă cu o femeie căsătorită. Ca rege, Charles ar deveni șeful Bisericii Anglicane și apărătorul religiei anglicane, care susține că legăturile de căsătorie sunt sfinte, anunță REUTER.

fi anchetat și Gary Hearne, șoferul vedetei, pentru a se stabili dacă Jackson a întreprins acțiuni care să împiedice desfășurarea anchetei. Jackson, acuzat de un băiat de 13 ani de abuz sexual, seducere și fraudă, a negat până acum toate acuzațiile. Hearne, primul martor audiat de procurori pentru procesul civil din 21 martie, a spus însă că, în ziua în care poliția a cercetat locuințele lui Jackson de la Century City și Neverland, el a primit un telefon de la un angajat al vedetei. I s-a spus să meargă în apartament și să aștepte acolo, relatează Los Angeles Times, citind surse anonime. Conform acestora, Hearne ar fi declarat avocaților marți, într-o întrevedere cu ușile închise, că Jackson și detectivul particular Anthony Pellicano l-au chemat și i-au cerut să ia o servietă, o valiză și alte lucruri și să le ducă acasă la Pellicano. Acum poliția se teme că acele obiecte reprezentau dovezi în ancheta lansată împotriva starului. Într-un timp, diverse ziare relatează că Jackson se află în diferite locuri. El nu a mai fost văzut de când și-a întrerupt turneul „Dangerous” și a zburat în Europa, pentru a se trata de dependență de analgezice. (REUTER).

Puii-voluntari s-au dat bătuți

Patru bărbați care au acceptat încercarea de a petrece o săptămână în condițiile în care trăiesc puii de crescătorie, au clacat după 18 ore, în pofida premiului de 10 000 lire pus la bătaie. Voluntarii, care au acceptat proba pentru doar un sfert din sumă fiecare, au ieșit din cușca de 1 metru pătrat și 2 m înălțime, vineți de frig, amortiți și înfometăți, au relatat zărele de marți. „Mă simt țeapăn, mă dor oasele și

nu pot să zic că am fost dezamăgit când mi-au deschis ușa”, a declarat Richard Brett, unul din voluntarii de la ferma din Wollhope. Mănușa acestei încercări inedite a fost aruncată de scriitoarea și activista pentru drepturile animalelor Rebecca Hall, care a dorit astfel să reclame „lagărele de concentrare” în care se produc găinile iefine. „Cred că am dovedit ceva. Anume că acești oameni au trăit senzații de disconfort cumplit, iar noi supunem animalele la acest tratament în permanență, închipuindu-ne că ele nu simt”, a declarat Hall, citată de REUTER.

Fratele meu este mai mic decât mine cu 71 de ani

Frații Norm și Oswald Colley au intrat în Guinness Book datorită diferenței foarte mari de vârstă dintre ei. Norm, în vârstă de 73 ani, e primul dintre cei cinci fii pe care Leslie Colley (92 ani) i-a avut de la prima sa soție, iar Oswald care are 18 luni e singurul copil din cea de-a doua căsătorie.

Norm a declarat că a fost șocat când a aflat că are un frate mai mic chiar decât nepoții lui, dar apoi a fost cucerit de ideea de a urmări cum crește fratele lui.

Implant de penis eșuat

Un director de bancă al cărui implant de penis a eșuat a primit despăgubiri de 300 000 dolari, relatează REUTER, citând surse judiciare. William Neuser, de 49 ani, vice-președinte la Great Western Bank din Los Angeles, a dat în judecată compania American Medical Systems pentru manufacturarea defectuoasă a prețiosului obiect. Implantul a fost efectuat în 1988, dar membrul artificial a trebuit să fie extras când s-a dovedit nefuncțional. Chirurgul care l-a scos a fost nevoit să taie un nerv. „A pierdut o porțiune de sensibilitate a penisului. Acum are mari dificultăți în a obține satisfacția sexuală, ceea ce are un efect dezastruos asupra vieții lui sexuale vă puteți da seama”, a comentat medicul.

Preoți homosexuali

O duzină de preoți romano-catolici au abuzat sexual de 34 băieți în două decenii de predare la Seminarul St. Anthony din Goleta (California), acum închis. Abuzurile includeau jocuri de-a dezbrăcatul, palme peste fund, pipăit, masturbare și sex oral, au descoperit cei șase anchetatori. Echipa de anchetă a fost compusă dintr-un avocat, un preot, trei psihoterapeuți și părintele uneia din victime. Un raport de 72 pagini precizează că majoritatea victimelor aveau între 14 și 16 ani, dar că preoții abuzau și de frații mai mici ai victimelor, uneori sub 7 ani. Un preot „avea obiceiul de a-i chema în camera sa pe elevi sub pretextul unei „examinări de hernie”, relatează REUTER. Alții îi băteau cu palma pe trupul gol și apoi îi îmbrățișau îndelung. Copiii înălțimați puteau simți erecția de sub veșmântul preotesc.

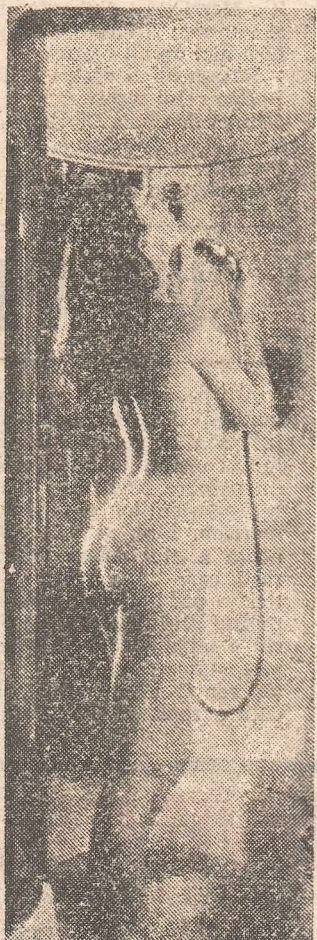
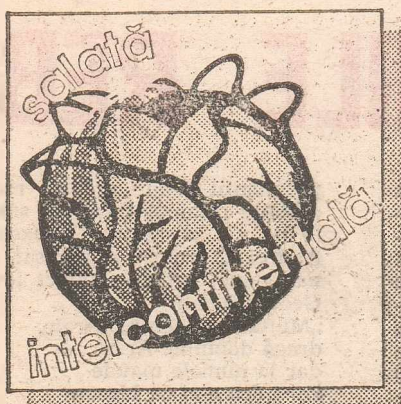
Sex la Taipei

Un străvechi manual de sexologie chinez a devenit în Taiwan best-seller-ul zilei, ca urmare a climatului moral mai dezamortit al insulei, relatează presa locală, citată de REUTER. Vânzările Cărții cu Imaginea Mi Hsi au depășit în noiembrie toate celelalte vânzări de carte. Scopul lucrării este de a învăța pe bărbat cum să satisfacă o femeie fără să fie afectat el însuși, a spus editorul, rămas anonim, al cărții. El a afirmat că, spre deosebire de manualele occidentale, concentrate pe obținerea satisfacției personale, cele chineze ajută la dez-

voltarea individului și la prelungirea vieții. O purtătoare de cuvânt de la Kingstone Culture Square, cel mai mare lanț de librării, a spus că nu poate confirma datele din presă fiindcă volumul nu este dis-

ponibil decât prin comandă poștală. Ea a relatat însă că un alt volum despre sex, traducerea chineză a unui studiu făcut la Kinsey Institute, este pe locul doi în topul vânzărilor.

Aspiratoare și femei goale

Reclama începe cu imaginea din spate a unui bărbat bine aruncându-se în gol în apele unui lac. Pe fundalul muzicii de chitară, trupul se scufundă în apa limpede. Cadrul următor: o cizmă neagră în prim-plan și o mână care ia hainele tănărului. Apoi îl vedem pe acesta aruncându-se ud în mașină și pornind în tromba; Apoi, un punct de control. Doi soldați îi ordonă să iasă din mașină. Iese. Camera alunecă de la rânjetul polițiștilor la zâmbetul sfidător al bărbatului și apoi în jos. Toți se așteaptă să fie gol, dar el poartă o pereche de jeansi tăiați din tapițeria mașinii. Mașina dispăre la orizont și vocea spune: „Peugeot 106 Kid. Cu acest interior... veți ajunge departe”.

Ani de zile, realizatorii de reclame și-au vândut produsele fotografându-le lângă o fată mai mult sau mai puțin dezbrăcată, promovând astfel orice, de la aspiratoare de praf la cremă de ghetă. Acum franțuzele se războie. „Suntem așa de obișnuiți să vedem fete dezbrăcate lângă mașini”, spune o superbă purtătoare de cuvânt de la Peugeot. „De ce nu și un bărbat viril?” Și nu e singura care își pune astfel de întrebări. Bărbații dezbrăcați se lansează puternic în presa franceză, mai ales în magazinele ilustrate. În luna februarie, „Vital”, un magazin ilustrat specializat în probleme de sănătate, a decis să-și schimbe formatul și odată cu asta și conținutul. Noua formulă conține mult mai multe articole despre sex, iar paginile sunt pline de fotografii cu bărbați aproape dezbrăcați. Iarna aceasta „Bagatelle”, primul magazin feminin din Franța care a publicat nuduri masculine, a spart piața cu fotografiile sale foarte bine realizate. Chiar și tradiționalistul și conservatorul „Cosmopolitan” a scos vara trecută un număr special

„Kamasutra”, ce cuprinde și un elaborat pliant fotografic ce prezintă bărbați și femei exersând poziții tradiționale indiene, mai degrabă atletice decât sexuale. Și „Elle” a încercat să șocheze, titrând pe prima pagină: „Sunteți o târfă?”

Gazetele țin seama mai puțin de argumentele filosofice când promovează pe prima pagină bărbații dezbrăcați, pentru ele rentabilitatea este pe primul loc, iar chestia asta e foarte rentabilă.

Un sondaj de opinie pentru „Bagatelle” arată că 53 la sută din femeile care citesc revista aprobă prezența bărbaților dezbrăcați în paginile ei și doar 9 la sută dezaprobă schimbarea de orientare. „Bagatelle” se descrie pe sine ca „primă revistă feminină care a dezbrăcat un bărbat”.

Furt de papagali

Poliția ecologică germană a confiscat 20 de papagali extrem de rari și valoroși de la domiciliul unui crescător de animale, relatează REUTER. Acțiunea, care a avut loc la Potsdam, în statul Brandenburg, s-a soldat și cu recuperarea a doi papagali din specia Regele Amazon, din care doar 79 de exemplare se mai află în libertate. Valoarea pe piața neagră a păsărilor se ridică la peste 100 000 mărci (58 000 dolari). „Comerțul ilicit cu animale a atins proporțiile comerțului cu arme sau droguri”, a afirmat un purtător de cuvânt al poliției ecologice. El a explicat că există bande specializate în furtul de animale din grădinile zoologice est-germane, ale căror standarde de securitate sunt mult inferioare celor din vest.

„Domnule judecător, dați-mi câinele înapoi!”

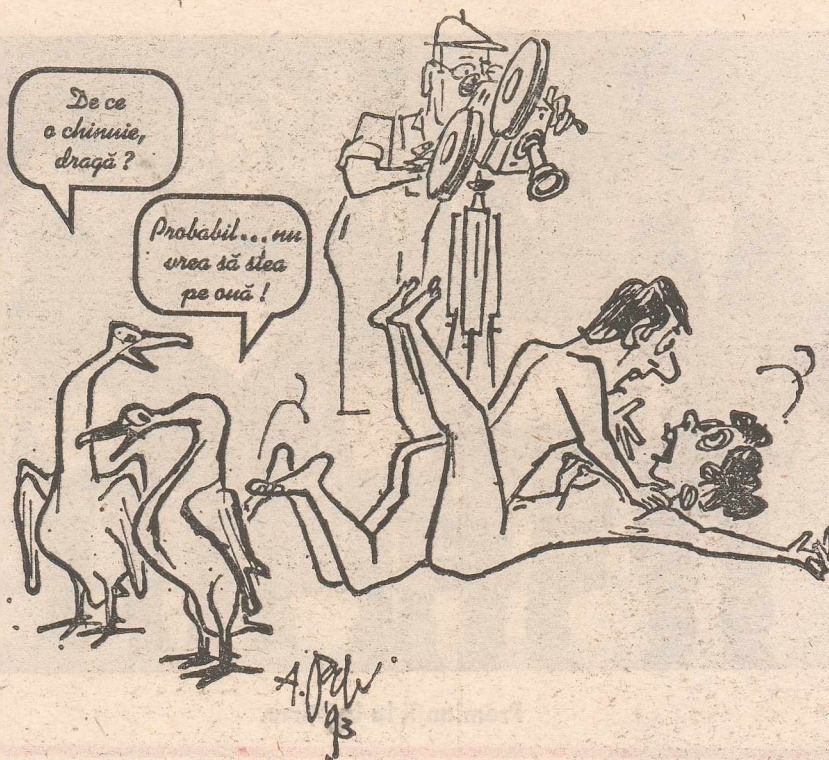
O femeie olandeză a făcut apel la justiție pentru a obține accesul la câțelul mult iubit. Ea a spus Tribunalului că a suferit profunde tulburări psihologice când soțul ei a păstrat câinele după recentul divorț al cuplului. Judecătorul din Lelystad, în nordul țării, a arătat prea puțin simpatie pentru tragedia femeii, care cerea fie custodia animalului, fie dreptul de a-l vizita zilnic. „Dacă începem cu așa ceva, în curând oamenii își vor cere să le acord accesul la televizoarele color pierdute la divorț”, a afirmat judecătorul, citat de REUTER.

Cățelul care muncește

„Câini pentru Handicapați” este o asociație fondată exclusiv din donații publice. Înființată în 1988 asociația lucrează alături de grupurile care dresază câini pentru orbi și de o asociație americană similară care îi învață pe cățeluși handicapați cum să le fie de folos stăpânilor. Câinii ca Larry sunt profesioniști. Ei traversează șase luni de dresură specializată în urma cărora știu să îndeplinească sarcini simple în gospodărie: ridică obiectele căzute, aduc scrisorile, iau sticle de lapte din fața ușii, scot ruiele de la spălat.

Asociația își obține câinii dintr-un mare număr de surse și utilizează în general aceleași rase ca

Găștele nu suportă filmele pornografice

Revolta mocnește în micul oraș Pia, din sud-vestul Franței, de când s-a deschis aici, acum un an, un hotel luxos de 12 camere destinat turnării filmelor pornografice ale societății DEFI, unul din liderii pieței porno. „Sunt bolnavă, fac chestia asta peste tot, fără să se ferească, pe acoperiș; pe capota mașinilor de lux și pe masa de billiard”, se indignează Joëlle Cinca. Această comerciantă, inspectoare la SOS Animale, a cărei grădină se învecinează cu cea a hotelului, se află la capătul puterilor. Ca și găștele ei, un găscan și trei femele — care nu mai suportă gemetele actrițelor din clădirea de alături și găgăie tot timpul turnării. Doamna Cinca a depus chiar o plângere la procurorul republicii. „Nu se mai opresc”, se plânge, excedată, femeia de 50 de ani care și-a cumpărat casa cu doi ani în urmă ca să-și poată crește în liniște palmipelele preferate. „E o oroare, săptămăna trecută ploua, dar ei tot au făcut dragoste pe acoperiș. Nu sunt voyeuristă, dar sunt obligată să asist la toate astea”. Găștele, veritabili câini de pază, nu suportă nici reflectoarele, nici țipetele femeilor care „gem ca niște animale, sau nici măcar, fiindcă animalele sunt mai decente”. Se pare însă că deranjul este reciproc, mărturisește Emmanuelle, una din responsabilele de la DEFI. „Când găștele tipă, nu se mai poate înregistra, așa că sunetiștii sunt permanent iritați. Am putea noi înșine să cerem despăgubiri. Mai ales că păsările se scoală cu noaptea în cap și îi împiedică pe actori să recupereze”. „La început”, precizează o mamă de familie, „îi vedeam mereu din bucătărie, dar tot am fost șocată într-o zi, când curățam cartofi, și am asistat la o scenă între trei tineri homosexuali”. „Mă irită foarte tare”, spune o altă vecină. „Din camera fetelor mele se vede piscina și masa de billiard pe care se petrec multe lucruri. Să facă chestia asta mai discret”. În această ambianță de revoltă, șefii societății DEFI, care are la noul sediu din Pia un personal de 50 de angajați și o cifră de afaceri de 80 milioane franci (13,5 milioane dolari), sunt foarte senini. „Detractorii noștri”, comentează Emmanuelle, „sunt fără îndoială persoane care nu își trăiesc viața sexuală și ne invidiază. Comportamentul lor trădează voyeurism”. (FRANCE PRESSE).

școlile de câini pentru orbi: labradori și ocazional ciobănești germani. „Câinii de vânătoare sunt foarte potriviți pentru că știu să ridice și să care obiecte”, mărturisește Hargreaves, care pentru a fi acceptată ca dresor a dat examen de cunoștințe veterinare, psihologia animală și practică pe animale. Câinii sunt înmănați pentru suma simbolică de o liră (1,50\$). În schimb, aceștia semnează un contract angajându-se să aibă grijă de câine, să nu-l lase să devină supraponderal, să-i asigure mișcarea și să îi înapoieze asociației dacă i se cere.

Stație radar atacată de un urs

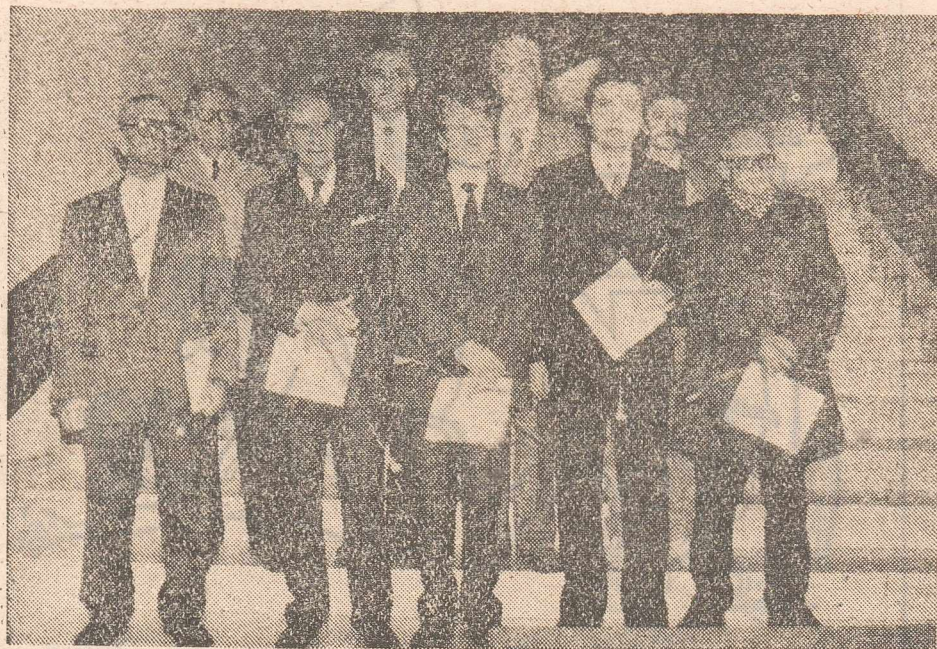
Un urs polar a intrat printr-o fereastră și a atacat un lucrător de la o stație radar americană din Alaska, au anunțat oficialitățile, citate de REUTER. Donal Chaffin, de 55 ani, se află în stare critică, dar stabilă, la un spital din Anchorage. Lucrătorii au observat ursul care se plimba prin jurul clădirii. De două ori animalul s-a uitat înăuntru pe geam, dar a părut că se sperie când oamenii au fluturat o revistă spre el. A treia oară când i-au făcut semn cu revista, ursul s-a năpustit înăuntru, a pus laba pe cel mai apropiat și a început să-l muște și să-l zgârie violent. Unul din colegi a distras atenția animalului cu un stingător de incendii, în timp

ce celălalt l-a împușcat. Cadavrul ursului va fi studiat de cercetători pentru a stabili dacă era subnutrit sau suferea de alte probleme care să explice un comportament atât de neobișnuit.

Sfârșitul lui Escobar prezis de un astrolog

Un astrolog, care a prezis în mai că regele cocainei, Pablo Escobar, va muri până la sfârșitul acestui an, a spus că astrii arătau o situație fără ieșire. Mauricio Puerta a declarat că horoscopul șefului cartelului de la Medellín arăta clar că „nu poate rezista dincolo de octombrie-decembrie anul acesta”. Escobar, un săgetător, „avea unele aspecte ce indicau dialogul, dar cum acesta nu a avut loc, a murit”, a spus Puerta. El a explicat că în fond tot un fel de dialog i-a cauzat moartea. Poliția a localizat un apel telefonic făcut de Escobar, putând astfel să-l prindă și să-l ucidă.

Premianții la înălțime.

Pur și simplu REBUS!

Apare la noi, de mai multe decenii, o revistă cum n-a mai fost în publicistica noastră, în paginile căreia plăcerea jocului, în cele mai năstrușnice ipostaze își găsește o exprimare deplină. E cunoscută în toată țara, de la cei mici până la cei vârstnici, de la școlari la prestigioși reprezentanți ai culturii. Deseori, aceștia din urmă — scriitori, artiști plastici, actori, muzicieni — nu prețuiesc să contribuie cu har la sporirea strălucirii sale. S-a ivit dintr-o ghidușie a unui om de spirit, cu un larg orizont al cunoașterii și de o rară inventivitate și ne-a fost prin ani prieten de nădejde, însoțindu-ne pretutindeni, alungându-ne plictisul și singurătatea. La un moment dat, în condiții istorice din fericire depășite, a oferit celor care doreau să uite lozincăraia și găunoșenia limbii de lemn, un refugiu ospitalier unde se întâlneau verva scânteietoare, vorbele împerecheate cu duh și agerime, înălțimea gândului, imposibil de subjugat de teroare. A fost tolerată de autorități dar supravegheată cu obstinație, ca nu cumva vocabulele folosite să conțină mesaje ezoterice, îndemnuri la nesupunere, diatribe împotriva stăpânirii, parole de declanșare a vreunei revolte. A existat, datorită acestei reviste și nu trebuie să uităm niciodată, un mod de a folosi limbajul care a scăpat oricărui control, indiferent de rigoarea lui, care a menținut trează vigilența inteligenței, ne-ngăduindu-i să se lase încorsetată în canoane artificiale, silnice. Fiindcă nimic nu irită și nu inhibă mai mult pe obtuzi, pe rigizi, pe inchișitorii brutali ca jocul, expresie a libertății omului, a sfidării unor norme contrare legilor firii. Însăși sărbătoarea noastră de azi, desfășurată într-o perioadă tulbură, de marasm economic și social, de tensiuni politice interne și internaționale în care iată, mai e posibil ca un frate de-al nostru să mai fie condamnat la moarte după o judecată strâmbă, este de fapt o celebrare a puterii omului de a se împotrivi răului sub multiplele sale înfățișări. Să-i sărbătorim, așadar, cu inima curată pe acești slujitori inspirați ai unor idei nobile, atașați de una dintre publicațiile **Flacăra**, revistă care se numește, de la începuturile ei, din 1931, **REBUS**. Pur și simplu **REBUS**, fără nici o particulă parazită agățată ca o scamă pe un vestmânt scump. **REBUS** — cea mai cunoscută, cea mai imitată, cea mai populară, cea mai iubită revistă de divertisment din România.

GEORGE ARION

CUVÂNTUL PREMIANȚILOR

„Nu am să trădez niciodată revista REBUS”

BELA SCHUCHTER (medic, Beiuș. — jud. Bihor) — premiul pentru enigmistică minoră: „Mă bucură câștigarea acestui premiu. Contactul cu revista **Rebus** s-a făcut prin corespondență în anul 1965, pe vremea când eram student la Facultatea de Medicină din Cluj. După 28 de ani, am rămas fidel acestei reviste, cu toate că, sunt multe publicații de enigmistică în țară. **Rebus** este pentru mine revista de suflet, pe care nu am s-o trădez niciodată și pe care o situez, de departe, pe primul loc.”

„Am fost un cerc rebusist în Gherla”

ANDREI CIURUNGA: „Am avut un cerc rebusist la Gherla. Pe pătură, cu săpun, făceam careurile și definițiile le dădeam verbal. I-am învățat pe oameni cum să facă și ei rezolvau problemele. În 1954, când am

ieșit de la Canal, din închisoare și nu aveam dreptul de semnătură, colegii și prietenii mi-au inventat tot felul de pseudonime și m-au publicat, ca să-mi pot câștiga și eu existența. **Rebusul** a însemnat foarte mult pentru mine, nu numai material, dar, mai mult, am simțit o solidaritate care trecea dincolo de discordia pe care regimul de atunci o întreținea între cei de afară și foștii deținuți.”

„REBUS este revista fanion în România”

EUGEN DIRADURIAN (inginer, Pitești) — premiul pentru istorie și teorie rebusistă: „Sunt colaborator al revistei **REBUS** din anul 1966, de pe vremea când eram elev în ultimul an de liceu. Revista **REBUS** este o revistă națională, cu multă priză la public. Este revista fanion din țara noastră, în privința calității. **Rebusul** este un slujitor al limbii române și, în ultimă instanță, este și puțină literatură. Genurile enigmatice de calitate pot fi create numai în momentele de inspirație iar inspirația poate fi asemuită cu un strănut de inteligență, cu un flash.”

„Rebusul a început cu revista REBUS și va continua tot cu revista REBUS”

MIRCEA MĂRDĂRESCU (78 de ani, 63 de ani de activitate rebusistă, președintele cenaclului rebusist „Co-

PREMIILE REBU

Sâmbătă, 11 decembrie, la sala „Amfiteatru” a Teatrului Național din București, a avut loc festivitatea de decernare a premiilor anuale ale revistei **REBUS**. Prestigiul acestei manifestări tradiționale a strâns laolaltă toată florea rebusismului românesc într-o competiție de mare ținută. Această seară sărbătorească a stat sub semnul vivacității spirituale, a veseliei spumoase, neînhibate, a fair-play-ului desăvârșit. Premianți și invitați s-au solidarizat ca într-o mare familie unită prin aceeași mistuitoare pasiune, barierele imaginare ridicate de condiție socială, meserie, funcție și vârstă fiind spulberate de clinchetul paharelor de șampanie. În aplauzele dezlănțuite ale unei asistențe vibrând la unison, festivitatea propriu-zisă de decernare a premiilor, de fapt o recunoaștere publică a unor performanțe ce nu constituiau surprize, s-a remarcat prin conciziune și spirit viu, așa cum stă bine unor enigmatiști de valoare. „Ostilitățile” au fost deschise de către directorul general al „Publicațiilor Flacăra”, dl **George Arion**, cu un speech scurt și... cuprinzător.

Apoi, dl **Alexandru Păsărin**, directorul publicațiilor de divertisment din cadrul S.C. Publicațiile Flacăra S.A., a anunțat premianții: Ioan Caraiman, București; Andrei Ciurunga, București; Valeriu Curtu, Chișinău; Eugen Diradurian, Pitești; Mircea Guja, București; Mircea Mărdărescu, Onești; Mihai Pătrașcu, București; Bela Schuchter, Beiuș; Ștefan Stoianovici, București și „Club XX” București. Premiile au constat într-un plic garnisit cu suma de 100.000 lei neimpozabili.

Fără să se lase copleșiți de emoție,

premiianții și-au arătat recunoștință atât de original încât au smuls, te de răs asistenței. De exemplu, Andrei Ciurunga a adresat o epigramă, punct ochit — punct lovit, **George Arion**:

„Mulțumesc pentru parale, dragă domnule-Arion, — dar la numele matală rima cea mai cu blazon ar fi fost... un milion. Totuși, pipăindu-mi punga, Zic Mersi (că-i de bonton!) și semnez: Andrei Ciurunga fără nici un alt fason”.

Răspunsul a sosit instantaneu partea celui vizat: „Dragă domnule Ciurunga, Spun și eu fără fason, Premiile acordate Fac exact un milion!”

CUM A FOS

Alți premianți ne-au urât să fim taminăți doar de „microbul rebusismului” sau ne-au amintit definiția de haz amar a șampaniei: „băutura muncitoare savurată prin inter reprezentanților ei”. Și tot așa... marcăm, însă, și intervenția „în neață a dlui **Adam Stoica**, din rești care „și-a permis” unele „tici” privind nominalizările. punsul plin de diplomație al dlui rin a satisfăcut toate orgoliile pri sarea unor promisiuni ce, cu siguranță, vor fi ținute anul viitor. Și cum a remarcat dl **George Arion**

CUVÂNTUL INVITAȚIILOR

„Revista REBUS ne-a adus celebritatea”

Mircea Anghel, cercul rebusist „E-vrika” Lugoj: „Să știți că fără revista **Rebus**, nu am fi fost, astăzi, nici unul dintre noi, ceea ce suntem, adică, îndrăznesc să afirm, veritabili specialiști. Folosesc prilejul să urez prietenilor de la **Rebus** viață lungă și succes”.

„Atrag atenția sponsorilor să investească în rebusism”

Dinu Ioan Nicula, 25 ani, București, inginer constructor și student în anul al doilea la Academia de Teatru și Film, secția „Comunicații Audio-Vizu-

ale”: „Rebusismul reprezintă, mine, o pasiune ce mă mistuie de douăzeci de ani. Din anul 1988 am tiepat la toate concursurile organizate și am reușit performanța ca, în devin campion național. În '90 '92, am urcat pe treapta a treia diumului. V-am povestit toate pentru că mă simt dator să atrag atenția sponsorilor să nu mai ignore veritabil sport și să-și investească nii căci, cu siguranță, nu vor pierdut”.

„Vreau să se acorde at și competițiilor de ce rebusiste”

Eduard Anca, profesor de fizică, Turnu Măgurele, membru

sânzeana” Onești) — premiul pentru careul cultivarea prieteniei între rebusiști: „Până ie știut că voi fi premiat. Cred că meritam ace dar nu în această serie ci peste doi, trei ani censta, deoarece foarte mulți rebusiști de va au fost încă premiați. Sunt contra invaziei a reviste rebusiste. Toți neisprăviții scot Ce apare acum pe piață sunt non-valori, afa merciale. Trebuie să știe toată lumea că reb ceput cu revista **REBUS** — și va continua t pentru că este cea mai bună. **Rebusul**, după mea, nu este un sport al minții ci este o m turală, artistică care te duce către o „boală dncă e de calitate”.

„Cuvintele încrucișate er considerate imperialiste”

MIRCEA GUJA: „A fost o perioadă după când cuvintele încrucișate au fost interzise mânia — de comuniști, firește — presupun ar putea transmite informații codificate c imperialist. De mai bine de un sfert de de blic cu regularitate diverse materiale. În o revistă proprie — **Rebus Business** — dar rămân la dragostea dintâi — vechea revist unde mi-am făcut ucenicia și pe care o iub că acolo m-am format ca rebusist. Careurii au contribuit, alături de studii și de lectură rea mea intelectuală și cu trecerea timpulu

1993

ile Nobel sunt contestate, de ce și premiile REBUS? Spectacolul ce a urmat a dat prilejul sistilor să-și împărtășească ultimele gânduri, să se laude cu cele mai noi zări pe acest tărâm. Sponsorii a Jaro International, director Mi-Dimitrescu și Teatrul Național făcut pe deplin datoria ca orga-ori și toată lumea a fost impresio-de abundența culinară, de băutu-fine și de serviciul impecabil al u-icoli spileuți și eleganți. Funda-uzical discret, fragmente din ope-n labirint" compusă pe un libret rat din romanul polițist Trucajde ge Arion a creat tocmai acca al-ră de care toți aveam nevoie.

Valeriu Curtu și Andrei Ciurunga, două generații, două istorii.

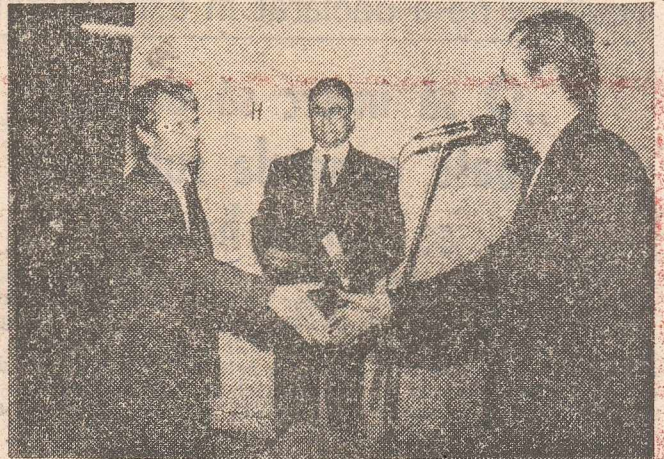
Asistența nu s-a sfârșit să aplaude.

Televiziunea Română ne ignoră, din nou...astă reușită sărbătoare obligă și, ul, sperăm să reușim să atragem a chiar și Televiziunii Române. inadmisibilă lipsa de politete a a-instituții, care nu a răspuns in-li adresate, ignorând, în mod voit, ur, succesul și celebritatea celei populare reviste rebusiste din Ro-. Regretăm că redactorii Televi- în special cei de la redacția ri și concursuri", nu au înțeles și apreciat caracterul sportiv al ac-i rebusiste, valoarea deosebită a ce practică acest „sport al minții“, nic mai prejos decât șahul, de e-u. Este de neacceptat atitudinea ziunii de a participa numai când i în folosință cămine de handi- când se descoperă bandiți etc. și și plăti, probabil, unele polite când nu este cazul.

BRINDUȘA NICOLAE ■

Cu noi a fost și Vicențiu Pârlițu

Pactul Guja-Păsărin.

ebusist „Turris“: „Pentru că ac-e mai bine de nouă ani într-un ebusist ce a obținut performanțe e, deci cunosc bine stilul de ac- imi permit să sugerez dirigui-acestei îndeletniciri să acorde mai multă atenție genului de liții pe cercuri, cam ignorat în an. Chiar și prin coresponden- ste concursuri sunt foarte stimu- vă spun din experiență proprie“.

m adus și echipa de ori în înalta societate rebusistă"

i Crețu, președintele cercului t „Edip“ din Roman și vice- ntele „Asociației Rebusiștilor din ta“: „Mi-a plăcut atât de mult idee încât nu am venit cu oală ci am adus și echipa noas- juniori căci nu se știe când ar avut și ei prilejul să cunoască rebusistă românească“.

„REBUS are datoria să strângă în jurul ei rebusiști de valoare"

Gheorghe Tîrdea, secretarul Asocia-ției Rebusiștilor din România: „Sunt un fost premiant al revistei Rebus. Vorbind despre rebus în general, calitatea lui a scăzut în ultima vreme, în special calitatea definirilor. La Rebus, pot spune, că se constată o diminuare a cali-tății unor careuri ca urmare a dispă-rii rebusiștilor la alte reviste. Consider că revista Rebus are datoria să strân-gă în jurul ei toți rebusiștii de valoare din România. În rebus este nevoie de multă muncă, de o muncă asiduă. Se constată o atracție a tineretului către activitatea competițională, către pro-blemele de enigmistică, însă pentru a-i atrage trebuie să existe și o activitate competițională pe măsură“.

BRINDUȘA NICOLAE ■

Cei mai tineri enigmiști

CLUBUL MINI EDIP DIN ROMAN

Organizat de domnul Mihai Crețu, președintele clubului Edip (pentru seniori), clubul Mini Edip din Ro-man grupează 15—20 de copii cu in-clinații pentru sportul minții. Stând de vorbă cu Alexandru Teodor Dumbravă (13 ani), am aflat că li-mita de vârstă pentru un rebusist poate coborî până la o vîrstă foar-te fragedă. Primele încercări în a-ccest domeniu ale lui Alexandru sunt de la 8 ani și au fost făcute sub îndrumarea tatălui. Primul careu pe care l-a conceput este pe teme de geografie și este un careu cu semi-închidere. Pentru a stimula activita-

tea creatoare și de dezlegare, în ca-drul clubului se desfășoară con-cursuri de dezlegare și compunere de careuri colective.

Alexandru a declarat: „Cred că activitatea mea în cadrul clubului îmi folosește și la celelalte discipline de la școală. Mi-am făcut din rebus o pasiune și sper că voi ajunge și eu într-o zi pe podium“. Din echipa Mini Edip din Roman au mai fost prezenți la București, Marian Bog-dan Cristian (14 ani), Marius Lun-gu (13 ani), Bogdan Turcanu (14 ani).

MARIAN MARIN ■

intr-un hobby într-o a doua meserie. Nu știu e a aflat familia mea de premiul pe care ur-au azi. Soția și fetele au deja propriile lor e privește cheltuirea banilor“.

„Suntem o grupare elitistă"

IE OPREA — „CLUB XX“: „Club XX“ re-o selecție dintre cei mai buni rebusiști, care eau în mod tradițional la Casa Universitari-a urmărit formarea unei grupări elitiste, în e rebus, ci a unei selecții valorice, care, ul-stat la baza întregii activități rebusiste din Premiul acesta este o recunoaștere, care și vine târziu, dar vine totuși în ceasul al elca și e bine-venit!“

„Sul e un microb mai rău decât SIDA"

STOIANOVICI: „Pe când eram în clasele um deprins această pasiune a rebusului ci de ai rău decât SIDA, microbul rebusului nu mai Revista REBUS are meritul de a fi dezvoltat rebusistă la proporții la care nu mă așteptam l fiind, mă apucasem de dezlegat. De la câ-de dezlegători în țară, s-a ajuns azi la peste

300 000 de dezlegători, care cumpără revistă. REBUS are meritul de a fi înființat cercurile rebusiste, de-a fi încurajat talentele noilor autori de cuvinte încrucisate. Cum voi cheltui premiul de 100 000 de lei? Păi 35 000 de lei se vor duce la televiziunea prin cablu, care ne-o montează acum, o să-i cumpăr soției o pereche de ochelari și cu restul de bani o să fac Crăciunul și Revelionul în condiții mai bune“.

„Pentru mine rebusul a devenit o artă"

IOAN CARAIMAN: „Rebusul este pentru publicul larg un mod de a-și petrece timpul liber. Pentru mine, rebusul a devenit o artă, așa cum e scrisul pentru scriitori sau teatrul pentru actori. Cu banii din acest premiu îmi voi umple niște găuri în buget“.

„În Basarabia nu se prea găsesc publicații rebus"

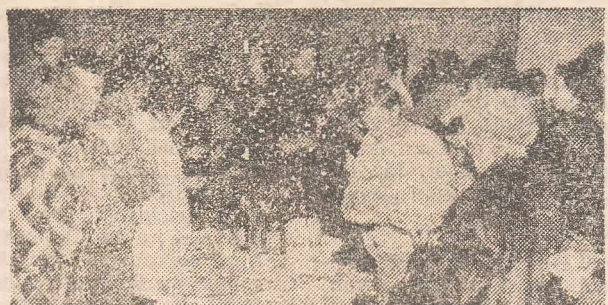
VALERIU CURTU — Chișinău: „În Basarabia nu se prea găsesc publicații rebus și atunci vin în fiecare lună în România, pentru aprovizionare... Cu cei 100 000 de lei de la premiu, o să-mi îau ustensile pentru desen, pentru că sunt caricaturist de meserie. În Basa-rabia nu se găsesc ustensile de care-mi trebuie sau când găsești, sunt scumpe și proaste. Aici, în Româ-nia am văzut marfă de bună calitate. Referitor la ca-

ricaturi, pot să spun ce am citit undeva: doar 24 la sută din populația globului înțelege mesajul unei cari-caturi. Cămenii sunt mult prea serioși!“

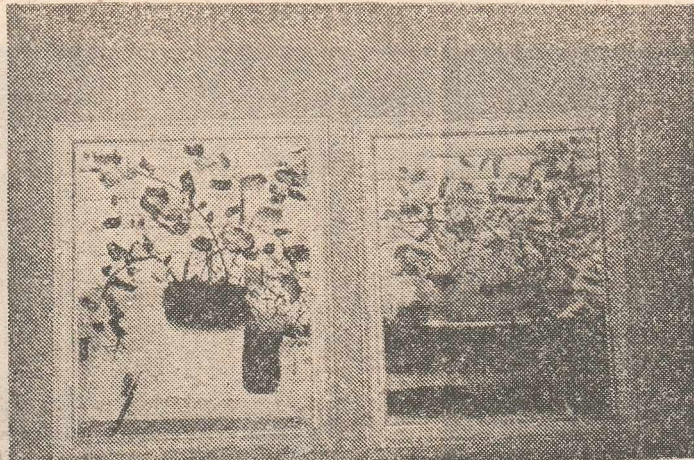
„Banii se duc, aprecierea rămâne"

MIHAI PATRAȘCU: „Cred că dacă s-ar pune în ba-lanță premiul și aprecierea care mi s-a făcut, cred că ultima cântărește mai mult. Banii se duc, aprecierea rămâne. Cu banii ăștia o să-mi pun dinții. Când a-veam serviciu — eram redactor la REBUS — consu-mam șase ore pe zi cu careurile de rebus. Acum, la pensie, lucrez șaisprezece ore pe zi“.

GHEORGHE BARBU ■ DAN GHEORGHE ■
Fotografii de ELENA GHERA ■

Masă bogată, cinste cui te-a pus

La vernisajul a patru ași ai picturii contemporane, noul ministru al culturii ne-a declarat în exclusivitate:

„O să încerc să descopăr toate cuvintele sub care se ascund bani!”

În chiar ziua Sfântului Nicolae, lume multă și bună s-a adunat la Palatul Cercului Militar Național, pentru a sărbători cu o cupă de șampanie împlinirea unui an de la inaugurarea „Sălii Artelor”. Strădania Societății culturale ATHENA a impus în conștiința iubitorilor de artă noul spațiu expozițional. Cea mai bună dovadă, evenimentul de excepție oferit la sfârșit de an. Pe simezele aceleiași galerii, pânzele a patru maeștri ai picturii contemporane românești: Ion Popescu Negreni, Vasile Grigore, Ioan Sălișteanu și Spiru Vergulescu.

Prezent la vernisaj, noul nostru ministru al culturii ar fi dorit să-și bea liniștit cupa de șampanie. Nu i-am lăsat această sansă.

— Domnule Marin Sorescu, în această galerie am aflat, anul acesta, și lucrări ale dumneavoastră. Nu-l întreb în mod special pe poet, nici pe pictor, nici pe ministru, ci pe omul de cultură: care din manifestările oferite de Societatea „Athena” la Sala Artelor — să nu uităm, au fost și

serii muzicale — vi s-a părut mai reușită?

— Cred că fiecare a fost un eveniment și n-o să spun eu că expoziția mea a fost cea mai importantă, chiar dacă acolo am fost extrem de implicat. Cel patru care au trecut pe aici iar acum formează această retrospectivă au marcat, fie-

care, câte un moment de excepție. Eu de dragul lor am venit azi. Sunt pictori cu o personalitate puternică și fiecare te impresionează într-un anumit fel. Trebuie să recunoșc, însă, că am venit și de dragul sălii, care a devenit un spațiu cultural în inima Bucureștiului. Avem nevoie de astfel de spații magice, care să adune ca într-o scoică ecourile noastre culturale. Dar, mai avem nevoie de organizatori de cultură și de instituții care să impună cultura. Pictorii au nevoie de expoziții și de albume care să le adune creațiile dintr-o anume perioadă de timp...

— ...Iar scriitorii au nevoie de cărți, actorii de spectacole, muzicienii de concerte. Asta înseamnă, o știm cu toții, buget, domnule ministru!

— Tocmai! Studiem acum posibilitățile unei relansări a activității Ministerului Culturii pe aceste dimensiuni: plastice, teatrale, muzicale și așa mai departe.

— Pentru toate este nevoie de bani, dumneavoastră sunteți la începutul carierei... miniștriale. Cum o să vă descurcați?

— O să încerc să descopăr toate cuvintele sub care se ascund bani în cererile noastre către buget, pentru a susține o cauză nobilă

LIANA MOLNAR TATOS ■

SUA

Câte filme au fost realizate de femei?

Cu predilecția americanilor pentru tot felul de statistici și topuri, pe care le realizează cu o precizie și un realism demne de invidiat, iată că s-a analizat și situația implicării femeilor în acest business al filmului. Astfel, în 1992, media filmelor cu protagoniste femei au făcut încasări de 23,1 milioane de dolari, față de 33,9 milioane de dolari cu filme ale căror vedete au fost bărbați. În ceea ce privește filmele regizate de femei, s-au obținut încasări de 46,7 milioane de dolari, comparativ cu suma de 32 milioane de dolari, obținută de regizorii bărbați. La salariile plătite, situația este net dezavantajoasă femeilor. Ele au încasat doar 28% din totalul de 223,4 milioane de dolari, imediat feministele făcând un scandal monstruos pe tema discriminării.

Statistica mai cuprinde date

referitoare și la perioada 1949—1979. Astfel, în acești 30 de ani de cinema s-au produs 7332 filme, dintre care doar 14 au fost realizate de către femei.

Lucrurile s-au schimbat, nu

în mod esențial, dar, oricum încurajator. Între 1983 și 1992, în Statele Unite au avut loc 1794 premiere, dintre care 81 de filme au fost realizate de către femei.

● **KATHERINE HEPBURN**, la 85 de ani, nici nu se gândește să se retragă. După succesul telefilmului *A Man Upstairs*, în care a jucat alături de Ryan O'Neal, actrița filmează pentru canalul CBS *This Can't Be Love*, pe care îl va regiza Tony Harvey (*Un lion en hiver*). De altfel, regizorul ar fi vrut să reunească întreaga echipă, dar actorul englez Peter O'Toole având alte angajamente, va fi înlocuit de Sir Alec Guinness.

● Noul cuplu de proaspăt-căsătoriți, **Renny Harlin** și **Geena Davis** (a cărei rochie l-a costat pe regizorul filmului *Cliffhanger* exorbitanta sumă de 700.000 de dolari), au eclipsat aproape în întregime seara de premieră a filmului *Demolition Man*, al lui Sylvester Stallone. Și nu au fost singurii... Actorul de cu-

loare Spike Lee (cu un costum creat de Giorgio Armani) s-a căsătorit pe 4 octombrie cu o avocată new-york-eză. Loretta Young, vedetă a anilor '30, s-a măritat, tot recent, cu Jean Louis (85 ani), creatorul rochiilor de concert ale Marlenei Dietrich, îmbrăcăminte a Gildei și mamele albe ale Lizzei Taylor din filmul *Vara trecută*. În schimb, Steve Martin și soția sa, actrița britanică Victoria Tennant, au hotărât să divorțeze. Ei au jucat împreună în filmele *All Man* și *L. A. Story*.

● **HEIDI FLEISS**, cea care amenință să dezvăluie relațiile unor celebriități hollywoodiene cu prostituatelor pe care le patrona, nu se sfiește să iasă în public. Și pentru că nu duce lipsă de bani, a decis să se lanseze și în alt gen de afaceri. Ea a anunțat deja ieșirea pe piața americană a unei linii de confecții, în special pijamale și cămăși de noapte, fabricate la o întreprindere proprie.

ADA NICOARĂ ■

Colocvii în diaspora

„N-am știut că sunt spion!”

● **Vintilă Corbu în dialog cu George Arion (2)**

— Oare mai are rost?

— Sunteți foarte tânăr față de mine. Iar în epoca în care eu am trăit în România, când se petreceau aceste frământări, siguranța zilei de mâine nu exista. De pildă, când mă culcam seara mă întrebam dacă mâine dimineață mă mai trezesc în patul meu sau sunt la pușcărie. Pentru că pe tatăl meu a venit să-l ridice de trei ori pentru cercetări.

De două ori s-a întors, a treia oară nu s-a mai întors. La proces am angajat un avocat care s-a prezentat în fața instanței și a spus: „Recunoaștem vina, dar solicităm indulgența Cărtii”. Carvină?

— I s-a făcut, probabil frică.

— Da. Ca magistrat, am ajuns și la Cristuru Secuiesc, m-am dus la judecătorie, am bătut la ușă, o clădire foarte frumoasă. Întru în primul birou și dau de grefier, un om relativ tânăr, cam de vârstă dv. Îi spun: „Am fost numit la Judecătoria dv., vreau să mă prezint judecătorului șef”. Spune: „Îmi pare rău, dar judecătorul șef a fost arestat. A fost arestat acum o săptămână”. Atunci eu cine pot să vorbesc? Știu că sunt doi judecători. „Eu eram al treilea”. Și al doilea a fost arestat acum trei zile. „Atunci”, grefierul șef, să iau în primire dosarele. „Grefierul șef a fost arestat ieri”. Atunci cine îmi dă în primire dosarele? „Păi, nimeni. Alții sunt, le luați mâine. Ni s-a dat niște asesori populari”.

— Și cum a fost ca judecător acolo?

— Să zicem că era o lăcomie între doi. Faptele erau clare. „Stai, tovarășe judecător? Care este condiția de ală a unuia și care este condiția socială a celuilalt? (re-i certifică de la Prințrie”. Unul era muncitor, lăcomie era negustor, mi se pare. „Păi tovarășe, în regim nostru comunist dumneavoastră trebuie să aperi clasa muncitoare, tovarășe”. „Și ce s-o apăr?” „Condamnă-l burghez!” „Cum să-l condamnez? E în spital, are cu dinții scoși. El e agresiv?” „Nu-i nimic, zicem el e”. „Dar eu nu pot semniza o hotărâre ca asta. Și nu semnau. Mi s-a făcut la un moment dat și un nunt. Că tatăl meu se ocupă de procese pe care le câștigă și scoate bani.”

Am răspuns: „E foarte ciudat că tatăl meu se ocupă de procese, fiindcă eu la Jilava de cinci ani”.

Colaborarea mea cu poliția și cu justiția muncitorească a fost așa de de truoasă încât m-au dat afară. Și am devenit bibliotecar în biblioteca de care vă neam. Am stat în bibliotecă un an de zile, după care s-a spus că nu mai pot sta acolo, deoarece biblioteca este o instituție culturală și eu am origine foarte sărăcășă. Și mai eram și autor în litere, în istorie, drept!

— Să continuăm.

— Sergiu Nicolaescu a zis într-o zi când lucram la niște filme despre legionari: „Hai să-i facem o vizită dlui Iuliu Ionescu care cunoaște foarte bine epoca legionară. A fost și închis”. Ne-am dus. Era un om mai vârstnic, plinut și care când m-a văzut m-a întrebat: „Sunteți cumva rudă cu generalul Corbu?” „Domnule, e tatăl meu”. „A murit lângă mine în aceeași celulă, a făcut greva foamei, nu putea concepe să trăiască închis pentru o vină inexistentă. A avut o asemenea voință încât a vrut să moară și a murit”.

Ulterior, când am început să am o oarecare glorie la București, tatăl meu a fost scos dintr-o groapă comună (niște oase — nici nu știu dacă erau ale lui, dar puteau fi și ale lui), și a fost mutat simbolic în cimitirul militar de la Ghencea. Știți că este acolo un monument al eroilor neamului și pe acel monument e trecut și tatăl meu. Sunt foarte fericit că, grație scrisului, am reușit ca tatăl meu să fie scos din acea groapă comună.

Pe socruul meu îl cheamă Ion Sângeorgiu. A fost condamnat la moarte. A reușit să fugă însă în străinătate.

Tineretea mea este legată deci de niște amintiri foarte triste. La 21 de ani am fost judecător, am făcut războiul ca ofițer de aviație. Întâmplător am păstrat o fotografie a unei decorații pe care am primit-o ca ofițer de aviație. Am fost dat afară din magistratură și m-am strecurat într-o bibliotecă publică, populară — se zicea pe vremea aceea.

Șefa bibliotecii populare era o fostă prostituată de la „Crucea de piatră”. Este un adevăr. Iar directorul general al bibliotecii din România sau din București era un fost chelner de la Athénée Palace. Îmi pare rău, în înconștientul meu s-au adunat o serie de informații pe care nu mai pot, la ora actuală, să le mai am limpezi. Au trecut zeci de ani de atunci. Dv. puteți descoperi însă cu precizie cine a fost, după venirea la putere a comunistilor, directorul general al bibliotecii.

profesor ALEXANDRU CIORĂNESCU, Doctor Honoris Causa al Universității din București

„M-aș fi bucurat dacă aș fi avut doctoratul ăsta acum 40 de ani, dar sunt recunoscător și acum”

Născut în 11 noiembrie 1911 la Moroieni, jud. Dâmbovița; licențiat al Universității din București; specializare la Paris și doctorat la Sorbona cu o teză despre L'Arioste en France. Profesor la Universitatea La Laguna, Tenerife, Spania, visiting profesor la Bordeaux, Bahia Blanca — Argentina, Londra și Oxford. Doctor Honoris Causa al Universității La Laguna și al Universității din București, membru de onoare al Academiei Române. Autor a numeroase lucrări de literatură comparată, studii de literatură, ca și al Dicționarului etimologic român.

Profesor doctor Alexandru Ciorănescu

- Dumneavoastră simțiți că vă iubim?
- Nu știu, dumneata ce spui?
- Eu vă iubesc.
- Ei, dacă dumneata, aici, lângă mine înzânești să spui că mă iubești, află că ceilalți adoră! Și asta mă unge pe suflet.

Am fost vesel că trăiesc

la „Flacăra” ești? O citeam când eram în

devărat? Înțeleș că atunci eu n-aveam parale decât covrigi, dar frații mei — Nicolae, matematician, fost rector la Politehnică, și Ion, poet — cum-unul „Flacăra” și altul revista lui Arghezi, un citit pe Ion Barbu, așa am descoperit poezia temporară. Acum nu mai sunt la curent. Iți că ai șocat asistența când ai declarat că oastești nimic din literatura noastră din ultimii ani? Unele cărți meritau.

e-am vrut să spun cu asta? Nu că n-ar fi, ci că eu am fost la 6.000 kilometri. Cățiva trimis volumele lor. Și nu erau foarte bune. Trecu două cărți de literatură, însă nu știu a nimerit că erau cu prefată și prefata era „Afară de asta, un domn mi-a trimis o traducere după „Cănele grădinarului” și a mă interesa. Dar începea într-un fel care scurajat: „Haide, bă, mai repede!” Toată lumea era așa. O țigănie! Am mai citit o jumătate de pagină din Goma și mi-a ajuns. Știi cu de-a face de la primele rânduri. Dizidența-i a și literatura e literatură! Nu sunt eu o a delicată, ca să fac pe sclifositul, dar la așa nu ader. Sunt un păcătos?

a ce pot să vă spun din impresiile mele în zile, când v-am urmărit la numeroasele înpe care le-ați avut, este că nu aveți de loc ea care, de obicei, se asociază cu marile fărâcate de titluri și onoruri.

sta e stilul universitar. Am avut o carieră de student și cadru universitar și am cunoscut tiri de profesori. Unii sunt ca toți oamenii — gu ei, răzi cu ei — și alții, care atunci când ordinul de numire, înghit un baston. E și de a fi, dar e și educația. Noi am fost nouă făceam toate drăcoveniile. În casa de la i, unde ne-am născut și am pruncit toți, era nare, numai a noastră. Acolo nu se întâmpla dacă ne băteam sau rupeam piciorul de la restul casei, dacă spărgai un pahar, era de om! A fost o educație liberală. Afară de a avut noroc de profesori buni și la liceu, la

„Spiru Haret” și la Universitate. Probabil sunt singurul elev din România care a fost dat afară din școală de trei ori, iar la sfârșitul anului a ieșit cu premiul I.

— Și acum părți un premiant pus pe șotii!

— Am fost vesel că trăiesc! M-am purtat cu toată lumea la fel. Când am întâlnit, însă, profesori din ăștia... sângeroși, care te priveau încruntat, m-am retras. Șansa mea a fost, totuși, de a fi stat alături de oameni remarcabili, șefi ai științei din întreaga lume. Aceia sunt, cu adevărat, profesori. Aliați sunt niște constipați.

Recunosc o „drăcovenie” mare: n-am fost comunist!

— Pentru că vorbim de trecut, ce am remarcat în ceea ce vă privește, e că întotdeauna soarta a dispus altfel decât ați decis dumneavoastră.

— Exact! Am avut foarte multe întâmplări curioase, în care nu mi-a ieșit „pasența”, cum se spune, dar a ieșit alta, mai bună. Sigur, părțile rele ale vieții, cu urâtenia lor, le-am avut și eu, ca și dumneavoastră, dar în alte condiții.

— Întâi ați intrat în diplomatie?

— La început am fost numit consilier cultural la ambasada noastră de la Paris. Întâmplarea a făcut ca numai la o lună după ce am început să funcționez, în guvernul român să intre Giurescu. El m-a transformat din consilier în consul. În 1940 m-am întors în țară. Până-n 1946 am fost director de editură, inspector general al artelor, director al Teatrului Municipal din București. În vremea asta am cunoscut multă lume, am scris, am publicat. Vedeam, însă, soarta tristă care mă aștepta. Dacă aș fi fost boier, îmi luau moșia, poate mă băgau și la închisoare. Dacă eram doctor sau inginer, mă întrebuințau ca doctor sau inginer. Dar dacă sunt istoric sau literat, mă folosește pentru alte scopuri și în alte limite decât cele pe care le am eu. Nu păreau a fi decât două alternative: ori să scot căciula, ori să-mi fie frig în temniță.

— Și ați găsit-o pe a treia: ați plecat.

— Da. Am fost trimis la Paris cu primul grup de diplomați de după război. Am plecat pe post de consilier și am fost coborât la rang de secretar.

— Ați făcut o „drăcovenie” din punctul de vedere al Bucureștiului?

— O drăcovenie mare, recunosc! N-am fost comunist. Așa că a urmat „căderea de pe tron” și apoi destituirea.

— „Drăcovenia” asta v-a costat mult mai mult decât atât!

— Enorm! A fost marea problemă a vieții mele și coșmarul nevastei mele. Am fost privați de copii, care rămăseseră în țară. Fata avea 6 ani și băiatul 3. Am trăit cu groază, că nu știam ce li se poate întâmpla. Din fericire, sora mea era măritată cu profesorul Nenitescu, un om util științei românești, care, chiar dacă nu era iubit de comunisti, era respectat. Așa că, deși au trăit o viață nenorocită — nici un copil nu e fericit fără părinți — au fost acoperiți. După fel și fel de încercări, am reușit să-i scot din țară când erau oameni în toată firea. Trecuseră 17 ani. Când ne-am întâlnit la aeroport, întâi ne-am studiat reciproc, să vedem dacă ei sunt copiii noștri, iar noi suntem părinții lor.

În România lumea nu știe nimic despre mine și are dreptate să nu știe

— De 40 de ani locuim în Insulele Canare. Dacă nu mă înșel, nici aici n-a fost vorba de o opțiune.

— Nu, n-a fost o alegere. Știam că trebuie să plec din Franța, pentru că eram tot timpul „înghesuit” de agenții ambasadelor. În viața politică eu am avut un singur merit: prima oară am fost destituit de legionari și a doua oară de comunisti. Aveam un loc în cercetarea științifică la Institutul Francez și am crezut că voi fi liniștit. N-a fost așa! Atunci, am căutat prin prieteni un loc cât mai izolat, care să fie și centru universitar. Un foarte bun prieten spaniol — rector la Salamanca — mi-a indicat Canarele. Am fost profesor la Universitate, la catedra de franceză, timp de 31 de ani.

— Ați căutat un loc izolat, dar n-ați stat izolat.

— Am avut prieteni și, deși felul de a-i frecventa era curios — ne vedeam puțin — am avut legături foarte strânse. Vintilă Horia mi-a fost foarte apropiat, Busuioceanu — până când a murit —, prin fratele meu George, care locuia la München țineam legătura cu cei de acolo. Erau popasurile mele când veneam spre Europa.

— Mai beați o bere, se mai năștra un dicționar...

— Pare o glumă, dar cu Dicționarul etimologic român chiar așa s-a întâmplat. Emil Turdeanu, prietenul meu de-o viață, care se afla acum la București împreună cu mine, poate să confirme. Ideea ne-a venit într-o seară, când ne întâlnisem la Paris, să bem o bere. Dar au fost și multe reviste la care am participat. Unele nu erau chiar tipărite, ci trase la șapirograf — lucruri de oameni săraci, cum a fost revista lui Nicolae Gheorghiu, fostul meu coleg de liceu, revistă pe care o făcea cu banii lui. Pe urmă

Alexandru Ciorănescu (stânga) și Emil Turdeanu (dreapta) la Universitatea din București

am mai colaborat la „Limite” a lui Ierunca, „Luceafărul”, care n-a durat mult, „Revista scriitorilor români”, „Destin”, a lui Uscătescu... multe nu se știu pe aici.

— Acum, când ați revenit în România, ce ați constatat că se știe? Nu mă refer neapărat la reviste, ci la viața și, mai ales, la opera dumneavoastră.

— Lumea nu știe nimic și are dreptate să nu știe. Dar am constatat că e foarte interesată să afle tot ce a ce se petrece în Vest.

— Nu e prima oară când sunteți invitat în România, e prima oară când acceptați.

— M-a invitat Suzana Gădea de trei ori. Am refuzat și nu regret. De data asta a fost inițiativa Universității bucureștene, care mi-a decernat titlul de „Doctor Honoris Causa”. M-aș fi bucurat dacă aș fi avut doctoratul ăsta acum 30—40 de ani, dar e bine-venit și acum și le sunt recunoscător. S-au purtat extra-ordinar cu mine.

— Asta compensează, poate, puțin, din neplăcerile provocate de vreme.

— Adevărat, tot timpul am umblat cu zăpada în pantofi, ceea ce pentru mine e nou. Sigur, îmi amintesc iernile bucureștene, dar nu m-am gândit că acum trebuie să vin echipat ca pentru catastrofe.

Regret ce am pierdut în țară, dar o înțeleg ca pradă de război

— Reîntâlnirea cu România a avut, deci, și momente neplăcute. Cum ați găsit oamenii, după atâta timp?

— Prima oară am fost în 1991 și impresia a fost foarte neplăcută. I-am găsit pe toți necăjiți, nerasi, murdari, într-o desfigurare națională care se apropia foarte mult de țigănie. Mi-a fost penibil. Acum, după 2 ani, oamenii încep — dar numai încep — să aibă un interes pentru viață și politică, deși condițiile sunt din ce în ce mai grele. În rest, în România nu s-a schimbat nimic în ce privește politica de stat. Toată lumea știe leacul, dar situația nu e coaptă ca să se schimbe ceva. O rază de speranță, cu zic că este. Nu să iasă lumea și să se sacrifice cum au făcut tinerii, gratuit. Nu mă gândesc la o revoluție, dar sunt mijloace diplomatice prin care poți să ajungi la același rezultat. Aici s-a înghițit în ultimii trei ani orice regim s-a impus și s-au ales să conducă oameni, după lipsa de capacitate. Cine domnește în țara românească, se știe: Iliescu plus Televiziunea. Toată educația națională se face prin Televiziune, un for care, nu că e prost, că e tâmpit, dar e absolut primejdios, pentru că formează opinii. În toată lumea e așa, oamenii trebuie să fie fotogenici, în rest, pot să fie niște dobitoaci! Lucrurile astea aduc opresiunea.

— Regrete aveți?

— Multe! Regret că am avut în București casa mea, cu o colecție frumoasă pentru care am făcut de multe ori foamea. Am avut o bibliotecă splendidă — 22.000 de volume. Regret, nu că le-am pierdut, pentru că asta o înțeleg ca pe o pradă de război, ci că nu mai există. Probabil sunt pe la particulari, risipite. Era o bibliotecă axată pe 2—3 teme de literatură și erau cărți rare. Dacă eu o aveam, tot statului o lăsăm, dar nu le mai am. Asta e durerea! Nu că am pierdut casa, ci cărțile.

— Casa nu mai există?

— Ba da. Am trecut pe acolo și am fugit. Era o casă, frumoasă și au transformat-o în depozit de cărămizi al Primăriei. Sunt multe pe care le regret. Vârsta mea... Nu regret că am anii ăștia, dar regret că nu-i am pe ceilalți. Vreau, însă, să trăiesc cât se va putea.

— Dumneavoastră nu puteți să trăiți, pur și simplu.

— Bineînțeles! Înțeleg să mă bucur atâta vreme cât capul e solid. Am o serie de angajamente, lucrări care mă așteaptă în Canare. Cât capul stă pe umeri și nu-i de ornament, eu, ori citesc, ori scriu.

— Să dea Dumnezeu să citiți și să scrieți cât mai mult!

LIANA TATOS ■

Oamenii pe care i-am văzut în '91 erau indiferenți, lumea era fără reacție. Nu v-au să spun că acum reacționează, dar în curând va fi împinsă să reacționeze. Viața asta pe care o duceți — dacă vreți să fiu politicien — este o viață vegetativă. Dacă vreți să fiu nepolitici, este viață animală, nu-i viață de om! Nu-i adevărat?

ILAȘCU ȘI SNEGUR

Infamia de la Tiraspol — condamnarea la moarte a lui Ilie Ilașcu și la ani grei de temniță a celorlalți patrioți români — n-ar fi avut, desigur, loc dacă Mircea Snegur n-ar fi fost atât de ahtiat după putere încât să facă aproape orice pentru a-și păstra fotoliul prezidențial. E de la sine înțeles că președintelui de la Chișinău i-ar fi plăcut să tranșeze în favoarea lui fără încercare de forțe și fără complicații chestiunea transnistriană. Însă, din împrejurarea că n-a făcut acest lucru când îl putea face, că a scăpat mai multe momente prielnice, se poate trage concluzia că au existat factori care s-au opus. Evident, mai întâi a fost vorba de Rusia, care, o știe toată lumea, i-a ținut și-i ține sub aripa ei protecție pe separatiștii de la Tiraspol; fără sprijinul rusesc, Smirnov și ai săi n-ar fi rezistat nici 24 de ore. Snegur a trebuit, din această cauză, să se pună mereu de acord cu Elțin. Ca urmare, președintele basarabean s-a purtat cu mânuși cu autoritățile separatiste „nistrone” și finalmente a scăpat Transnistria din mână.

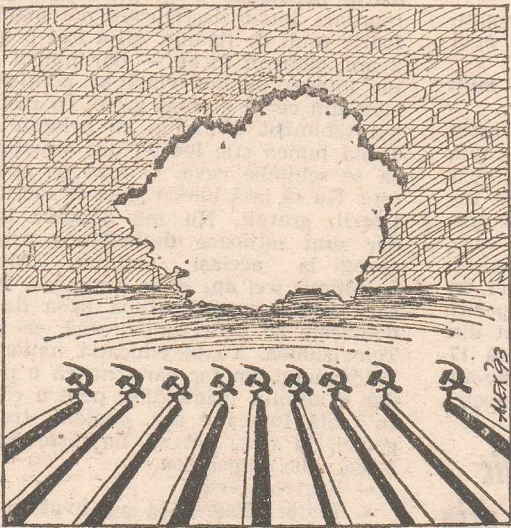
Dar oare, Snegur, a ajuns aici exclusiv de frica rușilor, el n-a primit nimic în schimb, pentru el n-a avut în vedere, din perpetuarea și cronicizarea conflictului și crizei transnistriene, nici un folos? Așa ceva nu se poate. E de presupus că Elțin a izbutit să-l convingă pe Snegur că limpezirea situației din Transnistria n-ar fi în avantajul liderului de la Chișinău: izbăviți de stresul transnistrian, cetățenii Moldovei ar avea răgazul să se uite mai atent la politica lui Snegur. E vorba, în esență, de utilizarea tacticii leniniste a terorii.

Cred că procesul Ilașcu i-a deschis, în sfârșit, președintelui Snegur ochii asupra perfidiei Moscovei, mai ales după felul în care, în repetate rânduri, Kremlinul s-a spălat pe mâini de soarta românilor judecați la Tiraspol: nu știm, nu putem influența, e în altă țară (în Moldova!). Așadar, pe de o parte, Rusia manevrează astfel încât, Chișinăul să piardă controlul asupra Transnistriei și, pe de altă parte, când e vorba de oprirea unui asasinat la Tiraspol, arată cu degetul spre Chișinău! Snegur a fost păcălit, intrucât, în cazul când barbaia ar fi dusă până la capăt, când tragedia s-ar produce și Ilașcu ar fi executat, acest lucru l-ar compromite definitiv pe Snegur (și, concomitent, pe acoliții lui de sorginte, ca și el, bolșevică, Sangheli, Lucinschi și alții), scotându-l, practic, din circulație. Chiar dacă Snegur va scăpa de acuzația de complicitate la crimă, electoratul s-ar convinge că el nu este cel în care să-ți poți nădejde că va rezolva chestiunea transnistriană, că el nu este garantul legalității pe teritoriul Moldovei, că el nu poate opri violențele cetățenilor de acțiunile bandiților și criminalilor.

Ilașcu a dovedit că eroismul, spiritul de sacrificiu al românilor nu sunt de domeniul istoriei, n-au murit, că ele sunt treze în noi. Prin aceasta, Ilașcu a devenit simbolul a ceea ce românii au mai de preț în țesătura ființei lor, de când există ei pe lume: dragostea de neam, de țară și de glia strămoșască până la jertfa de sine. Iată de ce viața lui Ilie Ilașcu trebuie salvată cu orice preț, inclusiv cu prețul jertfei de sine a altor români.

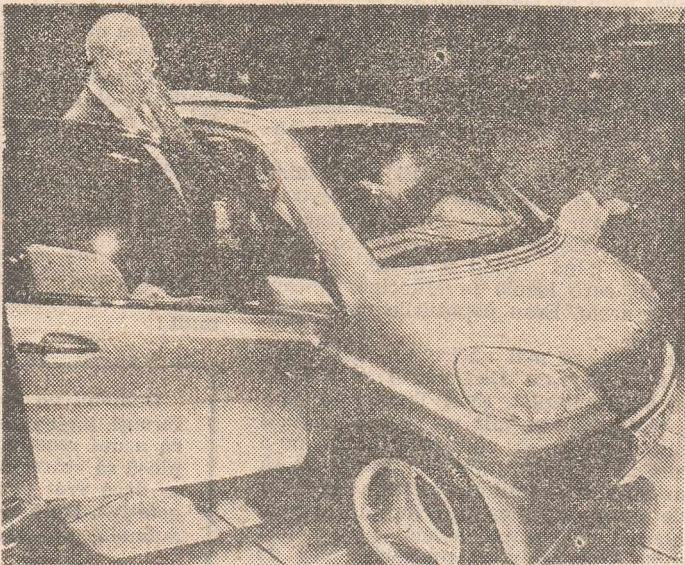
ION D. GOIA

LA
ZID

MERCEDES ÜBER ALLES!

HELMUT KOHL,
cancelarul
cu gabarit „de
limuzină”,
se urcă într-un
MERCEDES pitic
— prototipul „mașinuței”
care va fi lansată pe
piață peste doi, trei ani.
Mercedesul cel mic
îi înghite pe „șeful”
cel mare și speră
să înghiță și piața
europeană!

București, 29 august 1944:

Un maior NKDV a fost violat de cinci soldați sovietici

• A urmat un măcel de neimaginat

Domnul Corneliu Coposu a fost martorul unui incident tragi-comic: abia intrați pe teritoriul României, în perioada fierbintelui 23 august 1944, soldații sovietici au arătat

(pentru a căta oară?) ce știu să facă mai bine: s-au violat între ei. Iată descrierea acelei nopți groaznice, în cuvintele domnului Coposu:

„Printre cei arestați și care urmau să fie executați era și Rică Georgescu, a cărui sentință a fost însă blocată de Antonescu și eliberat în noaptea de 23 spre 24 august. Când a fost eliberat, l-a luat cu el acasă și pe un rus, care se numea Finoghenov și care fusese prins printre cei parașutați în spatele frontului (de către sovietici, firește). Asta n-a spus decât că se numește Finoghenov. În momentul când a ieșit din pușcărie, s-a instalat la Rică Georgescu, în casa lui. Când au sosit armatele sovietice, în 29 august, l-am văzut îmbrăcat în uniformă de colonel NKVD. În primul eșalon condus de generalul Alexiev, a venit soția lui Finoghenov, care era maior NKVD. Era o rusoaică

frumoasă, dar murdară. M-am uitat la ea: era brunetă, cu ochi violeți, cu o piele albă. M-am gândit: dacă asta ar încăpea la Hollywood pe mâna unui regizor, ar scoate o frumusețe, să rămână lumea cu gura căscată. Dar umbra în uniformă pătată de urmele mâncării și avea negru sub unghii. Venise din Crimeea și s-au întâlnit în casa lui Rică Georgescu. Acesta a dat o recepție, la care a invitat americani, englezi, ruși, din comisiile aliate de control și toată protipendada politică românească. Era toată lumea acolo, bine-dispusă. Între invitați trebuia să fie colonelul Finoghenov și cu soția. Aceștia lipeau, fiind la serviciu. În jur de 12,30 noaptea, se deschide ușa și cu un hohot de

plâns intră maiorul Finoghenov — soția colonelului. Avea hainele sfâșiate, jumăta dezbrăcată și între sughiț spunea că a fost violată de cinci inși pe scările statuii Aviatorilor. Rică Georgescu avese casa pe strada Mihai Moră, apropierea statuii Aviatorilor. A luat-o soția lui Rică Georgescu și a dus-o în baie să spele. Momentul era penibil. Avea și urme de sânge, că e zgâriată. După un ceas apăsător, s-a comunicat domnului cret ce s-a întâmplat. La statuii Aviatorilor era un pământ permanent, cinci ruși, cu tralieră, care opreau mașinile percheziționau. Au văzut p-asta, frumoasă și au pu pe trepte. Colonelul Finoghenov și-a luat mantaua și a plecat, după ce-a avut grijă să verifice arma. S-a dus la statuii Aviatorilor și i-a împușcat cu mâna lui pe toți cei doi. Dar... a împușcat garda și se schimbaseră!!! Asta s-a auzit ulterior. Au fost împușcați ceilalți, mai târziu. Cei doi care schimbaseră garda, n-aveau de nimic și colonelul furios, i-a împușcat imediat mai ales că cea care fusese violată era maior în armată sovietică. Oricum, n-avea nici-o considerație pentru menii!”

DAN GHEORGHE

TURNUL BABEL

PROGNOZA NEAGRĂ

■ ■ ■ Rusia respinge ferm „ideea nebunească”, inadmisibilă strategic, potrivit căreia UCRAINA ar putea deveni a treia putere nucleară. Șeful diplomației ruse, Andrei Kozirev, a precizat concis: „În conformitate cu reglementările internaționale și cu interesele de securitate ale Rusiei, nu putem îngădui apariția unor noi puteri nucleare la granițele noastre”. Rămâne de văzut dacă Ucraina, la ale cărei granițe se află o putere nucleară, va considera că securitatea sa echivalăază cu dezarmarea sa...

■ ■ ■ Lăsând Rusia să-și vadă de alegeri, BORIS ELȚIN, a plecat la Bruxelles, pentru a bate în cuie parteneriatul cu Uniunea Europeană și a mai cumpăni, împreună cu secretarul general al NATO, securitatea est-europeană. Aceasta înainte de a fi prea târziu (în ianuarie anul viitor, se va desfășura, la Bruxelles, întâlnirea la vârf a alianței nord-atlantice).

■ ■ ■ După 18 luni de embargo, venitul pe cap de locuitor în IUGOSLAVIA a devenit 200 de dolari. Cele 20 de miliarde de dolari pierdute au împins țara sub baremul sărăciei. Un milion de persoane au ajuns să sustină 11 milioane de șomeri și un milion de refugiați. Clasa de mijloc a fost distrusă, violența a căpătat proporții inimaginabile, societatea e complet debusolată. Deși în Iugoslavia mică nu explodează nici un obuz, situația e la fel de catastrofală ca în epicentrul bosniac.

■ ■ ■ Neonaziștii austrieci au ridicat, din nou, capul. AUSTRIA s-a trezit în plin coșmar: ziaristi și personalități politice, lideri de opinie și personaje cunoscute pentru rezistența la rasism au primit scrisori-capcană, care explodează la deschiderea plicului. Primarul Vienei, Helmut Zilk, a fost una dintre victime. Trebuie menționat că la o populație de 7,8 milioane de locuitori corespund, în Austria, 500.000 de străini cu rezidență permanentă.

■ ■ ■ Fostul consilier pentru probleme de securitate al președintelui Carter, ZBIGNIEW BRZEZINSKI, avertizează în

New York Times asupra ricolului unei relaxări și a raporturilor ruso-române. Sprijinul acordat SUA lui Boris Elțin, mai în contextul recentelor geri și menajarea Moscovei conform unei politici de „lot automat”, prezintă, în ceptia fostului strateg a sei Albe, riscuri mult „O înțelegere americană ar putea spori nesigurarea ceea ce privește viitorul ropei, generând, în timp, resentimente anti-române. Ambițiile imperiale Rusiei se vor redobândi ridicând șansele demora în această țară”.

■ ■ ■ Maratonul de negocieri din cadrul GATT, conlă la Bruxelles, a fost încă niciodată, de o evă discreție. Canonada trnală de declarații și de privind mersul discuțiilor fost înlocuită de punct bilinice și intervenții ec. Acest transparent peste mersul lucrărilor considerat de obse semnul cel mai sigur c SUA, pe de o parte, și pa Occidentală, de cealaltă, fisura discord se accentuează. În op mericană, vest-europen pierdut din viteză și mai puțin atractivi d siaticii, a căror produ piază sunt incomparat dinamice!

■ ■ ■ Douglas North reat al Premului Nobtru economie, a făcut noză neagră, abordând sursele Estului european din actualul mara hia ar avea nevoie d ani pentru a atinge: gul occidental. Polonia garia mai mult, iar l și România vor avea republicilor foste sc într-o jumătate de ve nu se întâmplă alte c fe, vor putea accede vilizație europeană re mai rămâne speranța înșală.

RADU BUD

JANET JACKSON

QUEEN OF THE TOP?

Janet își joacă cartea lubrifizice pe ultimul ei album: net. Mica panteră neagră a prins toate clasamentele platiniei pop. Numai 3 săptămâni au fost îndeajuns piesei at's *The Way Love Goes* să îngă number one în S.U.A., ceea ce privește albumul,ediat ce a fost lansat s-a sat printre cele mai bune de vânzări.

Aceeași fericită soartă a avut-o the super cool *That's the Way...* în Marea Britanie Franța, lucru datorat și unui super clip realizat de videoclipul ei, în care Janet e conjurată de o trupă de pers grei, *Boo-Yaa* J.B.E.

Pe noul meu disc, ca și pe precedentele, de altfel, vorbesc de absolut tot ce mi se întâmplă în realitate, de tot ce am pe suflet", mărturisește ea. Numai că pe acest album e evidentă transformarea dintr-o fetiță timidă în femeie senzuală și... feroce.

Oare se va căsători în curând cu Rene Elizondo, miliardarul ei director artistic? Lezandra lor care durează de ani a cunoscut și perioade bune dar și dificile. S-ar putea ca ei să fi găsit punctul de echilibru necesar și meritele toate cuplurile care să rămână împreună. Jana, deci, a lor să fie! Janet ocupă totodată și un loc în fața pe scena cinematografică cu *Poetic Justice*, film al lui John Singleton (realizatorul faimosului *In The Hood*). Janet interpretează aici rolul lui Justi-tânără coafeză pasionată de poezie. Personajul e înțeles de o poetă adevărată, Angelou. Proiectul s-a realizat când Janet s-a întâlnit

cu John, un fost camarad de școală, în timpul turnărilor pentru filmul *Hook* al lui Spielberg. Singleton a scris atunci scenariul gândindu-se la ea. Janet a fost fondul acestui personaj cu care s-a identificat complet.

„Poți fi senzuală și sexy fără să fii goală”, opinează cântăreața care preferă rochiile provocatoare sau articolele sexy de piele, costumului Evei în care altele se etalează, fără reținere. Și dacă *That's The Way Love Goes* ne-a tulburat cu dulceața și ne-a făcut pentru un timp să credem că întreg albumul se va derula în aceeași manieră, titluri ca *Throb* sau *If* sunt avertismente elegante și ferme că avem de-a face cu un temperament blând dar și tumultuos cu care n-are de glumit și care poate crește la comandă temperatura. Mai demonstrează Janet că știe foarte bine care sunt noile tendințe în dans. Trecând de la soul la balade pop languroase, fără să omită rap-ul și rhythm'n blues-ul, Janet ne arată cu generozitate experiența acumulată în 10 ani de carieră. S-ar putea spune că e una din principalele concurente ale lui Michael, numai că ea nu și propune acest lucru, iar frațele ei n-ar privi-o ca pe o rivală nici dacă acum n-ar fi atât de preocupat de alte probleme. Are însă de cine ține cont și cu care ține pasul, dacă n-ar fi bine chiar să încerce depășiri, și nume ar fi destule. Diana Ross a anilor '90 e considerată ea și până vom afla dacă îi convine sau nu această comparație și asemănare, constatați singuri dacă i se potrivește ascultând *Again and again, Janet*.

TEARS FOR FEARS cu sau fără CURT SMITH

Tears For Fears a apărut pe scena britanică în 1982. Duo-ul a reușit de la bun început să-și „bage în buzunar” atât publicul cât și critica cu *The Hurting*, album simbol al unui anume curent pop new wave. Astfel, T.F.F. devine alături de *The Cure* și *Depeche Mode*, unul din grupurile „călăuză” a epocii respective. Cei doi componenți se numesc Curt Smith și Roland Orzabal. Prieteni din copilărie, Curt și Roland au făcut prima dată parte dintr-o trupă numită *The Graduate* înainte de a-și alege numele bizar de *Tears For Fears*, împrumutat din discursul doctorului Janov referitor la terapia „primal scream”. Curt renunță în favoarea carierei muzicale la proiectul de a deveni profesor. Consacrarea are loc în 1985, cu *Songs Of The Big Chair*. Acest al doilea album cuprinde o mulțime de hit-uri (printre care faimoasele *Shout*

și *Everybody Wants To Rule The World*) și debardează de aranjamente uluitoare. Ca și părințele lor spiritual, Peter Gabriel, ei înregistrează în propriul studio, la Bath. Hiturile se succed și *Songs From The Big Chair* e calificat cu aur în mai mult de 7 țări.

Seeds Of Love va ieși patru ani mai târziu, precedat de single-ul cu același titlu, un enorm succes inspirat din Beatles. Curt și Roland au lucrat apoi în Statele Unite, muncind constant și tenace pentru muzica lor. Rezultatul: 8 piese imparable și prezența unui al treilea membru temporar, Oleta Adams, descoperită de duo într-un bar. Roland va fi producătorul primului album al acestei interprete de excepție.

După doi ani, timp în care *Tears For Fears* efectuează și un turneu mondial, apare albumul *Best Of*. Grupul își a-

nunță separarea: Curt Smith decide să-și încerce norocul de unul singur, poate doar din spirit de aventură... Orzabal simte că trebuie să continue epopeea *Tears For Fears*. Roland prezintă, deci, singur *Elemental*. Piesa pe care ați ascultat-o la *Radio Contact*, ea fiind inclusă în top 30, dovedește că talentul nu s-a epuizat nici pe departe. Cele 10 titluri ale albumului sunt impecabile și somptuos orchestrate. Și dacă Roland Orzabal a depășit cu bine un moment pe care-l presupunem critic: despărțirea de Curt Smith, acesta din urmă nu ne-a lăsat prea mult timp frământați și îngrijorați de soarta lui. O mostră dintr-un album: ce urmează să impresioneze plăcut, dacă e de talia primei oferte, se poate auzi și aprecia la același radio pe care se pare că îl ascultați: *Calling Out* (acesta e titlul piesei, să fie clar!).

Un nume de sezon:
OPHÉLIE WINTER

When I Got The Mood este primul 45 T pentru Ophélie care are 19 ani. Această drăguță olandeză nu e alta decât fiica cântărețului Alexander Winter care făcea furori cu *Oh, Lady Mary*, în '69. De doi ani Ophélie e manechin la agenția Absolu. A pozat foarte mult pentru reviste spaniole ca și pentru *Vogue* și *Echo des Savanes*. A debutat în muzică din întâmplare. De când era mică își exercita vocea ascultând discurile tatălui său și dublându-l. Când a fost dat uitării, Alexander s-a mutat în Boston. Ea avea 2 ani iar frațele ei Michael, patru. Copiii au fost crescuți de mamă în Neuilly... Acum aproape un an, Ophélie traversea strada când un producător a oprit-o

și i-a propus să înregistreze un disc cu fratele lui, compozitorul Benny Godsend. Lucru făcut și dovedit este acest prim cântec promițând un album iminent. Bineînțeles că e doar un început de vis pentru Ophélie, marea ei dorință este să cânte alături de Prince... Sau mai bine zis era. Pentru că mai nou cei doi s-au cunoscut și chiar bineînțeles. Neapărat de menționat că, mai nou, Kid of Minneapolis a fost onorat cum n-a mai fost de mult căci au apărut compilațiile *The Hits 1* și *The Hits 2* și caseta video *The Hits Collection* (înțesată cu imagini niciodată văzute înainte), toate acestea oferind un melanj al tuturor perioadelor lui și astfel un portret a ceea ce poate fi prins la Prince. Cele două compilații conțin un supliment inedit numit *B-Sides*. Mr. Roger Nelson astfel omagiat și-a făcut însuși o mică bucurie: Ophélie. Cum a dat de ea numai ei doi știu, cert e că Prince a luat-o din Paris unde fata trăia mai visând, mai făcând publicitate pentru Lee Cooper, mai cântând un al doilea single: *Shame On You*, și a dus-o la Los Angeles, discret și nu chiar, din moment ce s-a aflat, secretul constând doar în profunzimea legăturii lor...

Iată ce declara ea înainte să i se producă în viață coti-

tura pe care o presupune o întâlnire cu Prince.

Rep.: Ophélie, tu ai învățat să cânti de mică de la tatăl tău, nu?

Ophélie: Da, tata a fost într-adevăr cântăreț.

— La 16 ani ai plecat la New York. Ai avut vreo revelație?

— Da, atunci a fost prima dată când am vrut să fac muzică. Am întâlnit muzicienii pentru că tata locuiește foarte aproape, în Boston. Mergeam în bărulețe unde cântau diverse trupe. Era extraordinar!

— Întorcându-te la Paris ți-ai întâlnit producătorul?

— Da, m-am înțeles foarte bine din prima clipă. I-am spus că am chef să cânt, el mi-a spus ce poate face pentru mine și mie mi-a convenit perfect.

— Ai fost manechin. Te ocupi în continuare și de asta?

— Da, numai că am mai puțin timp la dispoziție.

— Ce gen de bărbați te fac să-ți pierzi controlul?

— Absolut toți! (surâde magnific).

— Există un „el” în viața ta?

— A existat unul. Acum sunt liberă...

Asta deci era înainte. Auto-proclamatul „sex-symbol” a fost din acest punct de vedere foarte fair, deși nu s-ar spune că e virtutea lui preferată...

Topuri — Radio Contact

— ediția 49 —

• TOP 30

1. MEAT LOAF — I'd Do Anything For Love
2. PHIL COLLINS — Both Sides The Story
3. DINA CARROL — Don't Be A Stranger

• TOP SLOW & BLUES

1. A-HA — Angel
2. BRYAN ADAMS — Please Forgive Me
3. PET SHOP BOYS — To Speak In A Sin

• TOP 5 — TOP MATINAL

1. NICK KERSHAW — The Riddle
2. FM — Closer To Heaven
3. TECHNOTRONIC — Hey Yoh, Here We Go

Copyright Radio Contact România S.A. & 7 Extra — 1993

Pagină realizată de DOINA ENE

Dacă în viața anterioară ați fost copac puteți afla ce fel de om sunteți(1)

● Poate că mai aveți în voi ceva din copacul care ați fost într-una din viețile anterioare, sau poate că vă pregătiți să fiți copac în viața de apoi ● Sau la fel de bine, poate ne tragem și din copaci, nu neapărat numai din cățărătoare.

SALCIA (1—10 martie ; 3—12 septembrie) :

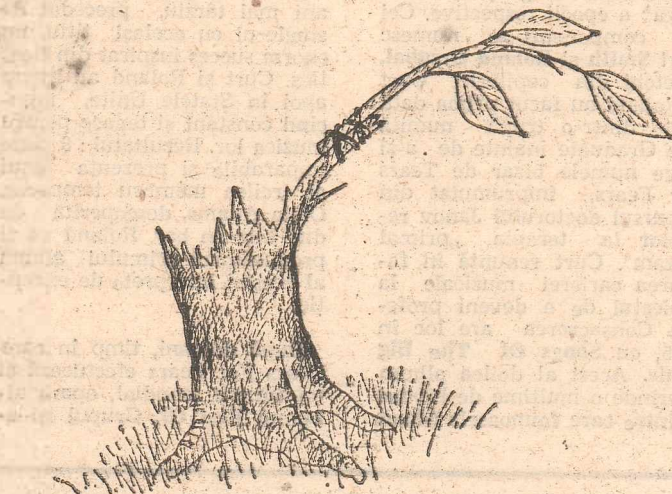
Frumos și trist, cel puțin în aparență. Are în el ceva lunguros și este oarecum vulnerabil. Misterios, îi simți plin de gânduri ascunse, confuze, pe care nu reușește să le ordoneze. Iubește căldura, parfumurile. Știe întotdeauna să profite de momentul prezent și nu lasă să-i scape nici cea mai mică bucurie. Nu vă lăsați păcăliți de aerul său dulce. În realitate e foarte decis. Are simțul înăscut al libertății. Nu are dorința să comande sau să influențeze. E melancolic și poet. Nu e sentimental, e romantic. Viața lui ar fi calmă, dacă n-ar avea gust pentru iubirea trădată și să trădeze. Iubește suferința în dragoste, o provoacă, e pasiunea lui secretă.

TEIUL (11—20 martie ; 13—23 septembrie) :

Are tendința să se îngreșe, cu vârsta. Are farmec și știe să se servească de el. Știe foarte bine să mintă. Deși făcut pentru confort și siguranță, poate accepta și alte condiții de viață. Oboseala este marele său dușman. Își face visuri de mic-burghez, dar este instabil, vicelan și sensibil. Este excesiv de gelos, adesea fără rațiune. Este un maniac al ordinii și curățeniei. Găsește destul de greu echilibrul în amorul conjugal.

ALUNUL (22—31 martie ; 24 septembrie — 3 octombrie) :

Adesea mic și delicat. Nu cere nimic, se mulțumește cu puțin, se adaptează oricăror formule de viață. Înțelege tot. Știe să placă și să se facă iubit. Când vrea, știe să fie în același timp bun, generos, tandru, nociv, rău, diabolic. Totul în el este magie. Nu trece niciodată neobservat, cu toată modestia lui. Nu este o fiin-

Portaltioiul democrației noastre originale

ță obișnuită și te poți aștepta la orice de la el.

SCORUȘUL (1—10 aprilie ; 4—13 octombrie) :

Nu vă încredreți în aerul său fragil. E foarte rezistent. Știe să se pună în valoare, să se îmbrace bine, are mult gust. Se adaptează ușor oricăror situații. Îi place atât de mult să facă plăcere, încât o face pe cheltuiala liniștii sale. Nu e egoist, dar ușor necinstit, are tendința de a se apăra. Are un complex de culpabilitate, are mania să se creadă responsabil, orice s-ar întâmpla. Viața sentimentală este foarte agitată.

ARTĂRUL (11—20 aprilie ; 14—23 octombrie) :

Ordonat, îngrijit, cochet. Nu e meschin. Viguros și neobosit, rezistă la orice. Rezervat și timid, devine adesea îndrăzneț. Îi place să i se facă confidențe. Adesea extravagant. Îi place să socheze și se culcă pe laurii câștigați. În dragoste e foarte complicat și plin de ocolșuri.

NUCUL (21—30 aprilie ; 24 octombrie — 11 noiembrie) :

Frumos, rafinat, puțin pretios. Lipsindu-i naturalețea, are manierisme. Este un timid periculos. E plin de contradicții, capricios, are caracter rău, e agresiv și puțin crud. Dar poate fi și generos și larg în idei. Îi place să se plângă și să facă și pe altii să sufere. Din plăcere, complica situațiile. Gelos și excesiv de tandru, poate fi strălucitor până la fascinație. Are mereu mulți dușmani, dar și mulți prieteni. Nu acceptă niciodată compromisul. Nu se va da înapoi de la nimic, pentru a-și asigura reușita.

CASTANUL (15—24 mai ; 12—21 noiembrie) :

Frumos și decorativ, dar îi lipsesc grația și feminitatea. Friguros și bolnăvicios. Are simț înăscut al dreptății. Nedreptatea îl revoltă. Reacționează violent. Are multe decepții, pentru că îi lipsește diplomația. Se mulțumește cu visele erotice, fiind un refuzat. Are nevoie de dragoste și îi este frică de faptul că

nu e iubit. Nu știe să se facă iubit. Dar știe să-și echilibreze bugetul. Destinul său depinde mai mult de alții, decât de el.

FRASINUL (25 mai — 3 iunie ; 22 noiembrie — 1 decembrie) :

Are rasă, agreabil la vedere, puțin cam stângaci. Înțelept și exigent, din care cauză nu e ușor de trăit cu el. Vrea să trăiască comod, să fie menajat. În general nu face decât ce-i place. Nu se poate conta pe el. Căsătoria sa din dragoste e totuși una din rațiune. Suficient de egoist, ca să-și atingă scopul.

CARPENUL (4—13 iunie ; 2—11 decembrie) :

Nu e destul de atrăgător. Are o frumusețe rece. Disprețuitor față de tot ce-l înconjoară. Adoră să poarte insigne. Nu știe să ia decizii, detestă responsabilitățile. Consideră dragostea un lucru gingaș ce nu trebuie tratat cu ușurință. Când va avea de ales între dragoste și datorie, va alege datoria.

SMOCHINUL (14—23 iunie ; 12—21 decembrie) :

Personalitate puternică. Nu e frumos, dar nu trece neobservat. Foarte sensibil și puțin complexat. Are nevoie de spațiu, căldură umană și libertate. Are nevoie de familie chiar când aceasta îl exasperează. Este foarte cinstit, plin de simțul datoriei și muncește din greu. Are o inteligență practică. Rezistă greu tentațiilor și e puțin înconștient. E făcut pentru căsătorie.

MĂRUL (24 iunie — 4 iulie ; 23 decembrie — 1 ianuarie) :

Rareori înalt, dar plăcut înfățișare. Are sex-appeal și tandrețe de prisos. Se gândește mereu la dragoste, chiar și atunci când n-o are. Un mare sentimentalist, un senzual, erotic. Se poate resemna și la o căsătorie fără pasiune. E generos și capabil de cel mai elementar calcul. Făcut pentru dragoste, dar o dragoste agitată.

MESTECĂNUL (24 iulie — echinocliul de primăvară) :

Decorativ și puțin stângaci. E simplu și un pic pata. Nu e din cel care iulă, râde, bătura, cântecul, oroare de vulgaritate. Nu e un îndrăgostit pasionat. O lui libere sunt rare. Este creator cu spirit sintetic.

MASLINUL (23 septembrie — echinocliul de toamnă) :

Cu toate că e mic, nu lipsit de farmec. Predispus la reumatism, iubește soarele suferă când nu-l are. Este cifist. Detestă să-și comunique existența. Este discret, trunchipat. Deși e profund și milos, e prea bun holog, pentru a fi păcăl puțin gelos, dar respectă libertatea partenerului.

FAGUL (22 decembrie — solstițiul de iarnă) :

Avântat și frumos. Cu și suplu, cu părul moale un aer de dandy. Face fețe, nu vise și le realizează întotdeauna. Nu-i place împartă ceea ce îi aparține, dotat cu calități lide. În dragoste nu are un fel de fantezie. Va fi excelent soț și vrea mulți. Vrea să fie bogat dacă se poate, fericit.

V-a plăcut ?!

DAN GHEORGHE

Psihologii vă răspund cu precizie la întrebarea :

Sunteți fericit sau nu ?

● Răspunsurile corecte la testul publicat în numărul trecut

1. NU ● Grupurile vă înveselească, dacă știți bine să vă adaptați la ele. 2. NU ● Un răspuns afirmativ arată o abatere de la normal ; poate indica temeri și neliniști. 3. NU ● Prea mult pesimism nu permite speranța și perspectiva certă spre fericire. 4. NU ● Prea mult optimism este anormal și aceasta va conduce la multe dezamăgiri. 5. NU ● Dacă ați răspuns afirmativ, sunteți înclinați către trivialități, o atitudine care nu vă conduce către fericire. 6. NU ● O persoană care se bucură într-adevăr de viață este de obicei, nerăbdătoare să acționeze trăindu-și prezentul. 7. NU ● (Dacă aveți 16 ani sau

mai puțin, ați răspuns bine chiar dacă ați zis „DA“). Astfel, de zile de visare pentru o persoană matură pot indica neadaptare la realitate, ori reprimarea ambițiilor, dorințelor imposibil de atins etc. 8. NU ● Dacă admiteți că alte elemente determină succesul sau insuccesul, vă scutiți pe dumneavoastră înșivă de durere, autoreproș, frustrare. 9. DA ● Hobby-urile, interferându-se ocazional cu domeniul social și cu cel al afacerilor, determină, totuși, o atitudine firească și sănătoasă — prin evadarea și ușurarea de stress. 10. NU ● Un răspuns afirmativ sugerează cel puțin o ușoară neadaptare socială

sau biologică. 11. NU ● Dacă gândiți altfel, atunci arătați o slabă adaptare la jumătate din populația lumii — situație care nu conduce la fericire. 12. NU ● Invidia, gelozia distrug fericirea. Atitudinea dvs. ar trebui să fie : nimănui nu i se plătește așa mult — aceasta înseamnă că ceilalți sunt plătiți mai puțin. 13. NU ● Un „DA“ aici poate arăta o moderată formă a ceea ce popular se cheamă „complexul persecuției“. 14. NU ● Pentru același motiv menționat la nr. 11, 15. NU ● O concluzie rezonabilă este suficientă pentru a justifica acțiunea. Să chibzuiești prea mult la toate întrebările este o treabă imposibilă, este un

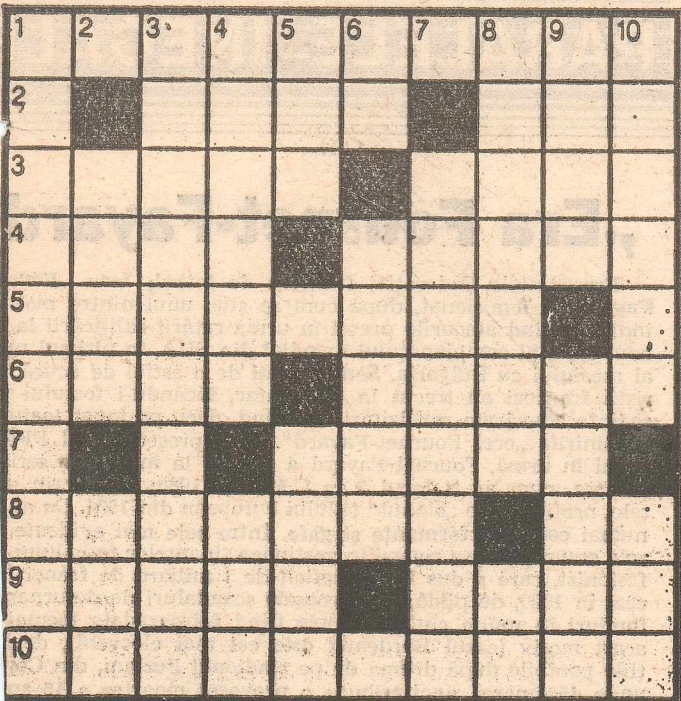
simptom de frică și slabă încredere în sine. 16. NU ● Dacă vă considerați sensibil în această privință este pentru că, probabil, sunteți adesea ofensat. 17. a) DA. b) DA. c) DA ● Dacă încercați să considerați alte răspunsuri, riscați să tindeți către nefericire. Dacă ați răspuns măcar la una din cele 3 întrebări, acordați-vă un punct pentru întreaga întrebare. 18. Credința și corolarul ei, speranța, sunt esențiale pentru fericire. NU pentru toate cele 4 variante indică o reală capacitate de credință, iar DA arată confuzie și lipsă totală de credință. Dacă ați răspuns DA la o singură variantă, acordați-vă 2 puncte pentru întreaga întrebare. Dacă ați răspuns DA la a) și d) acordați-vă 2 puncte

pentru întreaga întrebare. Dacă ați răspuns DA la b) și c) sau c) și d) acordați-vă 2 puncte pentru întreaga întrebare. Alte răspunsuri nu se iau în considerare. 19. DA ● Pentru același motiv menționat la nr. 16, dacă ați răspuns FALS ADEVĂRAT la b) FALS acordați-vă 2 puncte. Dacă ați răspuns ADEVĂRAT la b) și FALS acordați-vă 1 punct. Răspunsuri nu se iau în considerare.

Pentru a ajunge la dvs. acordați-vă un punct pentru fiecare răspuns exceptând răspunsurile 17 și 20, la care punctajul form indicațiilor respecta mai sus.

Scorul mediu : 14.

17 - 22: FERICIT (până la extrem)
15 - 16: FERICIT în general
12 - 14: NEFERICIT în general
0 - 11: NEFERICIT (până la extrem)

Cuvinte încrucișate

ORIZONTAL: 1) Desen u-
ristic. 2) Meci nui — Floa-
... ratelor. 3) Rocă sedi-
ntară neconsolidată, pro-
tită din sfărâmarea unor
nerale, roci sau organis-
și care se prezintă sub
ma unei acumulări de gra-
e fine — Masa de seară.
Mahalagioaice — Unitate
netară în S.U.A. 5) Con-
te. 6) A da greș — Frag-
nt dintr-o lucrare scrisă,
rodus întocmai. 7) Cură-
de coajă. 8) Frământare
Elena Teodoru. 9) Întinde-
de tren delimitată —
chi. 10) Intimidat prin a-
rea intenției de a le face
rău.

VERTICAL: 1) Interpretă.
2) Uite! — Pastă de fructe. 3)
Înapoiere. 4) Curățenie inti-
mă — Pielea fetei. 5) Condu-
cător — Vase pentru băut. 6)
Alina Lupescu — Cadru, am-
bianță în care se petrece o
acțiune. 7) Elev care, la în-
cheierea anului școlar, nu
a obținut notă de trecere la
una sau la două materii. 8)
Înjosiți — Dânsa. 9) Leziune
— Nu-i scapă nimic. 10) Con-
strucție auxiliară care ține de
o gospodărie — Arbore cu
flori puternic parfumate.

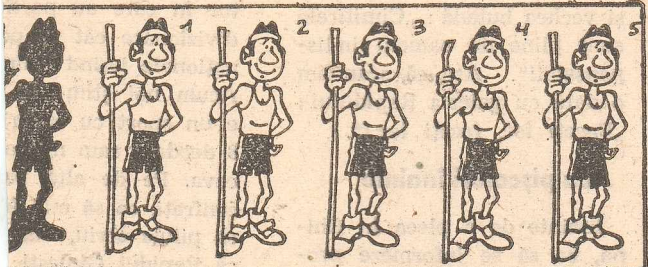
MIHAI ZGUBEA

Labirint

care dintre cele șase căi
timp trebuie să apuce co-
a?

Umbra

ru sportiv îi aparține
ra din desenul de mai

ezlegările careurilor din nr. 49

venit iarna : ZĂPADĂ; SBA; ULIȚĂ; VALS; RECE;
A; GC; ELAN; NI; ASA; ANANAS; LAPOVITA; E;
MIC; SUR; UD; ENAN; N; RATA; ELEV; PINI;
1.
sională: MARINAR; GE; ARAC; LACAT; CEC;
RI; IN; SANITAR; NAVAL; TA; A; A; AMARA;
ACARI; UT; OLARI; UMAN; CER; UNDITE; ASIN;
T.

ANECDOTE DE PRETUTINDENI

Examen

McIngl, un tânăr scoțian,
dorește să se angajeze în po-
liție. La examenul oral un
membru al comisiei îi dă
spre rezolvare următoarea
problemă:

— Pe stradă s-au adunat
mulți oameni. Ce măsură iei
ca să-i risipești?

— Foarte simplu, veni răs-
punsul candidatului. Scot
casca și cu ea în mână încep
să fac chetă.

De ale circulației

Un agent de circulație o-
prește, la Paris, un autotu-
rism pentru exces de viteză.
La volan o tânără foarte a-
trăgătoare. Agentul scoate
carnetul pentru a-i aplica a-
menda cuvenită. Când cu sti-
ioul în mână încearcă să
scrie, fata dându-și ochii pes-
te cap îl întrerupe: — „nu
este nevoie să-mi scrieți ce-
cul pe loc. Plătiți după...”

La vânătoare

— A naibii pasăre! Am
tras patru focuri și ea conti-
nuă să zboare.

— O fi surdă...

Canibalul

Un canibal suferă de mai
mult timp de puternice du-
reri de cap, motiv pentru
care consultă un vrăc. A-
cesta după ce îl cercetează
îndelung îi pune următorul
diagnostic: „mănânci prea
mulți intelectuali”.

Vizită

Unui tânăr îi vine în vizită
soacra:

— Bine ai venit mamă
soacră. Cât timp vrei să stai
la noi?

— Până o să vă plictisiți
de mine.

— Vai, atât de puțin!

Exces de viteză

La intrare în oraș este o-
prit un automobil pentru ex-
ces de viteză și amendat.
Conducătorul scoate banii și
plătește dublul sumei cerute.

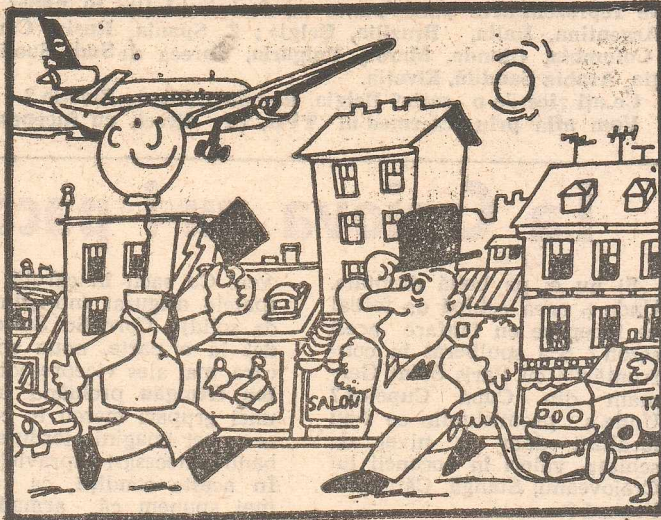
— Mi-ai dat de două ori
mai mult decât suma cu care
te-am amendat, spune poli-
tistul.

— Nu-i nimic, că-mi pro-
pun să părăsesc orașul cu
aceeași viteză.

Culese și prelucrate de
A. DIANU

10 diferite

Citadină

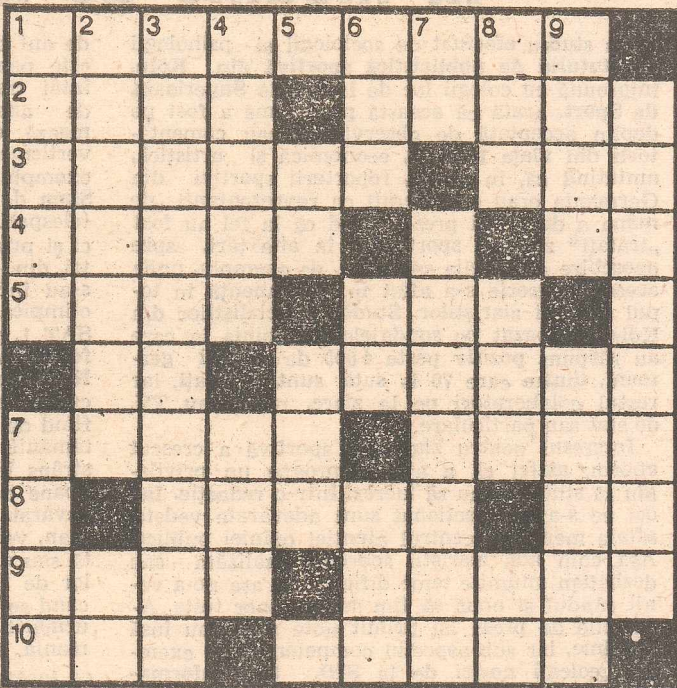
ORIZONTAL: 1) Capitala
României. 2) Orașul de pe
Mureș — Oraș în jud. Hune-
doara, pe stânga Sireului. 3)
Referitoare la muzica de ope-
ră — Întocmai. 4) Într-o parte
— Patru la romani. 5) Lele (pl.)
— Negrești..., oraș nou pe
harta țării, în jud. Satu Ma-
re. 6) Nord-Sud — Oraș în
jud. Bistrița-Năsăud, pe So-
meșul Mare. 7) Oraș în jud.
Dâmbovița, cu fabrici de be-
curi și ciment — Locuință bo-
ierească fortificată. 8) Oraș
în jud. Caraș-Severin, pe Bâr-
zava — Alifie (mold.). 9) Nod
feroviar în jud. Arad, pe Cri-
șu Alb — Strânsi legați. 10)
Oraș în Serbia — Oricum l-ai
lua, de la cap sau de la coa-
dă, este un oraș din jud. Ca-
raș-Severin.

Harghita, pe Olt — Bun pe
Cluj. 2) Centru minier pentru
exploatarea hulei în terito-
riul administrativ al munici-
piului Petroșani — La țes-
rea din Plopieni! 3) Oraș în
jud. Caraș-Severin, la con-
fluența Sebeșului cu Timișul.
4) Oraș italian — Inedit. 5)
Comparație — Nicolae cel
mic. 6) Romancier portughez,
— Oana Anescu — Râu în
S.U.A. 7) Scaun de poveste —
Oraș în jud. Iași pe valea Si-
retului. 8) Faraon egiptean —
Ori — Plantă textilă. 9) Oraș
moldav, important centru uni-
versitar — Drum de țară. 10)
Orașul vacanțelor la mare,
pentru elevi.

Dicționar: NANE, NIȘ,
UDINE, SUN, TLA.

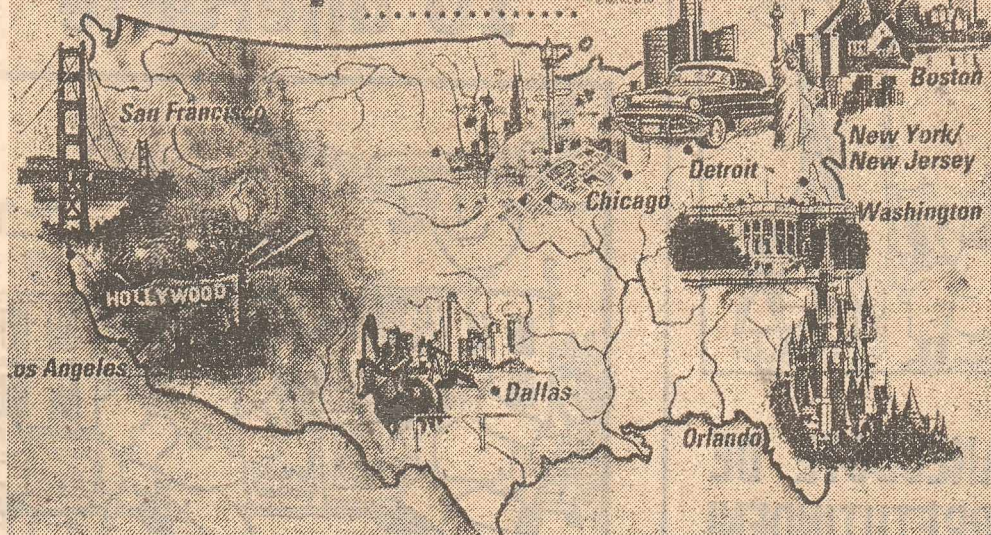
VERTICAL: 1) Oraș în jud.

GHEORGHE TOIA

Pagină realizată de MIHAI ZGUBEA

WorldCupUSA94

Duminică, 19 decembrie, Convention Center (Caesar's Palace) din Las Vegas va găzdui operațiunile tragerii la sorți a grupelor turneului final al C.M. '94 (17 iunie — 17 iulie). Cele 24 de reprezentative participante au fost împărțite în patru grupe valorice: 1. S.U.A., Germania, Argentina, Italia, Brazilia, Belgia; 2. Spania, Rusia, Camerun, Irlanda, România, Mexic; 3. Columbia, Olanda, Maroc, Bulgaria, Coreea de Sud, Suedia; 4. Bolivia, Grecia, Nigeria, Norvegia, Arabia Saudită, Elveția.

Ce-ați zice de o „serie” Belgia, România, Maroc, Elveția?

Vom afla prin intermediul TVR, în direct, cu începere de la ora 21,30.

La Craiova nu-i pace sub arțari

Și nu e, pe bună dreptate. Unde e acea echipă de fotbal ce începuse en fanfare acest sezon? S-a spulberat în confruntările cu Paris Saint Germain din Cupa Cupelor? Unde s-au promisiunile ce s-au localizat doar la nivel de schițate valori în bocancii lui Craioveanu, Stângă, Călin sau Papură?

Criza e adâncă și dăinuie de mult mai multă vreme decât momentul când Cornelii Andrei Stroe a demisionat balcanic aflându-se în Germania. De pe vremea în care același fost președinte al alb-albaștrilor refuza cu obstinație șansa ca echipa unei mari iubiri să meargă mai departe în Cupa UEFA.

Calculule se produceau în urmă cu un an. De atunci curse ceva apă pe Jii, așa cum au curs și dolarii (sau guldenii) proveniți din transferul lui Gică Popescu la Eindhoven.

ven. Cu sacii în căruță și cu spatele asigurat (nu știm cât de solid) Corneliu Stroe s-a dat la o parte, noua conducere, mai ales vicepreședintele Ion Geolău preluând frâiele unei grupări mereu în căutarea unei imagini pierdute și a banilor necesari supraviețuirii. În aceste condiții, ca să nu mai spunem că armada de conducători a clubului a avut și are la zi prima de joc în valută forte, e și de mirare dacă s-a mai gândit cineva la viitor, un viitor cu terminale europene, ca altădată. Spiritele s-au încins la Craiova. Orgoliul și conștiința propriei valori (acum mascate) au ieșit la suprafață. Se implică, în aceste ultime ceasuri ale anului, Prefectura, Primăria, se pare că și absența universității de până acum, prin Senat sau toate părțile ce ar putea să facă, prin forțe reunite, ceva pentru un club cu un

statut mai mult decât caduc. Bașca faptul că echipa și clubul au fost lăsate de același Corneliu Stroe cu un deficit de ordinul zecilor de milioane de lei, ce s-a adâncit în ultima vreme, banii obținuți (100 000 de dolari) de la achiziția Eindhoven.

Se anunță restructurări la Craiova, mai ales că oameni de fotbal capabili se găsesc prin oraș, unul dintre ei — Marcel Popescu, Petre Deselnicu, Marcel Iancu — ca și altădată lângă echipa unei mari iubiri, cu multe merite în fotbalul românesc. Ne spune ceva că din această iarnă în care crampoanele rămân înghețate prin zăpadă, Craiova va pune bazele unei perpetue renașteri fotbalistice. Altfel, rarele păcuri de spectatori ce se mai încumetă, uneori, să ia drumul Centrului se vor subția până la indiferența totală.

POMPILIU L. DUMITRESCU

Din München, pentru revista FLACĂRA, dl Mihai Rusu, redactorul sportiv al postului de radio „Europa Liberă”

Ziaristul sportiv a ajuns vedetă în mediile de informare

Un studiu efectuat de sociologii și psihologii Institutului de publicistică sportivă din Köln, împreună cu colegii lor de la Școala Superioară de Sport, arată că această profesiune a fost pe deplin acceptată de observatorii sau comentatorii din viața politică, economică și artistică, amintind că, în trecut, reporterii sportivi din Germania erau considerați ca reprezentanți „de mână a doua” ai presei. Cred că la fel au fost „tratați” ziaristii sportivi și în alte țări, spre deosebire de Anglia sau SUA, de exemplu, unde această meserie s-a aflat în permanentă în topul branșei ziaristilor. Studiul specialiștilor din Köln s-a bazat pe sondajele de opinie la care au răspuns pozitiv peste 4 000 de ziaristi germani, dintre care 70 la sută sunt angajați, iar restul colaboratori pe la ziare, radio sau TV, de stat sau particulare.

Interesul pentru ziaristica sportivă a crescut enorm, astfel că a ajuns aproape un privilegiu să studiezi sau să lucrezi într-o redacție. Iar cei ce s-au perfecționat sunt adevărate vedete, aflate mereu în centrul atenției opiniei publice. Așa cum noi, ziaristii sportivi, analizăm sau dezbatem anumite teme dificile, tot așa ne-a venit rândul și nouă să fim supuși unor teste. Agențiile de presă au primit note mari, nu însă maxime, iar sub aspectul competenței, de exemplu, colegii noștri de la SID, Sportinformationsdienst au depășit pe cei de la DPA, care la rândul lor sunt superiori din punct de vedere al formei și conținutului materialelor trimise redacțiilor. Presa vorbită a câpătat în ultimii 20

de ani o importanță extraordinară. Obligatorie este pentru noi, cei de la microfon, întâi și întâi transmiterea informației, bine notată de analiștii din Köln, după care urmează critica și abia pe ultimul loc divertismentul. Pot să vă ofer următorul exemplu: superturneul de tenis Compaq Grand Slam de la München a atras circa un miliard de telespectatori, nu numai prin fenomenul sportiv, ci și prin comentariile transmise de colegii noștri din peste 50 de țări. Mai mult: după ce s-au încheiat transmisiile de tenis din sala olimpică, amatorii au rămas pe același canal SAT 1, pentru a urmări meciurile echipelor de fotbal Werder Bremen, Eintracht Frankfurt, Karlsruhe și Borussia Dortmund, angrenate în cupele europene la fotbal, programele speciale fiind de 4—6 ore pe zi, după ce, la sfârșitul săptămânii trecute, Cupa Davis de la Düsseldorf a strâns în fața micilor ecrane alte zeci de milioane de suporteri. Iar pentru a înțelege cu adevărat saltul valoric al ziaristului sportiv german, voi mai menționa că programul de schimbă sau duminică seara, de exemplu, și tot al celor de la SAT 1 numit RAN sau RANISSIMO, când se prezintă fotbal german și italian, a fost urmărit de peste 7 milioane de cetățeni din Germania. Doar „știrile” au atins 10 milioane, ceea ce înseamnă că noi, sportivii, suntem în top.

● Mare surpriză în finala Compaq Grand Slam Cup: PETR KORDA — MICHAEL STICH: 2—6, 6—4, 7—6 (5), 2—6, 11—9.

PARALELE INEGALE

„Era Fournet-Fayard”

Președintele Federației franceze de fotbal, Jean Fournet-Fayard, a demisionat, după cum se știe, unul dintre motivele fiind atacurile presei în urma ratării calificării la turneul final al campionatului mondial din SUA, în ultimul meci al meciului cu Bulgaria. Sensibilizați de o astfel de acuză, ziaristii francezi au trecut la contraatac, făcându-i fostului președinte adevărate rechizitorii. Punând, deci, pe tapet toate împlinirile „erei Fournet-Fayard”. Ales președinte al FFF în urmă, Fournet-Fayard a „girat” la început o serie de succese, cum ar fi locul 3 la C.M. din 1986, dar, scriu gazetarii, profitând de „elanul” titlului european din 1984. De atunci numai contraprevederile și gafe. Între cele mai evidente, rele enumerate lipsa rigorii în gestiunea finanțelor fotbalului francez, care a dus la un deficit de 1 miliard de franci în 1990, de pildă, numeroasele scandaluri de detournement de fonduri în multe cluburi, unele fiind retrogradate tocmai din acest motiv (cazul Bordeaux este cel mai elocvent), declanșate penibile după drama de pe stadionul Furiani, din Corsica, unde dărâmarea unei tribune a provocat moartea a 15 spectatori și rănirea a mai mult de 1 000 persoane, precum modul tot inadecvat în care a tratat cazul Vallengienne — O. Pique Marsilia, nehotărârea FFF antrenând cunoscutele șuturi față de campioana Europei.

Acuzații cât se poate de concrete și de grave. Ne întrebăm însă, ce s-ar fi întâmplat dacă n-ar fi marcat Kostadinov ultimele secunde ale meciului de pe 17 noiembrie...

TEODORA OPR

Se umblă la dosare!

În acest sfârșit de an e o forfotă prin Ministerul Tineretului și Sportului de nu se vede om cu persoană. Se fac dosare! De pensionare, vezi bine, MTS fiind, după știința noastră, primul care a început să pună în practică indicația Văcăroiei de acum vreo săptămână. Dar stați să vedeți, că vânzoleala amintită mai sus e nimio față de cea făcută de persoanele vizate pe la sfintele dumnealor pile, că Guvernului a lăsat și o porțiță, exceptându-se persoanele „indispensabile”. Noi înțelegem, acum, în plină iarnă, importanța acestui cuvânt (deși parcă, vorba unui distins parlamentar, având o altă conotație), dar mai știm și vechia butadă: „Cimitirele sunt pline de oameni indispensabili”. Așa că scandăm o dată cu galeria Rapidului: „Faceți loc, faceți loc!”.

La pișcoturi înainte

Înainte de a pleca în China, ca să se informeze probabil în legătură cu socialismul cu fața umană, președintele Camerei Deputaților, dl Adrian Năstase, le-a primit pe fetele care au calificat echipa de tenis a țării noastre în prima grupă valorică a Campionatului european. S-a băut o cupă de șampanie, s-a mâncat un pișcotel acolo, felicitări, mulțumim din inimă, știți scenariul. Ce l-a apucat pe distinsul președinte? Păi nu știți, dânsul e președinte de onoare al Federației române de tenis. Că l-a

lovit pe dregătorii noștri dragoste de sport ce n-o pomenit, cum face sportiv român vreo 10 ani (și fac băieții și fetele nu-ți vine să crezi), cu ochii în blitz-uri și camerele de luat vederi vadă electoratul. Numai dacă am fi avut onoarea clincănim șampănică de la Năstase l-am fi înțeles, că naivul, dacă n-ai fost mai bine să-și arate dragostea față de sport, trecut prin Camera de Stat, nu conduce proiectul sponsorizării? Care a ca val de mamă de or bă aia, mai bine lipsă poate vine președintele odaie cu vreo idee bună, în acest sens din China. (gălbiorii o grijă de și Ca dovadă recordurile daliile.

Petrolul Berca în „Cupa Cupelor”

Se joacă fotbal într-o țară, nu apucăm să co o etapă de campionat trâm în „Cupa Ro Care a devenit o com accentul pe primul e s-a mai pomenit, în tur în care au participat divizionare cât se poate naționale ieșind din Acum noi știm că e un sport cu surprize & deodată cam miroa ceva. Pe de altă parte confrăți, ca să mai în că pilula scriu, de că Rapidul Giulești lăminat de o divizion ARO Câmpulung M spunem noi, că ARC vizionară, e echipă pionat județean, d e Petrolul Berca, formație care a elin Sportul studentesc. nu putem trece cu performanța liderului șat al campionatului diviziei, Steaua elimi rics (după executarilor de la 11 m) pe Adjud! Cîinste lor!

NOI PROGRAME TURISTICE ÎN EGIPT, ITALIA, THAILANDA

PREȚURI ÎN LEI EXTRAORDINAR DE ATRACTIVE PENTRU CETĂȚENII ROMÂNI

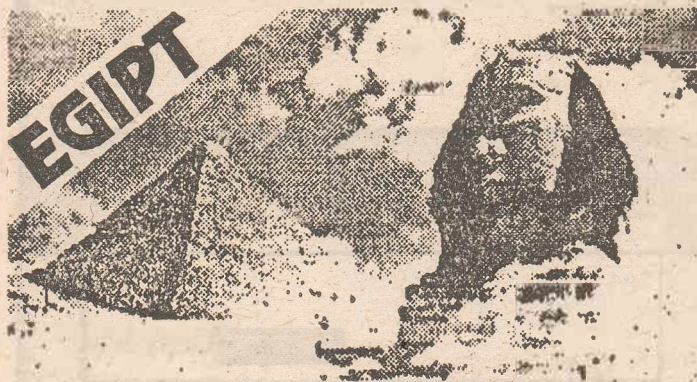
Pentru călătorii de vacanță, noi sîntem cei mai aproape de dumneavoastră. Lumea este mai aproape cu TAROM.

TAROM vă propune noi programe interesante pentru vacanțele dumneavoastră.
Dacă la București este toamnă și frig, TAROM vă oferă alternativa unor vacanțe însorite și exotice.

Excursii în EGIPT, organizate împreună cu firma Mass Travel.

Vă oferim și o excelentă ocazie de a vă face cumpărăturile de sărbători, îmbinînd utilul cu plăcutul.

Piramidele, Sfinxul, Fortăreața Babilonului, Muzeul Coptic și de Egiptologie, Valea Regilor, Luxor, stațiunile de la Marea Roșie sînt numai cîteva din punctele de interes turistic pe care vă oferim posibilitatea să le cunoașteți.

Nu ratați aceste programe turistice! Prețuri extraordinare!

- Excursii de 5 zile la prețuri pornind de la 374.520 lei*. Aveți posibilitatea să faceți cunoștință cu Cairo și împrejurimile sale, vizitînd Orașul Vechi, Citadela, Piramidele, Sfinxul, Muzeul Papirusului, Laboratorul de parfumuri orientale și Școala de covoare orientale.

- Excursii de 5 zile la prețuri pornind de la 445.000 lei*, care includ obiective turistice de mare interes, cît și o vizită la Alexandria.

- Excursii de 8 zile la prețuri pornind de la 544.000 lei*, ce vă oferă posibilitatea să faceți cunoștință cu Luxorul, dar și o vizită în stațiunea Hurghada la Marea Roșie.

- Excursii de 8 zile la prețuri de la 575.000 lei* cu vizitarea Luxorului și o croazieră minunată pe Nil.

- Excursii de 11 zile la prețuri de la 799.000 lei*, care includ vizite la Piramidele Keops, Kefren, Mycerinos, Sfinxul, Muzeul de Egiptologie, Laboratorul de parfumuri orientale, Luxorul și Valea Regilor, croazieră pe Nil și un sejur de două zile la Hurghada la Marea Roșie.

Vă rugăm să mai rețineți:

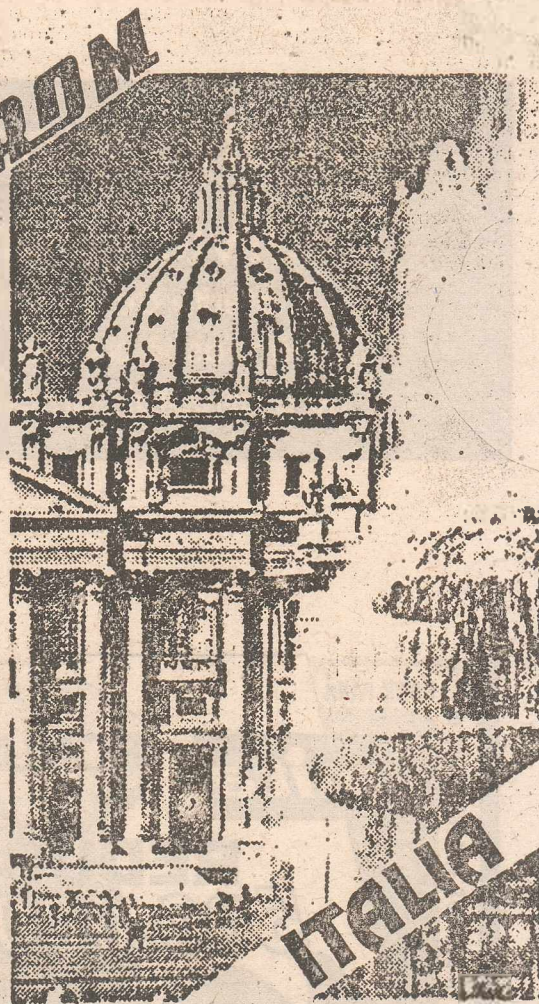
- Excursii suplimentare la cerere.
- Transportul se face numai pe zborurile Companiei TAROM.
- Pentru cetățenii străini serviciile se vor asigura cu plata integrală în valută.
- Tarifele sînt valabile pentru participare în grupuri de minimum 15 persoane

Excursii de 6 zile în ITALIA la Roma și Florența, la prețuri pornind de la 616.000 lei*. Vi se oferă ocazia unică de a vizita și a cunoaște Roma clasică și imperială: Palatul Quirinale, Fântîna Trevi, Pantheonul, Catedrala Sfîntu Petru, Piața Venetia, Capitoliul, Forumul Roman, Colosseum, Columna lui Traian.

- Excursii de 6 zile în ITALIA la Roma, Neapole și Pompei, la prețuri pornind de la numai 691.000 lei*.

Excursii de 6 zile în THAILANDA,

la Bangkok la prețuri pornind de la numai 730.000 lei*. Programul include 5 nopți la BANGKOK, cu cazare în hotel 3/4 stele, mic dejun și cină; vizite la Grand Palace și Golden Budha, un tur de oraș și o excursie la piața plutitoare. Vi se oferă ocazia unică de a vă face și cumpărăturile în renumitele baze locale.

Nu pierdeți această ocazie!

Pentru informații, vânzări și rezervări vă rugăm să vă adresați la Agenția Centrală TAROM, ori la agențiile și agenții de vânzări TAROM din țară.

București: Agenția TAROM din str. Brezoianu nr.10, tel. 615.04.99, 615.27.47; Hotel Intercontinental, Bd. N.Bălcescu, nr.4, tel. 6140400; Hotel București, Calea Victoriei, nr.63-81, tel. 6142889; Sediul O.N.T. Carpați, Bd. Maghera, nr.7, tel. 6143910; 6141138; Bacău, str. Bălcescu nr.1, tel. (093)111462; Cluj Napoca, Piața Mihai Viteazul, tel. (095) 130234; Constanța, str. Stefan cel Mare, nr.15, tel. (091) 662632; Craiova, str. Calea Bd. Republicii, nr.17 tel. (097) 145165; Oradea, Piața Republicii, nr.2, tel. (099) 131918; Ploiești, Bd. Republicii, nr.17 - Galerile Comerciale Ploiești - tel. (097) 145165; Timișoara, Bd. Revoluției, nr.3-5, tel. (096) 190150; Tîrgu Mureș, Piața Trandafirilor, nr.6-8, tel. (095) 436200.

*Prețurile variază în funcție de cursul oficial al dolarului. Ele includ și transportul aerian.

TAROM

Calea Dorobanților nr. 168, sector 1, București
Telefon : 01/212 1588; 01/212 1598. Fax: 01/ 312 9759

COPIATORUL MITA DC-2557

Calitate japoneză -
- Servicii daneze
oferite de o echipă
românească a cărei valoare
nu a așteptat numărul anilor

DOAR PÂNĂ LA DATA DE 31 DECEMBRIE •

mita

BONUS !

REDUCERE
500.000 lei
LA ACHIZIȚIONAREA
UNUI APĂRAT DIN
SERIA
25 XX

DOAR PÂNĂ LA DATA DE 31 DECEMBRIE •

DOAR PÂNĂ LA DATA DE 31 DECEMBRIE •

mita

Spiritul reușitei — experiența Bouygues (9)

Forța simbolurilor, greutatea cuvintelor

• B. Personalitatea întreprinderii : semnele ei particulare (III)

Vizitatorii

Când ajungem într-un loc, dorim, bună dreptate, să fim bine primiți. Ea ce nu se întâmplă întotdeauna. Am încercat acest ultim sentiment Bouygues. Din contră, parcare este posibilă oricărui vizitator, ești în-
mat apoi spre etajul potrivit unde
fi așteptat de interlocutorul dorit
de secretara acestuia. A ști să pri-
ști, a fi o gazdă bună, a răspunde
deauna amabil la telefon, sunt tot
tea acte elementare care fac parte
imaginea unei întreprinderi și care
tă în cel mai înalt grad mentalitatea
relația cu ceilalți.

Cuvintele, discursurile

mpreună cu simbolurile care carac-
zează o întreprindere, starea sa de
it, și care fac parte din limbajul
lotic, coexistă și cuvintele, pro-
țiile, sloganele, discursurile a că-
greutate și importanță sunt uneori
rim ordin.
esențial este ca acestea să fie coeren-
u imaginea globală pe care o trans-
e întreprinderea în exterior și în
rior.
ecare firmă are un registru verbal

de cuvinte cheie, unele cu o conotație
mai degrabă obiectivă, adică tehnică
și economică, altele care exprimă gus-
turi, atitudini, sentimente. La Bouy-
gues, cuvintele au o semnificație con-
cretă. Ele sunt marca unei voințe a-
firmate. Aceste cuvinte au un caracter
stimulator, fixează obiective, chiar mai

mult, deschid un drum de urmat.

Ele sunt simple, fără ambiguități,
pline de bun simț. Bouygues folosește
un limbaj de câștigător, integrând con-
ceptele de competență, excelență, am-
biție, înțâietate și progres. Toate me-
sajele insistă pe profesionalismul și pe
atuurile celor care li se adresează, pe
inovare și viitor. Francis Bouygues este
un om căruiu îi plac provocările, mi-
zele importante și nu ezită să spună
acest lucru.

De exemplu, în privința ofertelor de
lucru, sloganele exprimă clar gâdi-
rea sa : „Cămenilor de la Bouygues le
place să fie în fruntea meseriei lor
pentru că ei sunt luptători și sunt sti-
mulați de dificultăți”.

Sau vorbind despre spiritul de cam-
pion, specific lui Bouygues : „De la
început, grupul nostru a avut întot-
deauna acest spirit. Nu vom înceta să

progresăm pentru că avem dorința de
a fi primii în sânge. Să nu devenim
niște bătrâni care se mulțumesc cu
succesele trecutului, să le uităm și să
fim tineri și dinamici.

Să păstrăm spiritul de campioni și
la nivelul comercial, să nu pactizăm
cu concurenții trădându-ne astfel clien-
ții, fără de care nu putem exista. Să
privim numai către client, să-i înțele-
gem cerințele și să ne punem în între-
gime la dispoziția lui. Vom progresa
doar respectând trei reguli capitale :
„calitatea, cuvântul și prețul”.

În sfârșit, să-l auzim vorbind des-
pre sistemul său de valori : „Cred în-
tr-o întreprindere bazată pe combati-
vitate, inovare, progres și respectul
oamenilor”.

Traducere și adaptare
MIHAI SANDOIU

design, publicitate, serigrafie

firma de publicitate MAART'S CO srl
va ofera

MAART'S CO srl
8-dul DECEBAL Nr. 73 PIATA NEAMT
(in curtea de MOLDOVA nr. 31)
Tel. +40-(0)93/619576; fax 610589

publicitate primara pentru firma
dumnevoastra

- conceptie sigla
- carti de vizita imprimate plan si relief
- foi si plicuri cu antet
- conceptie si executie
- etichete produs, raft
- pliante publicitare
- embleme, ecusoane, legitimatii fanioane, etc

sintem specializati in confectionarea de:

- etichete autoadezive,
- autocolante publicitare pentru exterior,
- interior si duble,
- intr-o gama variata de culori si marimi
- servicii de publicitate radio, si ziare
- tehnoredactare casete publicitare pt. ziar
- clisee pentru zinc si ofset etc,
- invitatii nunta si alte ocazii
- un bogat sortiment de felicitari

oferta **noastra**

confectionam firme obisnuite si luminoase
inscriptionam camioane mari si containere

totul la cel mai inalt standard de calitate !

Societatea comercială RADU S.R.L.

str. Vasile Alecsandri, nr. 2A, Suceava
tel: 0987/22975; fax: 0987/27991

- importă autoturisme noi sau puțin rulate din Germania și Italia
- comercializează autoturisme MERCEDES, VOLKSWAGEN, AUDI, RENAULT și FIAT
- procură și livrează la cerere, în termen de 15 zile de la lansarea comenzii, piese de schimb pentru toate modelele de autoturisme importate
- livrează din stoc bare de protecție (față/spate) pentru orice tip de mașină
- execută pe aparatură specială - tip KISS (import Franța)- orice model de cheie (yale, auto și pentru broaște model clasic)

COMANDA SE EXECUTĂ INTR-UN MINUT!

- comercializează prin magazinele proprii produse agro-alimentare
- livrează en gros celor interesați șampon și detergenți import Italia (A.C. 0%), precum și țigarete BASTOS (A.C. 0%)

ADRESAȚI-VĂ CU INCREDERE S.C. RADU S.R.L.!

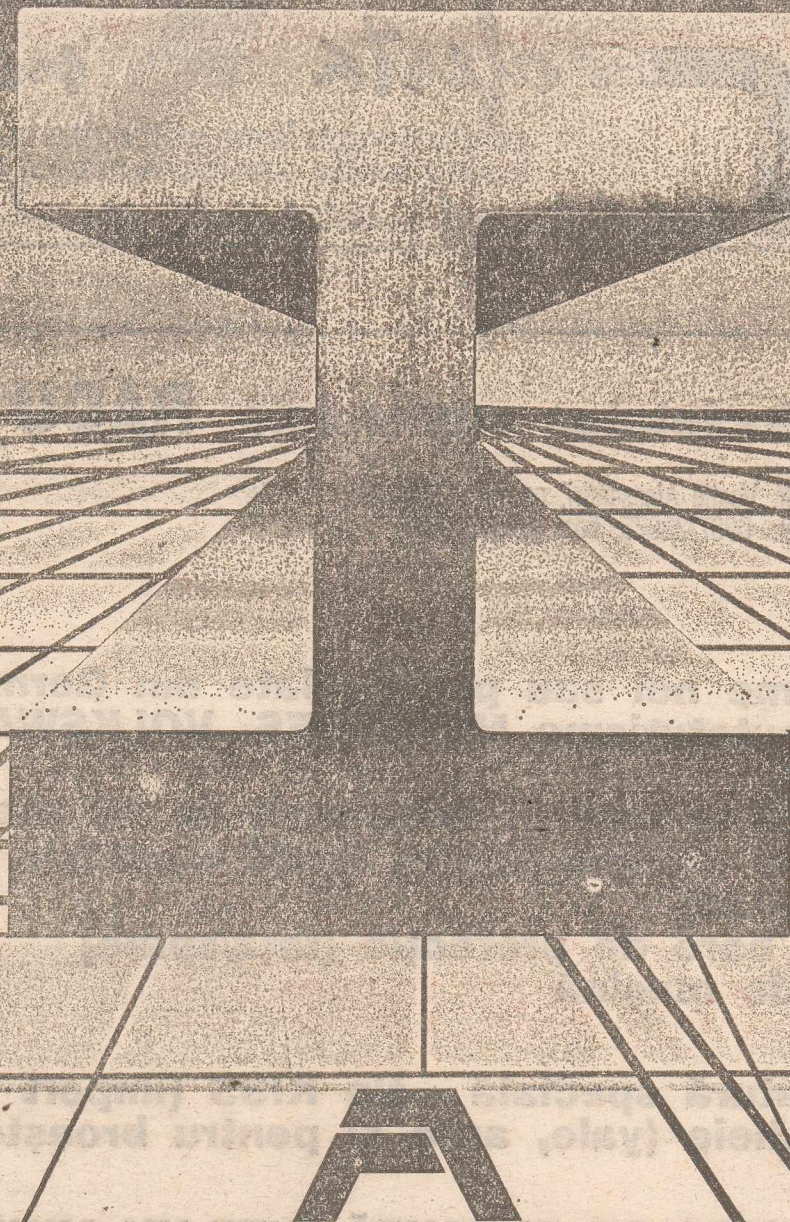
APPUYEZ-VOUS SUR DU SOLIDE !

Constituée en 1882, ARBED S.A. Luxembourg est la société mère d'un groupe international - le Groupe ARBED - composé de 10 secteurs d'activité et occupant 49.000 personnes dans le monde entier. Le chiffre d'affaires du groupe atteint LUF 190 milliards (USD 5.5 milliards) en moyenne annuelle. Avec une capacité de production de 8 millions de tonnes d'acier par an, le groupe ARBED est le 6ème producteur sidérurgique en Europe et figure à la 15ème place sur la liste mondiale de l'Institut International du Fer et de l'Acier. Il occupe une position de «leader» sur le marché des poutrelles d'acier et des palplanches. Par sa filiale SIDMAR, en Belgique, il compte parmi les producteurs de tôles les plus performants d'Europe.

ARBED est le troisième producteur mondial de steelcord, et, par l'intermédiaire du groupe affilié Belgo-Mineira, au Brésil, le premier producteur de tréfilés du continent américain. Il est le seul producteur de tôles fines en acier inoxydable du Benelux. Avec son partenaire japonais, Furukawa Electric, il figure à la troisième place des producteurs mondiaux de feuilles de cuivre extra-minces.

Le réseau de vente, de négoce et de trading compte une cinquantaine de points d'appui dans le monde entier.

Depuis sa création, ARBED est le plus important groupe industriel au Grand-Duché de Luxembourg, où il emploie plus de 12.500 personnes et contribue pour 10 % à la formation du produit intérieur brut.

ARBED

ARBED S.A.
19, avenue de la Liberté
L-2930 Luxembourg
tél.: (352) 4792-1
télex: 3407
téléfax: (352) 4792-2675

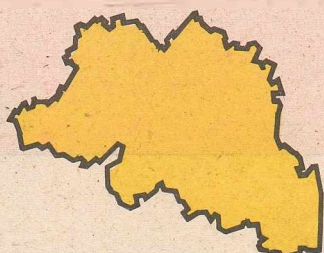
REGATUL BELGILOI

Unirea face puterea - deviza care i-a însoțit pe belgieni o perioadă a istoriei lor pare să nu mai aibă acoperire în realitate din clipa în care țara lor a devenit un stat federal. Dar, cel puțin până acum, Belgia, care și-a manifestat fără echivoc vocația europeană, - Bruxelles devenind o adevărată capitală a Europei, nu numai fiindcă adăpostește sediul multor organisme politice, economice, militare, culturale ale bătrânului continent - nu cunoaște nicidecum o diminuare a interesului pe care l-a stârnit dintotdeauna. Ea exercită în continuare o fascinație asupra multor locuitori ai planetei, dornici s-o viziteze, să-i admire comorile materiale și pe cele spirituale, și de ce nu, dornici să-și întemeieze aici o viață nouă. Deoarece, fără să vrem, trebuie să acceptăm că, uneori, **numai separați putem reuși împreună**. Un simplu paradox? Poate. Dar destinul de astăzi al belgienilor demonstrează că soluția la care ei au ajuns îi ajută să-și regăsească mai bine identitatea de popor cu o mișcare limpede în contemporaneitate, aceea de a oferi, printre altele, un model de spirit tolerant, de înțelepciune, de sete de armonie între oameni.

Leopold I, rege al belgilor, sculptură de Guillaume Geefs, aflată în vârful coloanei Congresului

UNIUNEA EUROPEANĂ LA "FLACĂRA"

AZI:

BELGIA

☐ GERMANIA	☒ BELGIA
☒ FRANȚA	☐ DANEMARCA
☒ MAREĂ BRITANIE	☐ IRLANDA
☒ ITALIA	☐ PORTUGALIA
☒ OLANDA	☒ LUXEMBURG
☐ SPANIA	☐ GRECIA

L'Union fait la force

OPERATION VILLAGES ROUMAINS

Acum cinci ani se crea
în Belgia

Operațiunea Satele Românești

Aceasta înseamnă 1825 de zile de când cetățenii
români și europeni se întâlnesc de la comună la
comună, de la sat la sat.

Dorim ca această solidaritate intercetățenească
să continue să onoreze încă multă vreme de acum
încolo pe cei care o practică.

În jurul coroanei

În cele mai vechi timpuri și până azi, istoria
ei este strâns legată de istoria Occidentului, de
a Franței, a Luxemburgului, a Germaniei și a
r de Jos.

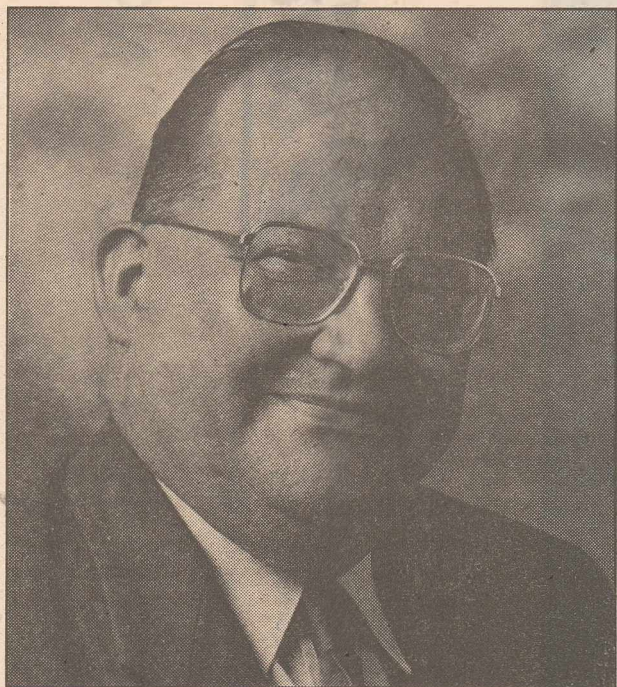
În antichitate, Iulius Caesar, care-i cunoscuse pe
romani în războaiele de cucerire a Galiei de Nord, îi
numea "cei mai curajoși dintre toți locuitorii GALIEI".
În perioada următoare, de la CHARLEMAGNE la

Carol Quintul (născut la Brugge, în Belgia), de la
Ludovic al XIV-lea la NAPOLEON, Belgia a cunoscut
diverse aranjamente teritoriale, intrând, parțial sau
total, în unul sau altul din imperiile existente la un
moment dat, cu un statut mai mult sau mai puțin favo-
rabil, influențând sau fiind influențată de alții.

Înfrângerea definitivă a lui NAPOLEON la Waterloo
în 1815 și esuarea în 1830 a deciziei învingătorilor de
a crea un stat unic, tampon, în nordul Franței sub
suzeranitatea lui Wilhelm de Orania a permis, în urma

revoluției reușite din august 1830, obținerea
independenței Belgiei. Odată independența procla-
mată de CONGRESUL NAȚIONAL, forma de organi-
zare a statului care se va decide este MONARHIJA
CONSTITUȚIONALĂ EREDITARĂ.

Alegerea congresului s-a oprit asupra lui
LEOPOLD de SAXA-COBOURG, prinț de origine ger-
mană, dar care, în urma primei sale căsătorii cu
CHARLOTTE a Angliei, locuia în Marea Britanie.

Jean-Luc Dehaene, prim-ministru al guvernului belgian „Bun elev al Comunității“

– Belgia devine din ce în ce mai mult „centrul Europei“.

În ce mod influențează acest concept viața politică belgiană?

– Din moment ce Belgia devine „centrul Europei“, noi, oamenii politici și cetățenii belgieni, trebuie să dovedim un bun spirit european. Este o alegere politică (Belgia a fost întotdeauna partizana unei Uniuni Europene federaliste) dar și o datorie morală. Aceasta ne impune să dăm prioritate casei noastre. De aceea, am cerut Ministerului Afacerilor Europene să stabilească un program de urgență în ceea ce privește transportul de directive a „Cărții Albe“. Este normal ca o țară care are o vocație europeană să fie un bun elev al Comunității.

Evoluția de „centru al Europei“ este percepută de populație ca având avantaje și în consecință este regretabil dar trebuie să ținem cont și de acest lucru. Mai este, de asemenea, problema dreptului al cetățeanului Uniunii Europene rezident în Belgia, membru, care nu este prea clară. Dar eu cred că lângă aceste aspecte particulare există multe alte aspecte care îmbogățesc viața noastră cotidiană oferind posibilitatea cunoașterii mai profunde a Europei. Îndrăznesc să sper că prin această evoluție multinațională se va naște în locuitorii Bruxellesului o mentalitate europeană autentică, caracterizată în parte de o nobilă ambiție europeană și pe de altă parte de respect a diferențelor.

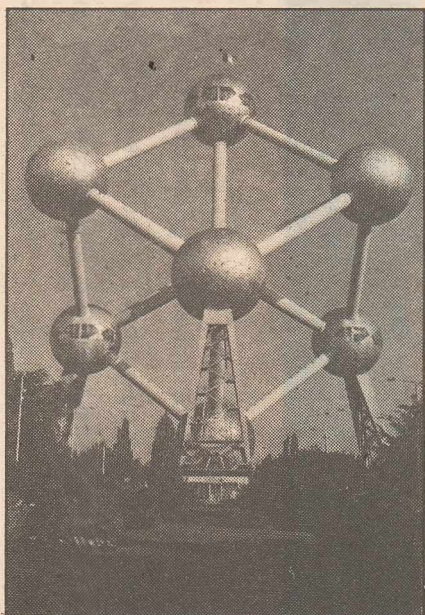
Charles Picqué, ministru-președinte al regiunii Bruxelles-Capitală

„Poarta de intrare în Europa“

Orașul nostru ascunde și dezvoltă, într-o manieră privilegiată două lucruri fundamentale: spiritul și materia. Gradul înalt al materiei depinde, în mare măsură, de situația geografică de excepție a Bruxelles-ului, el fiind situat în inima Europei. În jurul capitalei belgiene și într-o zonă de 400 kilometri trăiesc zeci de milioane de europeni care formează cea mai mare piață de consumatori din lume. Orașele cuprinse în această aglomerare – Anvers, Rotterdam, Cologne, Luxemburg, Paris și Londra sunt importante. Sunt legate între ele prin cea mai densă rețea de comunicații, ceea ce face ca distanța care le desparte să fie acoperită în câteva ore.

Alegerea Bruxelles-ului drept capitală a Europei și sediul NATO a consacrat această situație privilegiată de răscruce de drumuri. Numărul mare de organisme publice sau particulare atestă vocația cosmopolită a Bruxelles-ului. Orașul nu-și datorează faima doar faptului că este capitală națională și sediul unor importante instituții internaționale, ci și geniului profund al locuitorilor. Spiritul bruxellez s-a făurit de-a lungul secolelor grație influențelor din afară. Bruxellesii ne vor demonstra întotdeauna extraordinara lor capacitate de a transforma dificultățile în atuuuri.

Bruxelles este poarta de intrare în Europa.

Luc Van den Brande, ministru – președinte al Guvernului Flandrei

„A fi cel mai bun“

O companie nu poate avea decât de câștigat dacă vrea să fie cea mai bună în domeniu. Același lucru este valabil și în ceea ce privește profilul economic al unei regiuni sau țări. Mă bucur că oamenii de afaceri și conducătorii politici flamanzi cred în abilitatea lor de a face ca economia flamandă să se situeze în vârful economiei europene.

Flamanzii știu că această ambiție se poate realiza numai printr-o cooperare intensă cu partenerii străini, într-un context internațional de deschidere.

Printre priorități se numără reforma aparatului administrativ. Departamentele noastre fac eforturi pentru a simplifica procedurile, pentru a le face mai flexibile.

Companiile care vor veni în contact cu serviciile Guvernului vor descoperi că Guvernul Flandrei le apreciază eforturile; prin proceduri simple vom putea să le asigurăm accesul la informațiile cerute și sprijinul care li se cuvine. Contactul direct între politicienii flamanzi și partenerii străini sau potențialii parteneri este necesar și folositor, de aceea am organizat seminarii internaționale în 9 orașe europene, în America de Nord și sud-estul Asiei, unde voi demonstra avantajele de a investi în Flandra.

Poate vom avea prilejul să ne întâlnim la una din aceste conferințe, dacă ne veți face onoarea de a vizita Flandra în interes de afaceri sau ca turist. Ospitalitatea este un cuvânt strâns legat de Flandra!

Guy Spitaels, ministru – președinte al Guvernului din Valonia

„Este indispensabil să ne integrăm“

– Ne puteți spune ce competențe revin regiunilor dumneavoastră și să definiți funcția pe care o dețineți?

– Regiunea valonă are autonomia de a-și conduce politica economică, tehnologică și de cercetare, de a-și folosi resursele naturale și umane, de a avea o politică externă proprie.

Disponem de un Parlament și un Guvern prin care decretăm și aplicăm legile federale.

Funcția mea este de prim-ministru al Valoniei. Așadar, pe plan politic și bugetar, mediez conflictele dintre regiune și Guvernul federal. Statul este astfel structurat încât permite părților componente o politică ce corespunde nevoilor și specificului fiecărei regiuni. Există însă o relație de prioritate în ceea ce privește relațiile economice și comerciale între Valonia și Flandra.

– Valonia continuă tradiția de deschidere spre exterior.

– Este indispensabil să ne integrăm în întreprinderile de cercetare în filierele europene. Programul I al Comisiei Europene urmărește eliminarea frontierelor dintre universități, centre de cercetare și întreprinderi.

– Care sunt atuurile pe care vă bazați pentru a atrage investitorii străini?

– După ultimele statistici din LABOUR FORCE RESEARCH (SUA), Valonia are cel mai mare procent de productivitate și este pe locul doi în topul mondial, după Japonia. Mai important este calitatea oamenilor. Procentajul valonilor care urmează studii superioare este semnificativ.

Cu 9 centre universitare și 130 institute de învățământ superior, Valonia posedă un potențial foarte ridicat de cercetare cu 3,2 milioane locuitori. Mâna de lucru este foarte specializată și receptivă la tehnologiile avansate. Cu toate acestea, firme ca Alsin, Asahi, Nissan, Shell, L'Oréal și Caterpillar să se instaleze aici.

În jurul coroanei

Sosind la Bruxelles la 21 iulie 1831 (de atunci ziua națională a Belgiei), Leopold depune jurământul de a „respecta constituția și legile poporului belgian, de a menține independența națională și integritatea teritorială“ devenind astfel LEOPOLD I, regele belgienilor. Este numit în istorie „FONDATORUL“, el fiind atât la baza monarhiei cât și a formării noului stat independent.

Preocupat de stabilitatea tronului și a noului stat

belgian, Leopold se căsătorește cu fiica regelui Franței, LOUIS-PHILIPPE D'ORLEANS.

Prin această căsătorie, fondatorul monarhiei a devenit simbolul viu al Belgiei, pământ de răscruce: print de origine germană, unchi al reginei VICTORIA a Angliei și soț al unei prințese franceze.

Prin legăturile de familie mereu întărite, Leopold (numit și unchiul Europei) va juca în Europa anilor săi un rol deosebit de important, (la un moment dat propunându-i-se chiar coroana Germaniei).

Politica sa de alianțe va fi servită de modelul nu numai fiului său, viitorul rege Leopold al II-lea dar,

foarte probabil, și regelui României, ca de altfel și Constituția Belgiei.

Leopold al II-lea s-a născut la Bruxelles (în palatul de la LAEKEN) la 9 aprilie 1831, fiind primul rege din noua dinastie născut în Belgia, fapt pe care îl va sublinia în discursul de investitură la tron.

Fratele său Philippe, conte de Flandra, va fi unul dintre candidații la Tronul Principatelor Române, înaintea regelui Carol.

Leopold al II-lea s-a căsătorit cu Marie-Henriette de Austria deoarece Leopold I socrise că aceasta este spre binele Belgiei, precum și fratele său

Philippe se va căsători cu Maria de Hohenzollern (sora lui Carol I al României) spre a se echilibra legăturile familiale.

Ca și tatăl său, este un foarte bun politician. De la început noul rege a visat să extindă teritoriul țării sale, lucru pe care l-a realizat în Congo.

La tron i-a urmat Albert, fiul fratelui său, conte de Flandra, Leopold neavând la momentul morții decât fete iar legea salică nu permitea nicio femeie să accedă la tron (legea a fost abolită în 1991).

Ce n'est plus une vague, c'est un raz-de-marée.

De tout côté on n'entend plus que ça. Première radio privée, RADIO CONTACT réunit 1.413.000 auditeurs* sur la même longueur d'onde. Comme eux, laissez-vous

emporter par son flot continu de musique, de Sinatra à U2, de Sardou à Lafontaine, sans oublier Madonna, Jackson, Goldman, Bruel, Benny B, Genesis... et tous

les hits de votre Super 30, orchestré par des animateurs qui surfent sur les vagues du hit-parade en vogue. Ses flux de flashes et plages d'infos vous tiennent au courant,

parce que, dans le fond, on doit toujours être au courant de ce qui se passe. Alors, vous n'êtes pas encore dans le bain? Plongez! Vous sentirez comme il est bon

d'aller et de venir comme un dauphin dans l'eau, dans cette chaleur d'ambiance qui fait le succès de Radio Contact.

*Source: Radiométrie 75.000 (vagues 1 + 2).

R A D I O C O N T A C T . L ' A M I P U B L I C N ° 1

Aurel Sanislav, însărcinat cu afaceri ad interim

„Imaginea României în exterior nu poate fi altă decât cea creată în țară“

– În ce stadiu se află relațiile româno-belgiene în clipa de față?

– După o lungă perioadă de stagnare, relațiile româno-belgiene au cunoscut o dezvoltare continuă, marcând în decursul ultimului an și jumătate o normalizare deplină.

Forțele politice, mediile parlamentare, cercurile economico-financiare, mijloacele de informare în masă și, nu în ultimul rând,

Flori în Piața Mare – veche vocație comercială în inima Bruxelles-ului

opinia publică belgiană au urmărit, cu simpatie, cu atenție, dar și cu generoase sentimente de solidaritate, revoluția română, procesul complex de tranziție spre statul de drept și economia de piață. Contactele politice, economico-financiare, culturale și în planul cercetării științifice și învățământului s-au plasat pe un teren fertil, cu perspective bune de intensificare. Belgia a manifestat o atitudine atentă și de sprijinire a eforturilor vizând consolidarea procesului reformelor democratice. Specialiști belgieni de drept constituțional au participat la elaborarea noii Constituții a României; am primit, de asemenea, asistență deosebit de apreciată în elaborarea legislației și organizării administrației.

– România și-a exprimat opțiunea pentru Europa. E o opțiune bine percepută aici? Ce împiedică o implicare mai rapidă în această direcție?

– Cred că opțiunea României pentru Europa este bine percepută, cum bine este percepută și existența unei convergențe naționale a forțelor politice, democratice din România pentru integrarea țării în structurile europene. Cred, în același timp, că o implicare mai accelerată a țării în aceste structuri depinde, în principal, de consolidarea instituțiilor statului de drept, de dezvoltarea și dinamizarea structurilor societății civile, de progresele construirii economiei de piață, de respectarea în continuare a drepturilor omului, în conformitate cu angajamentele asumate pe plan internațional, de redresare economică și de menținere a stabilității țării. Cred că foarte important este modul în care vom reuși să explicăm și să corijăm unele recepții sau percepții torsionate asupra unor realități sau evenimente interne.

– Există interese economice ale Belgiei nefructificate de noi și care ar fi cauza – cauzele – care conduce la o astfel de stare de lucruri?

– În perioada de dinaintea celui de-al doilea război mondial, Belgia reprezenta unul dintre principalii parteneri economici ai României. Societățile belgiene figurau, de asemenea, în rândul celor mai importanți investitori, îndeosebi în domeniul minier, petrolier, telecomunicații, al industriei alimentare. Industria belgiană a fost

bine reprezentată și în perioada postbelică, în procesul de industrializare, prin participarea la construirea de combine chimice, de fabrici de zahăr, de rafinării de ulei, în sectorul telecomunicațiilor și altele.

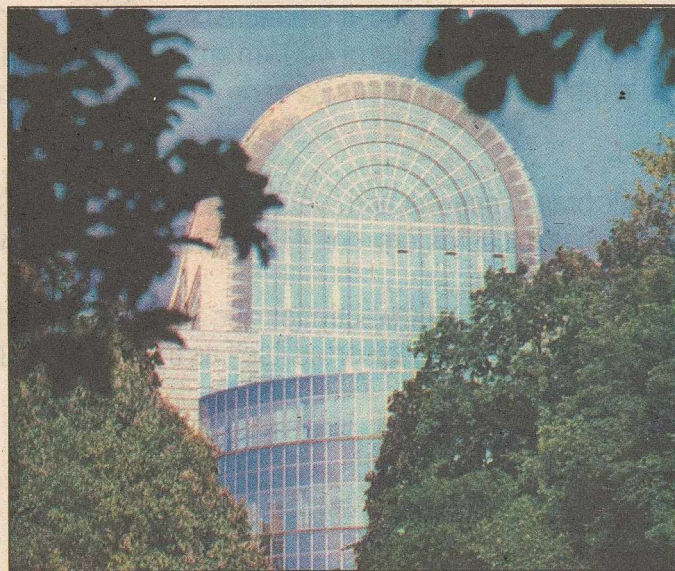
Schimbările comerciale anuale se cifrează la circa 120 de milioane de dolari, cu solduri ușor negative pentru România, începând din 1990, din cauza scăderii valorii exporturilor românești, datorate, în special, restrângerii drastice a producției românești la mărfurile ce deveniseră tradiționale pe piața belgiană, cum ar fi produsele siderurgice, cimentul, îngrășămintele chimice, mobila, tricotatele, tractoarele, produsele agroalimentare și altele.

Schimbările comerciale, deci fără acțiunile de cooperare și investiții, pe primele 7 luni ale anului curent se cifrează la suma de 81 milioane de dolari, cu perspectiva ca până la sfârșitul anului să depășească cifra din anul precedent. Relansarea activității economiei naționale, o mai largă și promptă difuzare în cercurile economico-financiare belgiene a posibilităților economice naționale, o mai bună cunoaștere a programelor de privatizare, de investiții, ar putea, cred, conduce la creșterea colaborării economice bilaterale.

– Ca diplomat în Belgia, de ce dificultăți v-ați izbit?

– De multe, dar de nici una insurmontabilă pe planul activității profesionale. Cele mai mari eforturi pe care întregul personal diplomatic le-a depus s-au focalizat spre difuzarea informației obiective, necosmetizate, despre România și realitățile ei, prin conferințe, expuneri, participarea la simpozioane, mese rotunde, alte manifestări; difuzarea de publicații în cele mai diferite domenii: geografie, istorie, cultură, învățământ, economie, reformă etc.

Vă mărturisesc că, în anul 1990, am găsit o situație grea și din acest punct de vedere. Nu se mai difuza, de circa două decenii, în afara „operelor...”, aproape nimic. Librăriile, bibliotecile școlare și universitare, centrele de cultură, societățile cultural-artistice, firmele turistice, editurile, camerele de comerț, societățile economico-finan-

Noua clădire a Parlamentului european

ciare și comerciale, redacțiile publicațiilor nu dispuneau de un fond material-documentar demn de acest nume.

Situația, cred, s-a ameliorat substanțial. Este un domeniu în care trebuie să facem încă eforturi mari. Calitățile profesionale și resursele umane nu ne lipsesc. Limitele acțiunii sunt determinate, în principal, de greutatea material-financiară.

– Cum ați ajuns în diplomatie? Ce repere biografice din viața dumneavoastră ar trebui să reținem?

– Am urmat cursurile Facultății de comerț/relații internaționale din cadrul Academiei de Studii Economice din București, am fost angajat în Ministerul de Externe, parcurgând gradurile până la gradul de ministru-consilier. Am lucrat, su-

Castelul Jehay

7 ani la Institutul de Medicină și Farmacie din București.

Am revenit în MAE după revoluția din decembrie 1989. Am trecut prin multe situații și bune, dar și de neînțeles, dar am reușit să mă adaptez și să lucrez în condiții normale.

– Bruxelles este sediul multor organisme europene. Bun cunoscător al acestei ambianțe – sociale, politice, culturale etc. – cum vă explicați această vocație europeană?

– Vocația europeană a Belgiei era prefigurată încă din vremea regelui Leopold I. C. Brătianu, care califica orașul de drept „cel mai bun fotoliu de orchestră pentru a înțelege Europa”.

O țară mică, dar cu potențial economico-comercial, firmă culturală înfloritoare, un popor primitor, afabil și tolerant, educat, spirit de concertare, o infrastructură modernă, liniște și calm conferă Belgiei vocația de țară europeană.

– Am avut prilejul să vă însoțesc, mai multe zile, la întâlniri pe care le-ați avut. Totul într-un ritm sufocant. Ritm normal al contactelor diplomatice?

– Ocupându-mă de relațiile bilaterale și, în perioada 1990-1992, de relațiile cu NATO și UEO, ritmul poate să pară, uneori, alert.

Într-o țară ca Belgia, unde desfășurăm activități pe multiple planuri, acesta este ritmul normal al contactelor diplomatice.

– În calitatea pe care o aveți, și dumneavoastră, imaginea României în Belgia. Poate fi ea alta decât cea în țară?

– Evident, imaginea României în exterior nu poate fi altă decât cea creată în țară, dar nu deformată și prezentată confuz sau cu rea credință, în unele medii de informare.

– Experiența Belgiei în privința minorităților poate fi un exemplu pentru noi?

– Răspunsul la întrebarea dumneavoastră impune precizarea că Belgia este un stat de structură federală, compus din regiuni (valonă, flamandă, germană) și regiuni (valonă, flamandă, Bruxelles-capitală), în timp ce România este un stat național unitar.

Ca atare, sunt două exemple total diferite.

În jurul coroanei

Albert, viitorul „rege-cavaler”, s-a născut în 1875. Fiind la nașterea sa al doilea fiu al fratelui regelui, nu era deloc destinat să domnească. Abia în 1891, la vârsta de 16 ani, în urma morții accidentale a fratelui său mai mare el devine prinț moștenitor și cursul vieții sale ia cu totul altă turnură.

În 1900 s-a căsătorit cu Elisabeta de Wittelsbach,

nepotă a celebrei împărătese Sissi a Austriei. Viitoarea regină își va consacra o bună parte a vieții sale pentru încurajarea artei și muzicii creând celebrul concurs REGINA ELISABETA.

Albert a fost primul suveran al Belgiei care la urcarea pe tron a depus jurământul solemn atât în limba franceză cât și în flamandă.

Domnia sa va fi marcată de tragedia primului război mondial, când Albert, refuzând să-și părăsească patria, izolat într-un colț de țară la

Marea Nordului (precum Ferdinand, vărul său, în România), va conduce armata la victorie.

În 1934 un tragic accident pune capăt vieții acestui monarh erou. Îi va urma fiul său ce va deveni Leopold al III-lea.

În 1926 se căsătorește cu Astrid de Suedia, aceasta fiind, ca și cel al părinților săi, un „mariage d'amour”, căsătorie din care se vor naște în 1927 Josephine-Charlotte, viitoare mare ducesă de Luxemburg, în 1930 Bau-

douin iar în 1934 Albert – ambii viitori rege ai Belgiei.

Al doilea război mondial va marca domnia acestui rege iar statutul său de prizonier în război, neînțelegerile ce au decurs din această situație foarte complexă îl vor determina în 1950 să transmită practic atribuțiile regale fiului său Baudouin iar în anul următor să abdice în favoarea viitorului Baudouin.

Générale Banque

mânia are un factor de risc, dar sistemul său bancar este în dezvoltare

nt de părere experții bancari vest-europeni: Luc Halvson – Area Manager; Hugo Van Hoovick – Deputy Area Manager; Kathleen Steel – Senior Trade Finance Manager; Xavier Deswaef – Attache de Presse

De ne puteți despre relațiile cu România?

Principiul esențial al noastre este să mergem acolo unde sunt clienții, deci, în primul rând în interior, apoi în exterior, apoi în Europa. Atât de vest, cât de est. În Europa de est suntem prezenți la Praga și la Moscova. În '30, am fost reprezentanți și în România. Am avut o bancă în București care a fost confiscată întâi

Fondată în 1822 ea este cea mai importantă bancă belgiană ca volum de tranzacții; este o bancă clasică, ce oferă servicii bancare și financiare tradiționale. În România are următoarele bănci corespondente: BRCE, BCR, BA, Bankcoop și Banca Ion Tiriac.

Générale de Banque
Montagne du Parc 3B – 1000 Bruxelles
Tel. 0032 2 516 27 73 Fax 0032 2 516 23 98

de nemți, apoi de sovietici și apoi de români. Relațiile actuale pe care le avem noi cu băncile din România sunt în primul rând cu BRCE și Banca Comercială Română.

– Se poate spune deci, că în

relațiile cu băncile române, primul loc îl joacă Banca Română de Comerț Exterior?

– Da, ea este prima, în mod tradițional. Ceea ce trebuie să dezvoltăm acum sunt relațiile cu Banca Națională. Comerțul dintre Belgia și România se ridică la circa 160 milioane de dolari. Exportul belgian a mai scăzut, dar acest lucru îl regăsim și în relațiile cu celelalte țări din est; adică la început a fost o creștere puternică, care apoi a scăzut.

– Cum se poate păstra

Kathleen Steel –
Senior Trade Finance Manager

Luc Halvson – Area Manager

sănătatea unei bănci? O gestiune bună pe termen lung? Și cum se poate păstra mult timp locul întâi?

– Primul aspect este acela de a încerca diversificarea activității; al doilea, trebuie asigurată o gestiune care să corespundă mediului în care se găsește banca și această gestiune trebuie să fie o gestiune de risc, relativ riguros, la ora actuală. Se știe, de pildă, că în toate problemele imobiliare, pe care toate

băncile europene le-au cunoscut, atât în Belgia, cât și în Franța și Anglia, Générale de Banque a fost foarte puțin afectată. Deci, gestiunea de risc este o problemă deosebit de importantă și cred că noi o asumăm în mod corect la banca noastră. Alt aspect revelator: pentru a crește valoarea societății, banca trebuie să devină o bancă care să fie întotdeauna pe locul întâi la nivelul serviciilor pe care le oferă.

GENERALE BANK

BELGIUM'S LEADING BANK

Generale Bank is a Europe-based group. It therefore concentrates particularly on developing its activities and presence in Europe, especially within a radius of 400 km around Brussels. This does not preclude the Bank from maintaining a presence in other European countries or on other continents to reflect the strength of its customers' commercial ties.

Through its domestic branch network and overseas establishments, Generale Bank offers a complete range of financial products and services to customers, domestic or international, private or corporate.

The Bank is one of the pioneers in ECU activities and a very active participant in the ECU Markets. On the Belgian franc market, the Bank has asserted itself as the leader on the bond, equities and commercial paper markets.

Generale Bank

Montagne du Parc 3 - B-1000 Brussels - Belgium

ELVILA – Societatea comercială cu patrimoniul cel mai bogat din România – are strânse relații cu Belgia.

Secretul reușitei? Investiția în propria societate.

De ce tocmai cu Belgia, domnule Viorel?

Înainte de decembrie '89 am lucrat trei ani ca manager, pentru Europa de est, al unei firme belgiene

care se ocupa cu import-export de mobilă și care are sediul la Anvers. După 1989, când am înființat firma Elvila am devenit partener de afaceri cu această firmă. Anul acesta am avut exporturi către Belgia de aproximativ 250 milioane franci belgieni, și sperăm ca această cifră să crească.

– Cum vă explicați evoluția dv. atât de rapidă la o vârstă la care alții de-abia încep?

– Am avut marele noroc că am cunoscut ce-

rințele și oportunitățile economiei de piață, am cunoscut situația din România. Am avut în plus conexiunile externe și faptul că am putut obține niște plăți în avans pentru a-mi putea plăti furnizorii, pentru că am lucrat întotdeauna foarte corect. Însă cel mai important lucru pe care l-am făcut a fost acela că toate profiturile realizate le-am investit în societate, astfel că la ora actuală, conform datelor de la Camera de Comerț, societatea Elvila International are patri-

moniul cel mai bogat din România.

– De unde numele de ELVILA?

– Vine din vremurile mai bune ale vieții mele de familie. Fosta mea soție se numește Laura, fetița mea – Elisabeta și eu, Viorel. Acum, familia s-a destrămat, e și asta un preț pe care trebuie să-l plătești, reversul medaliei, pentru că nu mai ai timp pentru familie. Pot să vă spun că, în ciuda speculațiilor care s-au făcut, societatea nu-și va schimba numele.

Jean-Marie Denis, consulul onorific al României la Anvers

„Rolul meu este de a apăra culorile României“

– Vă rog să vă prezentați.
– Sunt Jean-Marie Denis, în prezent consul onorific al României la Anvers. M-am născut în 1935, am locuit întotdeauna la Anvers sau în împrejurimi. Mi-am făcut studiile aici și le-am terminat ca licențiat în științe comerciale și maritime. Am fost la început profesor și apoi am intrat în probleme maritime, pentru ca după zece ani să-mi fac propria mea societate care este specializată mai ales în agenturare maritimă. Am luat această societate acum 22 de ani; era foarte mică, având 15 persoane, iar în prezent suntem 120 de persoane. Între timp am mai luat și alte societăți maritime iar acum avem birouri la Rotterdam, la Le Havre, la Marsilia, la Rouen și vom deschide în curând și la Bordeaux și Lyon. Ca om specializat în probleme maritime am ocupat și poziții semioficiale, în sensul că am fost vicepreședinte al Federației Maritime de la Anvers, am fost membru al Consiliului AGA – grupul care reunește Uniunile Profesionale Maritime de la Anvers și am fost președinte al mai multor comisii, am făcut o serie de studii, dar acum câțiva ani nu am mai avut timp și a trebuit să abandonez majoritatea acestor funcții. În prezent trebuie să mă mut cu sediul pentru că ne-am dezvoltat și probabil din martie vom ocupa birouri noi, în centrul portului.

– Ați spus că sunteți un om al mării. Și ca navigator?

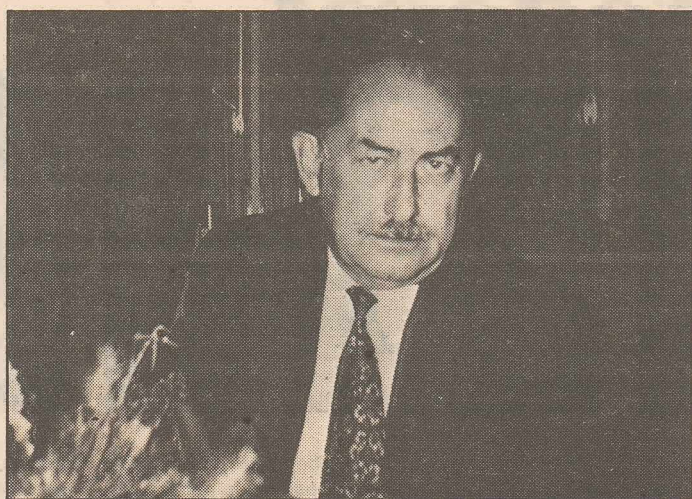
– Am făcut studii de navigație, dar pe uscat.

– Cum ați ajuns să dețineți această funcție de consul?

– Am fost întotdeauna în contact cu România; cum România are o flotă foarte mare am făcut agenturarea vaselor românești.

– Noi avem o flotă mare?

– Da, aveți în continuare o flotă foarte mare. Acum câteva luni aveți poate mai puțin, dar cred că, între timp, lucrurile s-au aranjat și că afacerea Petromin a fost soluționată, sper, pentru totdeauna, pentru România și că veți reuși să încheiați o afacere mai interesantă decât cea pe care ați făcut-o cu Grecia. Am fost deci întotdeauna în contact cu România și, la un moment dat, am cunoscut un senator care voia să facă afaceri în România și alți prieteni care au spus că ar fi interesați să aibă pe cineva care să reprezinte România în Belgia, mai ales la Anvers, care este un oraș cosmopolit, unde problemele maritime atrag o mulțime de naționalități, ar fi interesant să existe cine-

va care să reprezinte interesele. Cum eu cunoșteam oameni politici, s-a spus că soluția ar fi să fie un consul. Problema a fost susținută atât în România cât și în Belgia și, la un moment dat am acceptat, fără să știu că aceasta reprezintă multă muncă.

– Și răspundere. Cum se face un consul onorific?

– Cum se face? În primul rând România trebuie să întrebe Belgia dacă persoana este de calitate, dacă nu este cumva un gangster, deci guvernul român întreabă guvernul belgian dacă această persoană ar putea deveni consul onorific al României și deci Ministrul belgian trebuie să aprobe. Dar asta se face mai întâi verbal, deci înainte încă de a se scrie scrisoarea se știe că lucrurile se vor aranja. Așa e în diplomatie. Și apoi se primește răspunsul care este deja cunoscut.

– Am dori să știu ce face un consul onorific?

– Un consul onorific face totul pentru a reprezenta țara respectivă; deci trebuie să facă muncă pe plan cultural, pe plan economic și să-i ajute pe românii care au probleme.

– Dar care e problema principală?

– Problema principală este economia. Se știe foarte bine că România trebuie să exporte, deci caut pe cei ce sunt interesați să importe anumite lucruri din România. Există deja o societate care importă mobilă din România, e o reprezentanță la București care girează interesele acolo și se ocupă de transportul mobilei spre Belgia, deci am ajutat să se importe mobilă în Belgia. Am făcut și alte afaceri de felul acesta. Deci rolul meu este de a apăra culorile României atât pe plan economic – cel mai important – cât și pe plan cultural pentru a face cunoscută România în Belgia. De asemenea trebuie să-i ajut pe românii care au nevoie, și din păcate asta se întâmplă destul de des, deoarece sunt

mulți români care spun și își povestesc unul altuia că Belgia este o țară de vis, unde nu trebuie să muncești prea mult, banii sunt pe stradă etc și, din păcate, sunt mulți care cred și vin aici, iar după câteva săptămâni sau luni au probleme. Eu fiind în navigație și în acest domeniu există probleme, adică sunt mulți care constată că lucrurile nu merg chiar așa ușor în Belgia, mai ales dacă sunt clandestini și încep să-și spună că în Statele Unite și Canada, banii sunt pe stradă și încearcă să plece acolo ascunzându-se la bordul navelor. Sunt multe cazuri în care sunt găsiți la bordul navelor în timpul voiajului și sunt trimiși înapoi în Belgia.

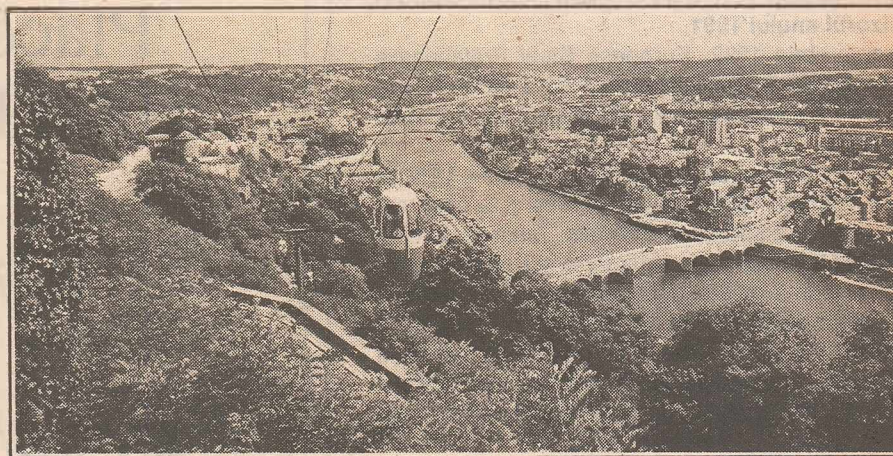
La întoarcere, dacă nu au documente, trebuie să-i ajutăm. Sunt și mulți care sunt în regulă, care au rezidența acordată în Belgia, dar vor să meargă să-și caute norocul peste ocean și care sunt trimiși înapoi dacă sunt găsiți clandestin la bord, căci armatorul trebuie să plătească circa 30 000 de dolari pentru intrarea în țările respective a unui cetățean și atunci sunt readuși în țară, de multe ori la Anvers. Dacă au documente în regulă, pot rămâne aici.

– Când a avut loc prima dv. vizită în România?

– Am fost de mai multe ori în România, prima dată în 1987 și apoi de mai multe ori; ultima mea vizită a fost cea de-a șaptea.

– Cunoașteți deci foarte bine România?

– Foarte bine, e mult spus. O cunosc puțin, mi-am petrecut și vacanțe în România înainte de revoluție de mai multe ori, și după revoluție, am cunoscut mai multe orașe, mai ales că dacă problemele mele consulare se rezolvă la București, cele maritime se rezolvă la Constanța, și cum am dorit să am o viziune de ansamblu a țării, ultima dată am vizitat mai multe orașe, ca să mă pot ocupa și din punct de vedere turistic.

ROMPA deschide un segment de piață în România

Anul 1990 a fost un an deosebit de dificil pentru S.C. FAMOS S.A. Printr-o hotărâre guvernamentală unor grave probleme de poluare, fostei fabrici de celofibră și mătă oprită, generându-se astfel și problema socială prin disponibilizarea a aproximativ 3 000 salariați.

Studii pertinente de piață, valabilitatea produselor, calitatea muncii disponibilizate, fostele dezafectate și nu în ultimul rând belgian și înalta tehnologie au fost cele care au stat la baza hotărârii noii societăți comerciale ROMPA.

Înregistrată la Oficiul Registrului Suceava, S.C. ROMPA este o societate mixtă, româno-belgiană, capitalul străin reprezentând 57,3% român 42,7% (reprezentat de S.C. FAMOS S.A. și acționari persoane fizice), total al societății fiind de aproximativ 1 miliard de lei.

Obiectul de activitate al S.C. FAMOS S.A., înedit pentru economia noastră constă în producerea foliei multistrat din diferitele tipuri de ambalaje multistrat, această folie (tuburi, pungi, plicuri) este folosită în industria agroalimentară, de medicamente, cosmetice etc.

Deși cererea de ambalaje multistrat pe piața românească este foarte mare, în prima etapă S.C. ROMPA exportă o parte din producție pentru a asigura valuta necesară rambursării datoriilor externe. În acest sens s-a încheiat și un contract cu Republica Moldova, respectiv TEHNOIMPORT COMERT pentru de folie multistrat.

Finalizarea investiției în cel de-al doilea timp, pe lângă rezolvarea problemelor sociale prin asigurarea a cel puțin de muncă, va oferi și o șansă în competitivitatea produselor agroalimentare românești pe piața externă.

În jurul coroanei

Lunga domnie a lui Baudouin, începută în condiții din cele mai dificile, va fi legată de evenimente din cele mai importante pentru istoria Belgiei și a Europei postbelice.

Considerat timid la începutul domniei sale, Baudouin se impune rând pe rând, devenind conștiința vie a Belgiei.

În 1958, anul deschiderii la Bruxelles a Ex-

poziției Universale, Baudouin definea astfel ambiția sa pentru națiune: „Timp de mai mulți ani instituțiile și industria noastră vor trebui să realizeze un efort deosebit pentru păstrarea intereselor vitale ale țării, contribuind în același timp în mod loial la crearea unei Europe noi”.

Preocuparea principală a regelui va fi aspectul social al rolului său. Grație sprijinului reginei Fabiola s-a achitat magistral de această sarcină.

Rolul și funcțiile regelui evoluând și modificându-se în cursul timpului au rămas încă deosebit de importante.

Când criza economică amenința stabilitatea însăși a Belgiei, Flandra și Valonia fiind în mod oficial atinse de criză, Baudouin acceptă soluția federalismului, ca singura formă în stare să asigure perenitatea țării.

Regelui Baudouin, decedat în vara acestui an, i-a urmat la tron fratele său Albert, actualul

rege Albert al II-lea.

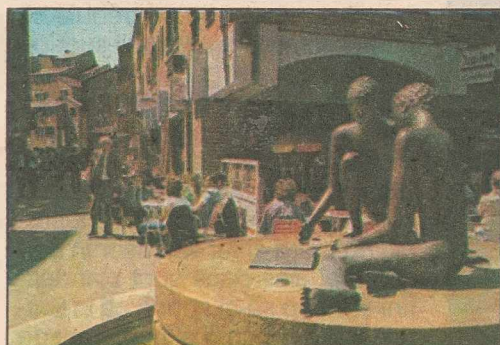
Căsătorit cu Donna Paola Ruffo di Calabria („la dolce Paola”, cum a numit-o în cartea sa „La dolce Paola”), regele Albert este tatăl lui Philippe, duce de Brabant (născut în 1960, în ordinea de succesiune la tron, și al lui Laurent, născut în 1963).

Liviu I.

L'Union fait la Force

Pentru a înțelege cum a devenit Belgia stat federal

ian s-a format în 1830, când provinciile parat de Regatul Țărilor de Jos. Belgia a fost un stat unitar. Suveranitatea se autorităților centrale. Era un singur elabora legile cu valabilitate în toată guvern care lua deciziile pentru toți iului. Seculara frontieră lingvistică ger care despărțea țara în regiunile de vorbea flamanda (Flandra) și cele din vorbea franceza (Valonia), nu avea în ția politică pe care a căpătat-o ulterior. ială era franceza. Prima lege lingvis-fârșitul secolului 19, când flamanda a tă ca a doua limbă oficială. lingvistică devine politico-administra- ind Belgia se va împărți în patru regi- limbă neerlandeză (Flandra, cu 5,8 tori - 57,81 %), regiunea de limbă nia, 3,2 milioane locuitori - 31,95 %),

regiunea de limbă germană (nouă comune - 68 000 locuitori, în estul Valoniei) și regiunea bilingvă Bruxelles - Capitala (950 000 locuitori) unde valona și flamanda sunt la egalitate.

Tot în acea perioadă s-a trecut și la o sciziune a ministerelor naționale: învățământ, cultură, economie regională. În 1970 s-au creat structuri politice autonome care au dus progresiv la transformarea Belgiei într-un stat federal. Prima revizuire a Constituției din 1970 recunoaște existența a două mari comunități culturale (valonă și flamandă) și trei regiuni (regiunea flamandă, valonă și bruxelleză). Comunitățile aveau competență în politica culturală, regiunile în problemele de politică socio-economică.

Comunitatea culturală germană, deși mică, a fost egal recunoscută de Constituție, dar nu i s-au acordat deocamdată competențe legislative.

O altă revizuire a Constituției în 1980 marchează a doua etapă a reformei structurilor statului. „Comu-

nitățile „culturale” au fost rebotezate „comunități”, acestea din urmă având competență în politica ajutorului social (politica în favoarea bătrânilor, handicapilor, familiilor și emigranților), în materie de sănătate.

Comunitățile și-au atribuit competențe legislative proprii cu un guvern propriu. Regiunea valonă și cea flamandă și-au creat un Consiliu cu competențe de nivel legislativ și un guvern. Instituțiilor regionale li s-au restituit competențele în materie de învățământ, amenajarea teritoriului și logistică.

Autoritățile naționale, comunitățile și regiunile au competențe exclusive pe teritoriile lor. Dacă un Parlament sau un Consiliu își depășește competențele, Curtea de Arbitraj poate anula total sau parțial legea sau decretul prin care se face vinovat de acestea.

A treia reformă a statului a avut loc în 1988. Competențele comunităților au fost considerabil lărgite. A fost creat un nou sistem de finanțe și o

autonomie fiscală. Mecanismul de finanțare a instaurat o solidaritate transparentă și ireversibilă între regiuni. Bruxelles devine o „Regiunea Bruxelles - Capitală” cu parlament și guvern proprii, cu competențe proprii și aceleași mecanisme financiare ca în Flandra și Valonia.

Reforma din 1993 era prevăzută din 1988. Alege-rile directe din Consiliul Regional valon și din Consiliul flamand au fost punctul care a însemnat cheia de boltă a arhitecturii federale.

Autonomia „constitativă” a Consiliului comunității franceze, a Consiliului Regional valon și al celui flamand este, fără îndoială, unul din elementele novatoare ale actualei Reforme de Stat.

Aceasta înseamnă că aceste consilii pot determina ele însele, prin decrete adoptate cu majoritatea de două-treimi, elemente esențiale privind alegerile, componența și modul de funcționare al lor (consiliilor) și al guvernelor respective.

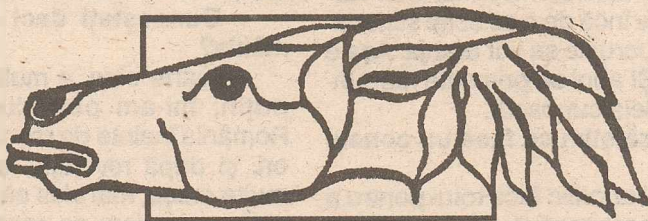
SIDMAR

ala belgiană a grupului ARBED se prezintă

xpoziția Mondială, mai 1992. General Motors Eu- ază companiei SIDMAR, filiala belgiană a Grupului uxemburg, trofeul QSP Award, pentru calitatea și gurat după vânzare pentru tabla de caroserie care ită. În același timp, GM Europe atribuie lui SIDMAR nlzorul anului 1991.

septembrie 1992. Europese Staal Prefabricatie a lui SIDMAR, primește trofeul Ford QI Preferred d pentru precizia livrărilor și sistemul său optim de alității.

nea distincții nu se ajunge din întâmplare. Lider în IAR produce tablă laminată la rece și la cald res- mai severe standarde de calitate. Tabla de carose- SIDMAR depășește așteptările și dorințele auto- căror primă grijă este securitatea și longevitatea acest domeniu, filialele din Belgia și Luxemburg ale DMAR aduc o contribuție de prim ordin prin tabla metalică. Grupul ARBED deține 67% din capitalul DMAR; 28% aparține Regiunii Flandra, iar 5% firmei

Hôtel ASCOT
Place Loix 1
1060 Bruxelles

Tél 02/538.88.35
Tlx 25.010
Fax 02/538.88.35

Cuisine renommée reconnue par l'ordre gastronomique de St-Hubert

COMME CHEZ MOI

Restaurant

Spécialités russes et roumaines

ambiance musicale et décor de peinture sur verre
Nicolae Groza et tapisserie en laine Khiratz

de 12 à 15h et de 19 à 2h.

A midi : lunch à 395 Fb

Fermé le dimanche soir et le lundi

Banquet à partir de 900 F/personne,

boisson comprise

L'apéritif est offert par la Maison

COMME CHEZ MOI
rue Haute 140 - 1000 Bruxelles

Réservation souhaitée au 02/502 52 09

Ităria belgiană

le alte calități, belgienilor le mănânce și sunt mândri din ucătăriei lor. Încă din timpuri le-a plăcut să trăiască bine. are peste 120 de străzi și unele foarte pitorești, care vor- pre plăcerea de a mânca și a

Călugării flamanzi au „inventat” be- rea. Un alt flamand, Charles de l'Es- cluse, a contribuit decisiv la răspândirea cartofului în Europa. Una dintre cele mai importante cărți de bucate a fost scrisă prin secolul 17 de către Lancelot de Cas- teau.

Este imposibil să treci în revistă toate specialitățile belgiene. Este o singură cale pentru a le prețui la justa lor valoare,

și anume, cu furculita și cuțitul în mână.

Belgia este unică și în deschiderea ei fără rezerve față de bucătăria străină. În același timp are la fel de multe „stele” Michelin pe locuitor ca și Franța. Belgia beneficiază de amestecul culturilor ger- mană și latină și de ecumenismul ei na- tural.

Sute de sortimente de bere, aproape o sută de tipuri de brânză, o varietate

impresionantă pentru șuncă sau carnea de porc gătită, 400 de feluri de praline (belgienii fac cele mai bune praline din lume și nu mănâncă decât praline bel- giene, spre deosebire de vin, unde neavând vii, consumă numai vin străin, firește). Când belgienii îți arată bucuria lor de a trăi și bogățiile bucătăriei lor, înțelegi de ce se spune că se trăiește bine în Belgia.

Despre întreprinderi mici și mijlocii, uzine la mâna a doua și o importantă misiune economică belgiană

• Ne-a vorbit dl Constant Helssen, Președinte al Camerei de Comerț

„Am avut întotdeauna un interes special pentru România, inclusiv ca om de afaceri. Ca Președinte al Camerei de Comerț am simțit un interes sport din partea întreprinderilor mici și mijlocii, cele mai mari creatoare de locuri de muncă și cu cel mai important potențial de inovare și schimbare dintr-o economie de piață. Camera de Comerț a așteptat apariția unei stabilități în țara dv. Înainte de a dezvolta afacerile. Există deja peste 250 de societăți mixte, dintre care unele

merg foarte bine. În februarie 1994 va avea loc ședința Comisiei Mixte româno-belgiene, în prezența dlui Robert Urbain, ministrul comerțului. Cu această ocazie, Camera de Comerț, împreună cu Federația întreprinderilor din industria chimică și din industria mecanică (Fabrimetal), va organiza o importantă misiune economică belgiană în România.

Știu că aveți multe probleme. Populația nu trebuie să creadă că imediat ce se trece la o economie de

pieță se trăiește ca în Vest. Noi am muncit zece de ani pentru a ajunge unde suntem. Cunoșc dificultățile pe care le poate crea o privatizare făcută într-un ritm necorespunzător, teama de șomaj care domină multe persoane. De aceea, revin la întreprinderile mici și mijlocii care joacă un rol extrem de mare în această tranziție. Ele sunt punctul de susținere al economiei pentru că angajații lor vor să câștige, vor să facă ceva și pentru asta sunt în stare să lucreze zi și

noapte, au inițiativă novatoare și mă bucur să existe relații cât mai bune și mai serioase între întreprinderile de acest tip din Belgia și din România.

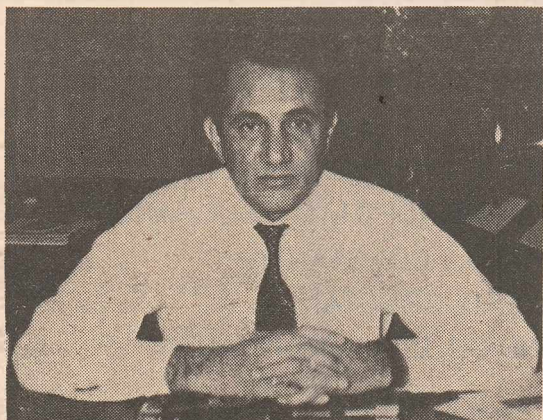
Ca persoană particulară sunt interesat să reiau afacerile cu țara dv. Doresc să vând, de exemplu, uzine la mâna a doua, uzine care se închid după câțiva ani sau care s-au închis fără să fi fost puse în funcțiune. Există astfel de uzine în domeniul agro-alimentar, chimic etc.. Eu găsesc că

este inteligent să cumperi o ocazie, deoarece, după ce o pui în funcțiune, fără cheltuieli produce și pe măsură ce se pot cumpăra noi utilaje”.

Erbicide americane și Nutrasweet pe piața românească

• Interviu cu dl Joe S. Pereira, Director, Countertrade and Eastern Europe

– Dle Pereira, vă rog să vă prezentați cititorilor noștri.

– Sunt brazilian, cu studii în Statele Unite, locuiesc în Bruxelles, lucrez pentru o companie multinațională numită Monsanto cu sediul în Statele Unite și fac afaceri cu țările Europei de est.

– Vă propunem să facem puțină istorie: Este vorba de relațiile lui Monsanto cu România.

– MONSANTO lucrează în România de mulți ani. Cele două domenii de interes au fost și sunt agricultura și chimia. Am deschis un birou de reprezentare la București, iar acum ne gândim să ne extindem și să avem o filială în țara dv. Deocamdată lucrăm cu patru oameni

MONSANTO pe scurt

Fondată: 1903 în Saint Louis, SUA, de către John F. Queeny
Președinte și director executiv: Richard J. Mahoney
Acționari: 60.152
Număr de angajați: 39.281
Vânzări în 1991: 8,864 miliarde de dolari
Profit net în 1991: 296 milioane de dolari
Buget anual cercetare și dezvoltare în 1991: 600 milioane de dolari
Sediul lui Monsanto Europe: Avenue de Tervuren, 270-272 B - 1150 Bruxelles, Belgia
tel. 0032 2 761 41 11
fax 0032 2 761 40 40

și suntem pe cale să mai angajăm încă doi.

– Ce produse vindeți în România?

– Este vorba de produse pentru agricultură – erbicide Roundup și Laxo, produse chimice (de exemplu pentru Oltchim) și lansăm și erbicidul Guardian. Vindem și produse chimice pentru industria cauciucului.

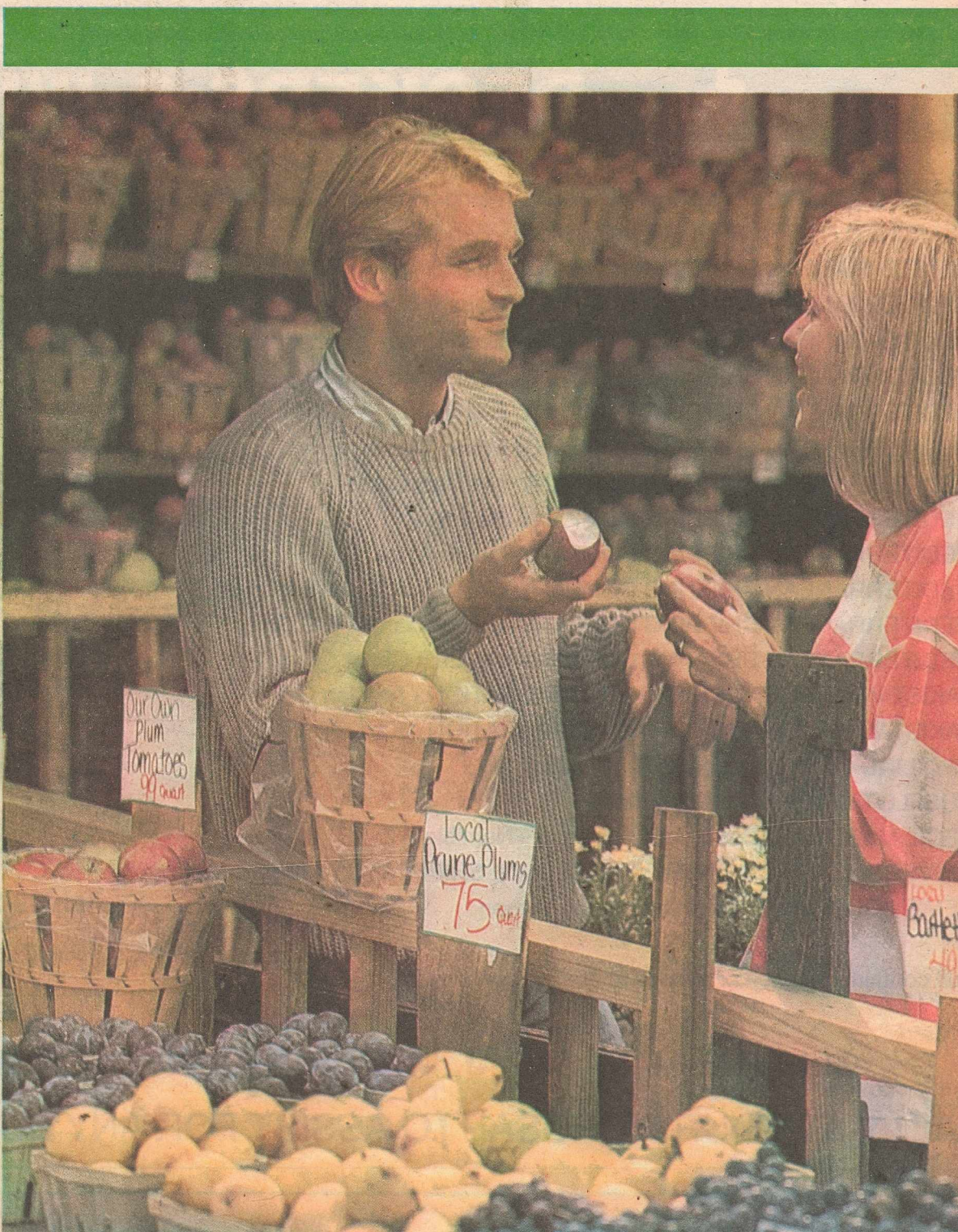
– Aceste produse intră în categoria celor care sunt „prietene” cu mediul?

– MONSANTO însăși este o asemenea companie. Succesul erbicidelor din familia Roundup se datorează tocmai poziției de număr unu în lume în privința protecției mediului. Aceste erbicide se vând inclusiv în supermarket-urile din Statele Unite pentru a fi folosite în grădini și parcuri. Criteriul pe baza căruia cercetăm și producem este legat de îndeplinirea normelor privind mediul, norme foarte dure.

– Credeți că oamenii pe care îi conduceți sunt mulțumiți?

– E greu de spus. Pe măsură ce oamenii obțin ceva, ei vor și mai mult. În măsura în care ei sunt productivi și cresc, vreau să cred că sunt mulțumiți.

Monsanto and Agriculture

Monsan

Robert Tollet, președinte al Consiliului Central al Economiei ne spune:

În Belgia, consultarea patronat-sindicate-guvern este lege!

În Belgia consultarea este instituționalizată printr-un organism permanent, dar subvenționat de guvern, Consiliul Central al Economiei (CCE). Legea care statuează CCE desemnează existenta unei consultări orizontale a unor Consilii Profesionale, pe ramuri de activitate (construcții, metal, tutun, pescuit etc) și a unor Consilii ale marilor profesii (pentru societăți cu peste 100 de lucrători), iar la nivelul Consiliului Central al Economiei se află, față în față, sindicatele și cel al patronatului.

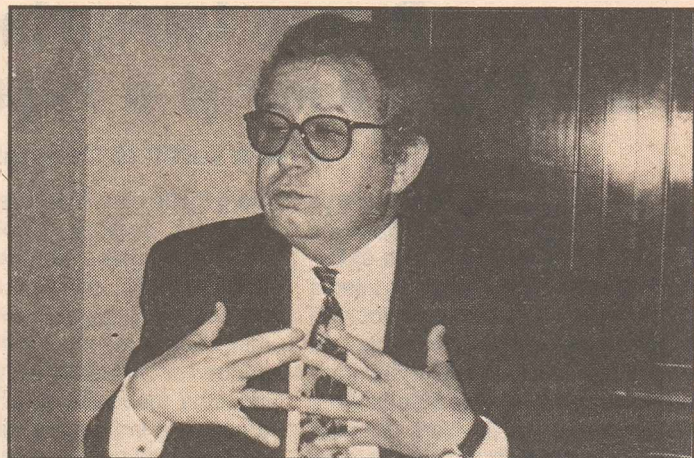
În Belgia două mari sindicate, unul de orientare socialistă și unul de orientare creștină și un mic sindicat liberal, cuprinzând în total 250 000 de membri. Trebuie menționat că procentul de sindicalizare în Belgia este foarte ridicat (aproximativ 70% din forța de muncă față de Franța (10%) sau Germania (20%).

În Belgia, reprezentanții ai marilor patronați ai CCE sunt incluși reprezentanții ai marilor patronați, reprezentanții ai claselor mijlocii și nego-

ciatorii interprofesionali din Consiliile Profesionale.

Având un caracter paritar (sindicat-patronat) și social foarte larg, CCE este, în fond, un organism reprezentativ, de consultare activă a societății în toate activitățile pe care Guvernul le desfășoară în plan economic și social. El avizează, de fapt, marile acorduri ale Belgiei încheiate de Guvern cât și inițiativele legislative ale acestuia, avizele CCE însoțind permanent dosarele trimise de Guvern Parlamentului. În al treilea rând, CCE emite documente legate de inițiative proprii, cum a fost, spre exemplu, un studiu de orientare economică și financiară, legat de președinția belgiană a Comunității Europene.

Așa stând lucrurile, primul ministru are în permanență în mapă sa de lucru liniile principale prevăzute de CCE privind strategiile pe termen scurt ale Guvernului, în domeniul ținând de macroeconomie, politică monetară, politică economică în general.

O ECONOMIE DE PIAȚĂ, CORECTATĂ SOCIAL

Această economie socială de piață funcționează pe baza unui raport între patronat și sindicate. De exemplu, începând cu 1960, există un acord între cele două, menit să reglementeze, în perioadele de creștere economică, reducerea timpului de lucru, acordarea celui de-al 13-lea și al 14-lea salariu etc., se ajunge astfel la o creștere economică în beneficiul maselor de salariați. Astăzi, însă, modelul nostru de concertare este confruntat cu condițiile de criză economică, cu adaptările necesare pentru a determina mutații în plan social. Este o miză politică foarte dură și cred că multe economii sociale ca a noastră sunt confruntate din ce în ce mai mult cu astfel de probleme.

W DECKERS & WIRTZ

CONSOLIDATED CONTAINER SERVICE - World-wide consolidation-incl. airfreight

COMBINED NORTH AFRICA LINE - Tripoli - Benghazi

MEDITERRANEAN SHIPPING COMPANY- Australia

MEDITERRANEAN SHIPPING COMPANY- Canary Islands

MEDITERRANEAN SHIPPING COMPANY- East Africa

MEDITERRANEAN SHIPPING COMPANY- East Africa

MEDITERRANEAN SHIPPING COMPANY- East Med

MEDITERRANEAN SHIPPING COMPANY- Indian Ocean

MEDITERRANEAN SHIPPING COMPANY- Mediterranean

MEDITERRANEAN SHIPPING COMPANY- Red Sea

MEDITERRANEAN SHIPPING COMPANY- South Africa

MEDITERRANEAN SHIPPING COMPANY- South America West Coast

MEDITERRANEAN SHIPPING COMPANY- South Atlantic - US Gulf

MEDITERRANEAN SHIPPING COMPANY- US East Coast

PAKISTAN NATIONAL SHIPPING CORPORATION - Arabian Gulf

PAKISTAN NATIONAL SHIPPING CORPORATION - Karachi

PRO LINE - East Coast of South America

RUSFLOT SHIPPING LINE - Russia

SECIL MARITIMA - Capo Verde - Angola - Namibia

UNIVERSAL AFRICA LINES/INTERGLOBAL SHIPPING CY - Nigeria -Ghana

YEMEN GULF LINE - North and South Yemen

Full container service or service accepting containers

To/from MEDITERRANEAN and BLACK SEA ports:

NAVLOMAR S.A. - BUCHAREST

○ ALBA SHIPPING LTD. - BUCHAREST

○ I.M. MARINE SERVICES LTD. - BUCHAREST

○ TRANSNAV LTD. - CONSTANȚA

○ CONAV J&T LTD. CONSTANȚA

○ CAVARA AND CO. LTD. - CONSTANȚA

DECKERS + WIRTZ BUILDING

Napoleonskaai 3-7, B-200 ANTWERP

Tel: 204 02 00 (50L) Fax: 233 64 32 / 233 04 59

Telex: 33663 / 71241 / 73238 / 73239 / 31241 / 71946

LINER AGENCY CHARTERING FORWARDING CONSOLIDATION

Ghent

Zeebrugge

Hamburg

Tel: 09/251 63 63

Tel: 050/54 72 62

Tel: 40/34 14 71

Telex: 11766

Telex: 81827

Telex: 211 701

GENERAL MANAGER: J. M. DENIS, CONSUL ONORIFIC AL ROMÂNIEI -

READILY AT YOUR DISPOSAL TO ASSIST FOR ANY BUSINESS YOU MIGHT HAVE

Organizarea țării

Belgia este o monarhie ereditară de tip constituțional. Puterea legislativă este exercitată în comun de Rege și de Parlament (Camera și Senatul); puterea executivă este exercitată de Rege și de miniștrii săi; puterea judecătorească aparține instanțelor judecătorești. Există trei limbi vorbite: franceza, olandeza și germana. Țara cuprinde trei

regiuni: regiunea în care se vorbește olandeza, Flandra, în nordul țării; regiunea francofonă Valonia, în sudul țării; regiunea bruxelleză bilingvă oficial. Cantoanele germanofone din estul țării fac parte din regiunea valonă. O descentralizare a puterii a fost instituită în beneficiul celor trei Comunități (olandofonă, francofonă, germanofonă) în domeniul cultural, și în beneficiul Regiunilor (Flandra, Valonia, Bruxelles) în domeniul economic, social și administrativ. Guvernele Comunităților și

Regiunilor sunt numite Executive.

BELGIA ÎN CIFRE

Suprafață: 30 519 km².

Populație: 9,95 milioane de locuitori.

Regiuni: Flandra - 5,7 milioane locuitori; Bruxelles - 1,0 milioane locuitori; regiunea germanofonă - 0,07 milioane locuitori.

Populație activă: 4,1 milioane.

Populația urbană în milioane de locuitori: Bruxelles (capitala) aproximativ 1; Anvers - 0,5;

Gand - 0,2; Charleroi - 0,2; Bruges - 0,1; Namur 0,1. Produsul național brut (PNB): mai mult de 175 miliarde de dolari.

Produsul național brut pe locuitor: 17 700 dolari. Structura produsului național brut: agricultura 2,2 %; industrie 29,8 %; sectorul terțiar 67,3 %.

Comerț exterior: Exporturi : aproximativ 107 miliarde dolari - a noua țară exportatoare din lume. Importuri: aproximativ 108 miliarde dolari (a noua țară importatoare din lume).

TRANSURB CONSULT

O societate care lucrează în 50 de țări de pe cinci continente

● Interviu cu dl Pierre De Smet, director general, și dna Françoise Heldebroek, asistentă a directorului general

Containerele frigorifice au două mari avantaje: sunt mult mai sigure în privința securității și reprezintă un mijloc de transport internodal adică, un container poate fi transbordat dintr-un tren în altul, dintr-un tren într-un camion sau un vapor și dus până la destinatarul final. Am deschis o filială la Moscova care va participa la o societate mixtă cu rușii. Vom face același lucru în Kazahstan.

– Pe când și în România?

– Am prieteni români care m-au întrebat dacă putem face așa ceva și în țara dv. Se poate. Dar noi suntem deja în România.

– Vă rugăm să ne dați câteva amănunte.

– Am câștigat o licitație pentru întocmirea unui studiu legat de reorganizarea transportului urban în București pe baza unui credit de urgență eliberat de Banca Mondială. Lucrăm de 10 luni la acest studiu al cărui beneficiar este Primăria. Partenerii noștri sunt RATB, METROREX și organizații guvernamentale. Cunoaștem bine Bucureștiul, unde am fost prima oară acum trei ani, iar Societatea de Transport Urban din Bruxelles are legături foarte

vechi cu cei de la RATB. Trebuie spus că RATB are tehnice excepționale, din nefericire lipsesc banii.

Am elaborat un prim document în legătură cu pieselor de schimb și sperăm ca Banca Mondială să nou pentru a se asigura un minimum. Pe de altă parte nat patru linii, câte una de metrou, tren, autobuz și tr a identifica problemele și măsurile de reabilitare nece găsim și o soluție pentru a coordona mai bine transport de suprafață și subterane. Vom prezenta în

nile noastre, autoritățile rom să aleagă. Funcționarea lucru cu reprezentanții c RATB, METROREX, pe l existe un birou de consu grup de lucru care să su ploatarea și investițiile p este necesară. Din păcă principală este cea financ

nu are mijloace suficiente; o rezolvare ar putea fi o c din taxele locale la dispoziția ei.

Transurb Consult
Rue Ravenstein 60-B.18
B-1000 Bruxelles
Tel. 0032 2 512 30 47
Fax 0032 2 513 94 19
Belgium

– Care ar fi ultima realizare a lui Transurb Consult de interes și pentru Europa de est?

– Credem că transportul mărfurilor perisabile în containere frigorifice, realizat în premieră pentru căile ferate ruse. Inițial am oferit asistență, dar rușii au dorit și realizări concrete. Așa că am hotărât să lansăm un tren pilot, un tren de containere cu produse alimentare de bază belgiene. Trenul a plecat pe 3 septembrie din Anvers spre Moscova, unde am predat marfa și am coborât către Krasnodar, la Marea Neagră. De aici am luat fructe și legume pe care le-am transportat în zona diamantiferă siberiană, în Iakutia. Prejurile au fost cu 35% sub cele de acolo, marfa fiind preluată imediat.

– De ce acest mod de transport în containere, când există vagoane frigorifice?

– Firește, sunt vagoane frigorifice și rușii au mai mult de 30 000.

TRANSURB este o societate belgiană, cunoscută în lumea întreagă, prezentă în peste 50 de țări, dintre care și România. Societate mixtă și filială a marilor Societăți de Transport Public (dintre care Societatea Națională a Căilor Ferate Belgiene-S.N.C.B. - și Societatea de Transport Interurban din Bruxelles - STIB), TRANSURB reunește ansamblul competențelor naționale în materie de transport urban și feroviar.

Activitățile sale principale acoperă studiul, realizarea, întreținerea, gestiunea și exploatarea sistemelor de transport integrate de mărfuri și pasageri (căi ferate, transport intermodal, metrou, tramvai, autobuz și troleibuz).

Societate de consultanță independentă de industrie, TRANSURB oferă clienților săi garanția obiectivității totale. Guverne, Societăți de cale ferată, operatori publici și privați, instituții financiare și agenții de dezvoltare (Banca Mondială, BERD, ADB, Comunitatea Economică Europeană, Națiunile Unite) ne acordă încrederea lor de aproape 20 de ani.

Câteva realizări feroviare ale societății TRANSURB în curs:

- ELECTRIFICAREA ȘI PUNEREA ÎN FUNCȚIE A TUNELULUI SUB MAREA MÂNECII;
- TRENUL DE MARE VITEZĂ CARE LEAGĂ BRUXELLES DE PARIS, LONDRA, AMSTERDAM ȘI KÖLN;
- REABILITAREA CĂII FERATE BERWITZ-MULDENSTEIN, ÎN FOSTA GERMANIE DE EST;
- FORMAREA ÎN GESTIUNE A CADRELOR DE CONDUCERE A CĂILOR FERATE DIN GRECIA;
- ORGANIZAREA TRANSPORTULUI MULTIMODAL DE FRUCTE ȘI LEGUME ÎN CONTAINERE, SUB TEMPERATURĂ DIRIJATĂ, ÎNTRE ANVERS-MOSCOVA-KRASNODAR, IAKUTSK ȘI VLADIVOSTOK;
- RESTRUCTURAREA CĂILOR FERATE ESTONIENE.

TRANSURB CONSULT

Câteva realizări de transport urban în curs sunt:

- METROUL DIN BUENOS AIRES (ARGENTINA);
- METROUL DIN KUALA LUMPUR (MALAESIA);
- CONCEPEREA UNUI LOGICIEL DE URMĂRIRE ȘI CONTROL A TRAFICULUI URBAN (PROIECTUL DRIVE) ÎN INTERIORUL TUTUROR MARILOR ORAȘE AI COMUNITĂȚII EUROPENE;
- REORGANIZAREA TRANSPORTULUI URBAN ÎN BUCUREȘTI;
- REORGANIZAREA TRANSPORTULUI URBAN ÎN NIJNI-NOVGOROD (RUȘIA)

TRANSURB CONSULT este o prezență activă în ROMÂNIA.

Câștigătoarea licitației desfășurate în condiții de concurență internațională acerbă, TRANSURB realizează misiunea de asistență pe organizarea transportului urban în București. Proiectul se înscrie în cad creditului de urgență acordat de Banca Mondială pentru reabilitarea rețelelor de transport urban și cumpărarea pieselor de schimb. În colaborare cu diferite instituții (PMB, RATB, METROREX, SNCFR, Minister Transporturilor și Lucrărilor Publice), TRANSURB CONSULT are sarcina de stabili un program de reabilitare, cu un buget de investiții prioritare, și formula recomandări instituționale pentru ameliorarea mecanismelor finanțare și a coordonării între operatori, municipalitate și guvern. Recomandările făcute se vor aplica și în alte mari orașe din România vederea armonizării naționale a transportului urban.

Economia belgiană

Din punct de vedere geografic, predestinată schimburilor externe, Belgia datorează deschiderea excepțională a economiei către Europa și lumea întreagă, nu numai poziției sale din inima Europei și micii piețe de desfacere, dar și dinamismului și puterii de adaptare a locuitorilor ei. Vânzările în străinătate, care acoperă mai mult de jumătate din producția sa, ating aproape 64 % din PNB, unul din

procentajele cele mai ridicate din țările industrializate. Numeroase întreprinderi belgiene exportă mai mult de 80 % din producția lor. Este, în principal, cazul industriei textile, sticlăriei și metalurgiei. Belgia nu este numai o țară exportatoare. Numeroase țări o consideră, printre altele, un centru de tranzit și de distribuție prin excelență pentru aprovizionarea celorlalte piețe din CE. Ospitalitatea belgiană este binecunoscută. Ea se adresează și investitorilor străini atrași, în primul rând, de condițiile favorabile pentru înființarea societăților în

Belgia. Aceste implantări străine contribuie mult la prosperitatea economică a țării, ca și restul de 1200 de organizații internaționale ce și-au stabilit cartierul general în Belgia.

PROGRAM DE LUCRU

Administrația: luni-vineri 8.30-12 și 14-16.30.
Băncile: luni-vineri 9-12 (sau 13) și 14-15.30 (sau 16).
Societăți și întreprinderi particulare: luni-vineri 8.30-16.
Magazine: -luni-sâmbătă 9-18.

LIMBILE UZUALE

Franceza și olandeza. Etichetele sunt în unele cazuri limba germană de asemenea. Engleza este adesea înțeleasă și vorbită.

HOTELURI

În Belgia există un mare număr de hoteluri, unele dintre cele mai cunoscute lanțuri internaționale rezervă un loc puteți să vă adresați birourilor Tourist Reservations, Bld. Anspach 111, Bruxelles, tel: (2)5137484 fax (2)5139277.

L'Union fait la force

INTERakO S.R.L.

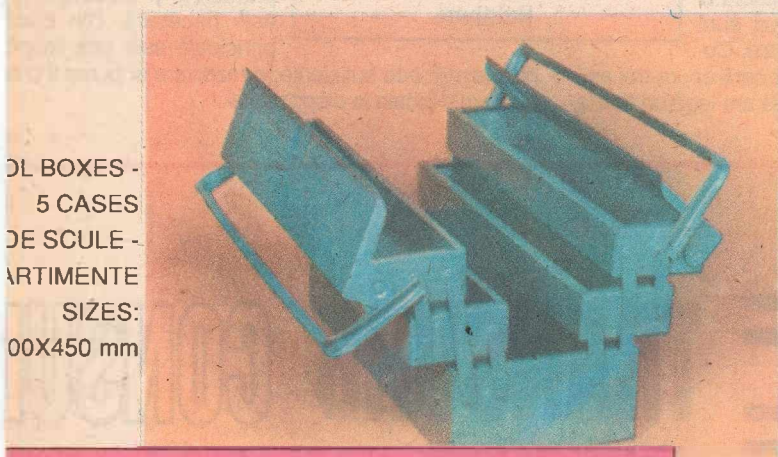
Adresa: STR.AVIATOR ZORILEANU NR. 26, SECTOR 1, BUCUREȘTI
Telefon: 312 45 35; 666 43 71; 666 26 91. Fax: 312 45 34

➤ INTERakO O gamă largă de produse pentru hobby-ul dvs..!

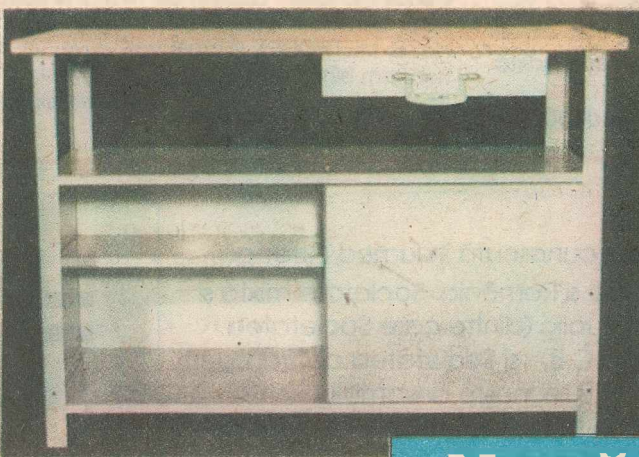
- Banc de lucru
- Cutii de scule
- Etajere din lemn
- Minirampe auto
- Dispozitive de tăiat-tablă și oțel beton
- Dulapuri metalice pentru scule
- Panouri suspendate pentru scule
- Cutii "hobby"
- Capre din lemn

FOLDING WOODEN STAND
CAPRĂ DIN LEMN
SIZE: h-850

TOOL BOXES -
5 CASES
DE SCULE -
PARTIMENTE
SIZES:
100X450 mm

BENCH VICE
BANC DE LUCRU
SIZE: 1150X550X800 mm

**We care about your
leisure moments !!**

**Nouă ne pasă de
timpul dvs. liber !!**

EUREKA — o vitrină a celor mai bune invenții anuale

Claude Albert — Președinte
al belgiene a Inventatorilor

Orice meserie ai avea, de exemplu medic sau arhitect, ai acces la breșia profesiei tale, fie corpul medical, fie ordinul arhitecților. Dar un inventator? El este totul și nimic în același timp. Eu sunt inventator șef. Îmi pot trece și pe cartea de vizită această calitate dar nu voi fi luat de nimeni în serios, pentru că profesia de inventator nu există. Nimeni nu urmează cursuri de inventator. Această calitate rară o poate dobândi oricine, la un moment dat. Inventatorul este un ins care apare dintr-o dată cu o idee frumoasă, după care dispare și, adesea, este uitat.

EUREKA este o vitrină în care sunt expuse noutățile inventatorilor din diverse țări, anul acesta în număr de 30. Dacă sunt un inventator și am o idee care constituie o noutate tehnică pe care doresc s-o prezint cuiva, amator să cumpere licența și s-o materializeze, este mai puțin probabil să-l găsesc pe norocos în orașul meu natal. Atunci se deschid două posibilități: ori să îmi iau mica invenție în valiză și să colind capitalele în speranța întâlnirii unui fabricant cu resurse materiale și tehnologice potrivite, ori să vin la EUREKA. Aici îmi înregistrez invenția și aștept. Oficiul European de Brevete și Oficiul Proprietății Industriale sunt prezente cu ordinatoarele și înregistrează, ordonează și stabilesc, dacă este nevoie, primordialitatea unei invenții sau inovații. Aceste instituții nu ajută material inventatorul. Fabricanții din toată lumea, industriași, comercianți, importatori, bancheri vizitează expoziția și, timp de 10 zile, aleg. Se creează un soi de bursă a noutăților tehnice, a inovațiilor, a

de tehnologie. Vin țări arabe cu mari disponibilități financiare. Emiratele Arabe Unite au cumpărat acum doi ani de la belgieni o licență contra sumei de 75 milioane USD. De asemenea vin ca expozanți și inventatori.

Știu că în România sunt puse la dispoziția inventatorilor, pentru realizarea prototipurilor. Datorită unei hotărâri a Ministerului Economiei, acest tip de învățământ, în care tineri, de la 10 la 20 de ani, învață mecanică, etc. Noi am găsit acest mediu, cel mai propice pentru execuția unor prototipuri, cel puțin în inventatorul nu dispune de alte mijloace.

Chambre Belge des Inventeurs
157 A, rue Bâra straat, B-1070
Bruxelles
Tel. 0032 2 520 74 14
Fax 0032 2 527 02 08

Un om de afaceri care vede în viitor:

Claude Albert

Sunt inginer mecanic și am lucrat în perioada 1970-1971 la Combinatul de Îngrășăminte chimice de la Craiova. Am mai lucrat în Algeria, Golf, Africa neagră. Sunt asociat la două societăți, una de concepție spitale, împreună cu un grup de medici și arhitecți, iar cealaltă de consultanță, contract-manager tot în problema construcției de spitale. Unul din proiecte constă în realizarea unui spital de urgență la Cluj, care este cu atât mai necesar cu cât toate așezămintele de profil din oraș sunt vechi și nu pot asigura asistență în special în domeniul traumatologiei. Un alt proiect este și construcția unui spital de cardiologie în București. Alt proiect se referă la turism, propunându-mi-se exploatarea mofetelor de la Covasna, care se pare că sunt unice în lume. Acest dosar ar avea două direcții: medico-turism și sport-turism. Lucrăm deja de doi ani aici. Un alt domeniu în care am prezentat un anteproiect este cel al unei ferme-pilot, dar acesta nu s-a materializat pentru că nu am găsit înțelegere din partea română. Un alt domeniu ar fi acela al transporturilor, care este necesar atât domeniului sănătății cât și turismului. Acum încerc să conving autoritățile valone să coopereze cu România în probleme de turism. M-am mai gândit de asemenea, la transferul de tehnologie în domeniul artizanatului, precum și la domeniul formării profesionale a tinerilor.

Activitatea de cooperare cu România am început-o acum trei ani, dar în ultimul timp ritmul s-a diminuat, datorită lipsei fondurilor. Aceste proiecte ar trebui incluse pe lista de priorități în cadrul acordului de colaborare belgo-român, pentru că astfel s-ar rezolva mai ușor problema financiară. O soluție pentru finanțarea acestor proiecte ar fi acordarea unui credit din partea Belgiei, pentru că sunt și domenii prioritare, cum ar fi sănătatea. Pentru că eu cunosc bine România și pentru că sunt „pe jumătate oltean” (n.r. în românește) cred că aceste proiecte vor demara în cel mult 6 luni-1 an. Cred că sunt singurul om de afaceri din România, pardon, am vrut să spun Belgia, care a demarat proiecte de o asemenea amploare în timp, „cu bătaie lungă”. Am mai încercat să fac și comerț, dar problemele de schimb valutar sunt atât de mari încât am hotărât să mergem pe relația barter.

"Un pic mai bine pentru dumneavoastră"

adică **GEPA**

adică **George Pădure**

- Ați fi crezut că veți ajunge aici, unde sunteți acum, domnule Pădure ?

- Presupun că da. Sunt un optimist, și în general, ceea ce am vrut și a stat în putințele mele, am reușit.

- Nu mă refeream numai la reușita profesională, pentru că reușita dumneavoastră se bazează pe reușita noastră, a tuturor.

- Da, știam că va veni un moment, nu bănuiam că va fi în '89 sau în '92, dar știam că va veni timpul ca să se curme răul. Eu aveam legături cu țara și înainte de '89 și spuneam prietenilor mei că va veni vremea când numele lui Ceaușescu va fi trecut în istorie ca un exponent al răului, așa cum e Hitler pentru germani, o siglă a răului, a rușinii.

Reușita mea se datorează și celor rămași aici, și, în egală măsură, nereușitei altora, pentru că dacă există acest punct comercial al Bucureștiului despre care se vorbește la superlativ este pentru că nu am concurenți, un investitor român sau străin care să facă ceva mai mult decât mine.

- Dv. propuneți, în modul cel mai modest, "un pic mai bine pentru dumneavoastră", niște produse care sunt foarte normale într-o altă lume, dar pentru clientul român, care a fost obișnuit cu o viață cenușie, ternă, sunt un lux. Unii intră aici ca într-o expoziție.

- Noi prezentăm mărfuri normale pentru standardele occidentale normale. Anormalul constă în clientela română, în puterea ei de cumpărare, dar și în psihoza căreia a creat, că dacă GEPA este mai luxos și cu o prezentare mai leosebită, este și mai scump. Este total greșit; avem produse mai ieftine decât în alte părți.

- Este vina dumneavoastră, ați creat această psihoză prin bunul gust desăvârșit cu care prezentați marfa.

- Fiind atâta timp în străinătate, am stat degeaba, și ce am văzut acolo încerc să aplic aici.

- Ce ați învățat acolo ?

- În primul rând, ca să reușești ceva, trebuie să ai anumite principii în viață. Unul din principiile

mele este acela de a face ce știi să faci și ce-ți place să faci, și am să vă spun ce altora n-am spus: Pădure este și strungar. Am fost nevoit să învăț strungărie în perioada comunistă, când meseria de comerciant era în orice moment periclitată, și-am zis că trebuie să mai am o meserie, dar nu-mi place s-o practic.

- Pentru comerț, ce trebuie să știi ?

cercuri de oameni de afaceri de la care am învățat o grămadă de lucruri, fără de care poate n-aș fi reușit să realizez tot ce am făcut aici. În Belgia am lucrat multă vreme ca negociator; cumpăram diverse produse pentru societatea la care lucram. Pentru asta mă întâlneam cu furnizori de la care trebuia să obțin prețurile cele mai avantajoase în condițiile cele mai apropiate de dorințele mele.

- În meseria dv. trebuie să existe o profundă cunoaștere a sufletului omenesc. Mă-nșel sau nu ?

- Trebuie să ai cunoștințe generale, întotdeauna mai multe decât interlocutorul, și bineînțeles, și o cunoaștere a sufletului omenesc.

aveam condițiile propice pentru ceea ce îmi propusesem să fac: aceste orașe erau în fiecare zi atinse de un vas românesc, astfel putând păstra permanent legătura cu România, erau pline de marinari cu care se face comerț.

- Hazardul joacă un rol în viața dv. ?

- Da. La urma urmei, pot spune că am avut și o șansă, pe care se spune că fiecare o are, dar trebuie să știe s-o ia.

- Sunteți fericit ?

- Destul de fericit.

- Unele guri rele spun: cum de a ajuns dl Pădure atât de sus ? Alții nu se miră de ascensiunea asta. Ce le-ați spune unora, ce le-ați spune celorlalți ?

trebuie să câștigați, asta presupune implica și nerespectarea...

- Câteodată, da. Dacă trebuie să fii obiectiv și să las să meargă mințile deoparte, o fac. Trebuie să știi ce vrei.

- Sunteți extraordinar de cer. Cum vedeți evoluția...

- Tot ceea ce pot să fac eu mă rog la Dumnezeu să fie. Așa cum există șansa, există neșansa, sau accidentul.

- Cât timp lucrați ?

- Zi-lumină.

- Distracții aveți ? Bucurii

- Distracții, nu prea. Bucuri Depinde; fiecare se bucură într-un altceva.

- Vă plac oamenii ?

- Nu toți. Dar pentru asta vinovată numai mentalitatea oamenilor de aici, ci și sistemele. Dacă vă referiți la oameni din alte părți, îmi plac în proporție mai mare. Mă refer la acele care nu sunt balcanice.

- Pe dv. vă interesează...

ta dv. ca om, acest li neînsemnând reușita în ceri, bani, ci dumneavoastră aveți împăcarea cu dumneavoastră înșivă ?

- Realizarea mea ca om am văzut-o. Și dacă Belgia s-a schimbat într-un anumit fel, România m-a schimbat, din celălalt sens. Eu nu remușcări pentru ceea ce am făcut. Am remușcări pentru ceea ce nu am putut face, dar n-am regret. Sunt mulți oameni de afaceri care au pornit de la zero lei și acum trec în mașini la fel ca mine și se fac că nu mă cunosc. Dar ei au lucrat fără principii, care sunt renumiți pentru cinstea și corectitudinea față de ceea ce înseamnă impozite, facturi de plătit atunci, te întrebi, oare eu generația de sacrificiu ? Da, de ce eu, ia să fie altul... care este sistemul și mentalitatea de aici. Puterea actuală greșește mult, dar fiecare greșeală plătește și va veni o vreme când toate acestea se vor termina pot să tină la nesfârșit.

Șansa României ar fi pu Stolojan.

- Ca să vorbim despre asta, trecem la celelalte principii, unul important, dar pe care nu toți îl au, este seriozitatea. Puteam să fac comerț cu zahăr, sau cu cartofi, sau cu uree, cum au făcut alții, dar n-am vrut. Nu sunt adeptul genului de afaceri care te îmbogățesc peste noapte.

- Ce diferență este între dl Pădure de acum, și cel foarte tânăr, cel dinaintea plecării din țară ?

- E adevărat, este o diferență. Am avut norocul să intru în niște

- Ce ați descoperit, până la această vârstă, despre om ? Omul în general...

- Nu pot spune că am descoperit, ci că mi s-a confirmat faptul că omul se trage din animal. Aceste trăsături sunt mai pregnante la unii.

- Cum vă simțiți: român, belgian ?

- Belgo-român.

- De ce ați ales Belgia ?

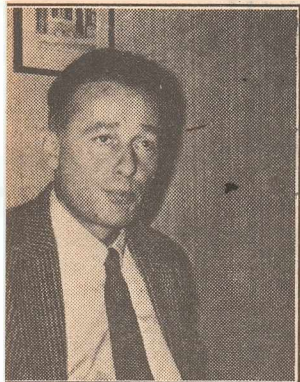
- Când am plecat, am fost hotărât să ajung ori la Anvers, ori la Rotterdam, pentru că acolo

- Celor care se miră le-aș recomanda să aplice aceleași principii și astfel vor ajunge și ei unde am ajuns eu. Eu mă bizui în primul rând pe logică, dar și pe imaginație. Atunci când am avut de luat o decizie deosebit de importantă, atunci mi-am imaginat că sunt în locul respectivului om, sau când porneam o afacere, mi-o imaginam cum va fi în viitor, deși ea nici nu era începută. Imaginația joacă rol de anticipare.

- Dar dacă dv. într-o afacere,

L'Union fait la force

Albert Moreau –
Marketing and Sales Director

Eddy Carpentier – Market Manager
Eastern Europe Countries

DANZAS

Un lider mondial al transportului de mărfuri

ZAS în lume: 16.000 de specialiști în transportul, depozitării și distribuției; 711 oficii în 5 continente; o cifră de peste 7 miliarde dolari.

ZAS în Europa: 427 depozite și stații terminus; 1.093 vagoane; 2.075 camioane; peste 2.800 de vehicule; mai mult de 600.000 metri pătrați de depozite; legături directe, imediate și exclusive cu cele 711 oficii din întreaga lume prin propria rețea integrată de comunicații.

ZAS în Belgia: o echipă de peste 600 de specialiști, sprijinită de o tehnologie computerizată la nivel înalt.

HEI PENTRU UN SERVICIU „À LA CARTE”

Depozitare și distribuție: 60.000 m.p. de depozite de clasa întâi. Peste 100.000 de livrări (250.000 tone) pe an, în Benelux.

2. **Speedpack:** sistem garantat pentru livrarea coletelor mici în maximum 24 de ore, prin utilizarea codurilor cu bare, a camioanelor rapide, de capacitate medie, și a unor instalații ultramoderne.

3. **Full Load Transport:** servicii de transport cu încărcătură maximă în întreaga Europă și, mai nou, în Europa de est, pe drumurile Ungariei, Cehiei, Slovaciei, României, Poloniei. Instalațiile faimosului McDonald din Piața Roșie au fost transportate de DANZAS.

4. **Danzas Transit Team:** peste 90 de birouri specializate în operațiuni vamale pe plan european.

5. **Danzas European Groupage:** cu acest serviciu, Danzas centralizează mărfurile destinate țărilor din C.E. și Europa de est. Pentru aceste zone au loc cel puțin trei plecări pe săptămână.

6. **Eurapid:** transportul expres de marfă european dispune de 160 de linii internaționale și naționale, care fac legătura între 16 țări europene. Este garantat timpul de tranzit (24 h, 48 h sau 72 h), de la ușa clientului până la ușa beneficiarului.

7. **Ocean Freight:** servicii de import și export pentru transportul de marfă intercontinental, peste ocean; oficii proprii în principalele porturi; rețea de comu-

nicații globală; vase de transport pentru mărfuri de diverse mărimi.

8. **Marconnect:** un sistem exclusiv de transport „door-to-door”, pe mare, pentru mărfuri mai mici de un container, între trei zone strategice: Europa, America de Nord și Extremul Orient.

9. **Airfreight:** transport de mărfuri cu avionul, 1.800 specialiști și 140 de sedii în toată lumea.

10. **Starconnect:** echivalentul aerian al lui Marconnect.

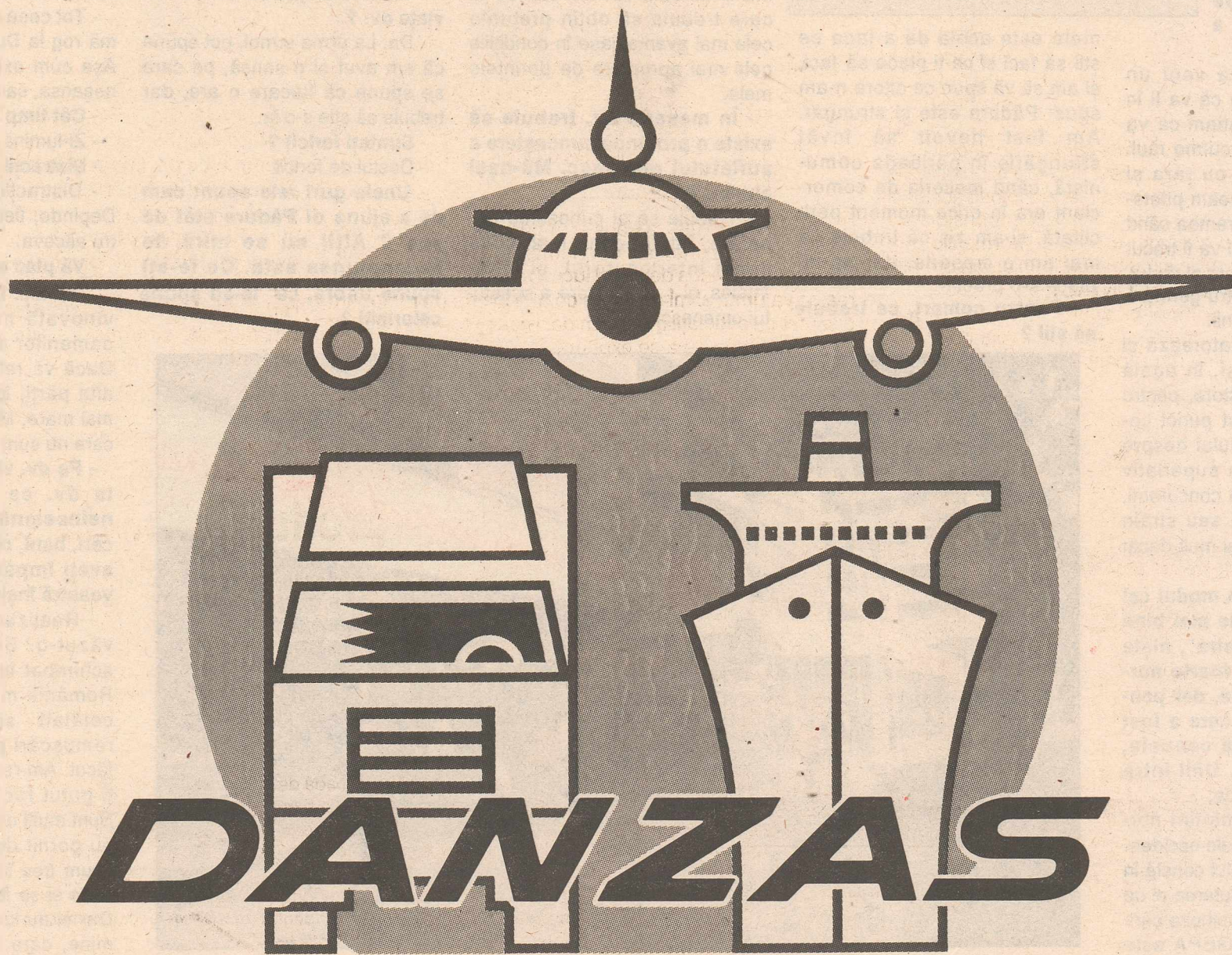
Despre Danzas Belgium și relațiile cu România ne-au vorbit dnl Eddy Carpentier, Market Manager Eastern Europe Countries, și Albert Moreau, Marketing & Sales Director.

„Danzas Belgium lucrează în special cu marile companii care, de obicei, sunt multinaționale. Vorbim mult în engleză, pentru că avem relații cu oameni de afaceri internaționali. Construim cu firmele partenerie relații pe termen lung.

Lucrăm cu România de circa 5 ani, ca agenți oficiali ai lui Romtrans.

Folosim țara dv. și ca țară de tranzit, iar odată cu ridicarea sancțiunilor asupra ex-Iugoslaviei, calea dunăreană de transport va fi de mare interes pentru noi. Prin România tranzitam mărfuri către Orientul Mijlociu și utilizăm porturile Brăila, Galați și Constanța. Suntem mulțumiți de partenerii români, inclusiv de CFR, și căutăm să dezvoltăm relațiile bilaterale”.

Danzas N.V., Eastern Europe Department, Anvers
Tel. 0032 3 222 54 54
Fax 0032 3 225 17 89

THE WORLDWIDE TRANSPORTATION NETWORK

Pregătirea unei călătorii de afaceri

Dacă aveți intenția să întreprindeți o călătorie de afaceri în Belgia, Oficiul Belgian de Comerț Exterior are plăcerea, dacă doriți, să vă ajute să organizați un program de întâlniri și vizite cu, sau, la cererea voastră, cu reprezentanții belgieni. Informați ambasada sau consulatul belgian cel mai apropiat, dacă e posibil, cu câteva săptămâni înainte, comunicând următoarele informații: a- produsele și tehnica

specifică care vă interesează; b- data sosirii și durata sejurului; c- adresa din timpul sejurului (hotel, etc.). Ne vom ocupa de rest, astfel ca voiajul dumneavoastră în Belgia să decurgă în cele mai bune condiții.

ADRESE UTILE – CENTRE DE INFORMAȚII La nivel național:

Despre Belgia în general: INBEL (Institutul Belgian pentru Informare și Documentare) Avenue des Arts 3, B-1040 Bruxelles, tel: (2)2171111, fax (2)2171111.

Despre legile în materie de comerț exterior: Oficiul Belgian de Comerț Exterior (OBCE), Boulevard Emile Jacqmain 162, B-1210 Bruxelles, tel: (2)2093511, tx 21502, fax (2)2176123.

Despre produse și tehnologii belgiene: Oficiul Belgian de comerț Exterior vă trimite gratuit publicația sa trimestrială „Belgia, informații economice și comerciale” (tradusă în cinci limbi: franceză, olandeză, engleză, spaniolă și germană).

Despre posibili parteneri comerciali: Oficiul Belgian de Comerț Exterior, Ambasada sau Consu-

latul cel mai apropiat, una din asociațiile profesionale sau una din camerele de comerț belgiene.

CELE MAI IMPORTANTE BĂNCI BELGIENE

Banca Generală (G) Montagne du Parc 3, B-1000 Bruxelles, tel (2)5162111, fax (2)5164222, tx 21283.

Banca Bruxelles Lambert (BBL), Avenue Marnix 24, B-1050 Bruxelles, tel (2)5172111, tx 21421, fax (2)5178018.

Kredietbank (KB) rue d'Arenberg 7 B-1000 Bruxelles, tel (2)5174111, tx 24078, fax (2)5174209.

Prietenul public nr.

• Interviu cu dl Pierre Houtmans, manager la Radio Contact

– Cine a avut ideea acestui radio?
– Belgia e a doua țară după Italia care a fost la sfârșitul anilor '70 martora unei explozii de mijloace de comunicare private. La început s-a numit fenomenul „citizen band”, banda de 27 MHz adusă din SUA, deci era „pirat”, deoarece nu exista legislație adaptată care să autorizeze particularii.

Din 1979 exista un radio, singurul, IFIS, pentru care avusese inițiativa o asociație cu preocupări în egală măsură politice și apolitice din care făceam și eu parte și astfel am început să mă interesez de fenomenul radio. Mi-am dat repede seama că există și alte rațiuni în afara celor ideologice, adică cele comerciale, și cum studiasem în SUA, California, știam că acolo există o rețea întreagă de radiouri care funcționează cu studenții, entități radiofonice recunoscute de altfel și m-am gândit că se poate face și la Bruxelles ceva cu scopul „profit making” ceva cu priză la public totodată. Nu s-a început așa, prima rațiune a fost de a oferi un spațiu mai larg libertății de exprimare. Și de ce nu s-ar fi evoluat spre un radio concurențial celui național și RTB.

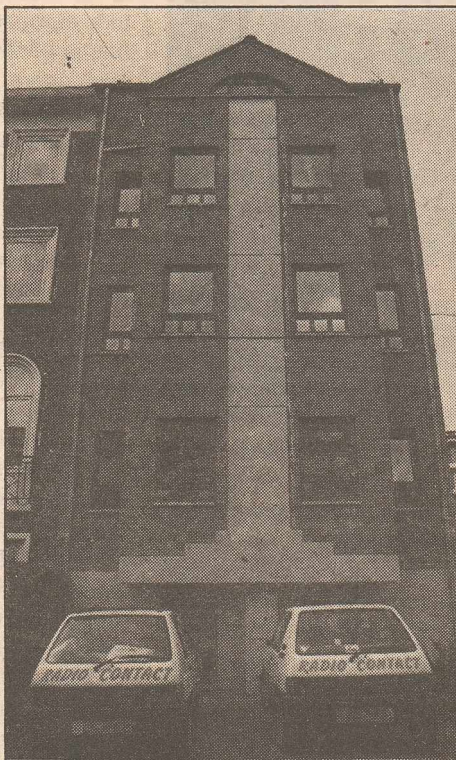
Între timp sectorul radiourilor private s-a dezvoltat. Puterea politică a ținut cont de calitatea acestui fenomen, mass-media fiind ca în orice democrație a patra putere în stat. Influența asupra publicului era de necontestat și puterea politică a apreciat în '87 că e cazul să se pună serios la punct piața și astfel a fost adoptat un decret care legifera și autoriza complet radiourile libere și private. De atunci ne-am putut organiza mai bine, am folosit aceleași principii la nivel de programare, am luat în considerare ideile novatoare. De exemplu culegem informațiile prin satelit, ele fiind transmise simultan radiourilor din orașele în care funcționează RADIO CONTACT.

– De ce s-a ales delfinul ca siglă?
– Pentru că e un animal simpatic, e apropiat de om ca inteligență, comunică cu omul, pentru a se orienta e dotat

cu un sonar prin care se și apără, dar mai ales depistează oameni naufragați, pe care îi salvează, nu e agresiv, e blând, e iubit de copii. Merită interesul nostru pentru că e un mamifer de la care avem chiar ce învăța în ceea ce privește comportamentul pașnic și ofensiv doar la nevoie.

– Care sunt relațiile cu RADIO CONTACT român?

– Bune. Ideea colaborării a fost poate excentrică. S-a petrecut în 1989 la Paris și urmăream ca toată lumea la televizor evenimentele din România. Am fost impresionat, dar mai presus de acest lucru, am anticipat schimbarea ce va urma și mi-am spus că ar fi loc de un radio. Am discutat cu asociații mei și am decis să putem da românii posibilitatea de a se exprima.

Sediul Radio-Contact din Bruxelles

În ianuarie 1990 am făcut toate demersurile foarte ușor, însă sunt uneori perseverenți și până am reușit. Am fost înregistrați în iulie, practic, de deja stația, emițătorul.

Activitatea RADIO CONTACT în România are trei ani, planul nostru de dezvoltare s-a desfășurat și în viitorul apropiat această activitate va deveni tot mai importantă. E important pentru noi că putem demonstra generații române că au un mijloc de informare modalitate de investiție într-o meserie de viitor care avea informații actuale și necesare, iar noi cei care îi considerăm pe români ca pe adevărați parteneri urmează să le transferăm toată tehnologia de care dispunem, tehnologie de vârf în Europa. Intenția noastră este, deci, să aducem toată aparatura tehnică necesară pentru posibilitatea prietenilor noștri români să fie performanți pe piață. Rămâne la latitudinea lor să găsească o modalitate adecvată pentru acest lucru, activitatea lor fiind în acest scop și trebuie să afirm că se desfășoară foarte bine.

Suntem foarte mulțumiți de colaborare, rezultatele pozitive ne-au fost confirmate de ambasadorul RADIO CONTACT reprezintă de altfel cea mai bună vestitie a Belgiei în România.

– În ce constă emisia RADIO CONTACT?

– Este un sistem de radio, muzică și știri. Sistemul este practicat și în România. Vorbind profesional în Europa există două mari tipuri de radio: generaliste cu format de emisie și radiouri cu știri cu format de program. Diferența este că avem un format de program care este clasificat ca „hit european” adică muzică, „européen” și știri de toate genurile: despre vedete din muzică, cinema precum și știri internaționale locale.

Dl Henri Rouvois ne spune:

„Pentru noi, berea este un imperiu, dar și o cultură”

– Vă rog să faceți o scurtă prezentare a societății.
– Societatea „Interbrew” acoperă 65-66% din piața Belgiei. Sediul societății se află în Bruxelles, avem însă birouri în toată lumea. Exportăm bere pe întreg globul. Există 600 de tipuri de bere. Este țara berii aici. Fiecare anotimp, fiecare ceas al zilei au berea lor.

– Ce înseamnă bere specială?
– În România, de exemplu, există berea Pils, cu fermentare joasă. Berile speciale sunt cele cu fermentare înaltă, care fermentează și în sticle, precum șampania. Sunt „șampanii de bere” pentru că sunt îmbătrânite în butoaie. Avem bere pentru toate gusturile, de toate culorile: bere blondă, neagră, bere dulce, mai puțin dulce.

Un adevărat imperiu, care se dezvoltă foarte repede și este asociat vinului. Fiecare bere se bea în paharul ei. Un consumator de Stelle Artois nu o va bea dintr-un pahar de vin. Este o cultură. Producția, în general, ne plasează la nivel european pe poziția a patra, a cincea; la nivel mondial, locul 10. Întreprinderea noastră este familială, în principal cu capital familial.

Cele două fabrici, Jublaire și Stelle Artois, s-au unit în 1948, dar Stelle Artois există din 1366.

Apărținea familiei Artois, iar Stelle Artois înseamnă Steaua familiei Artois. Este o bere foarte populară în Belgia, în Franța, în Italia, merge foarte bine în Spania, în Grecia și în România, pentru că aici există foarte mulți greci.

O să ne lansăm de o manieră intensă la București, Timișoara, apoi Constanța, la vară. Avem mari posibilități în România. Problema este prețul puțin mai ridicat: datorită taxelor, din cauza distribuției care nu este, însă, bine organizată și, de asemenea, din cauza devalorizării monedei. Cred că ar fi posibile investiții în fabricile de bere locale, dar nu e încă sigur. Am trimis echipe să viziteze aceste fabrici, dar din păcate ele sunt în stare proastă. Deci, ar trebui reconstruite.

Interbrew este o companie belgiană producătoare de bere, în principal, apă minerală și băuturi răcoritoare. Cu aproximativ 23 de milioane hectolitri de bere vândute în 1991, cu o cifră de afaceri de 66 de miliarde de FB și 12.500 de angajați, are filiale în Franța, Ungaria, Italia și Olanda, produsele sale fiind prezente în peste 40 de țări, inclusiv România, prin marca Stelle Artois.

Interbrew International
Imperialstraat 18
B-1930 Zaventem
Tel.0032 2 718 19 42

COLINET - un partener pe producătorii de țevi

– Dle Țigăran Florin, sunteți Inginerul șef al Uzinei de țevi petrol din S.C. REPUBLICA S.A. și unul dintre principalii coordonatori ai colaborării cu firma belgiană COLINET. În ce constă această colaborare?

– În perioada 1991-1992 s-au făcut, în paralel, două studii de fezabilitate de către firmele CALMES din Elveția și ERNST & YOUNG, pentru stabilirea strategiei de dezvoltare la S.C. REPUBLICA S.A. pe o perioadă de aproximativ 10 ani. A fost evidențiată, ca primă etapă de modernizare, dezvoltarea sectorului de producție a țevelor pentru industria petrolieră, începând cu capacitățile de filetare. Astfel, s-a ajuns la semnarea acestui important contract cu firma COLINET, în 1992, pentru modernizarea a patru capacități de filetat țevă importate în perioada anilor '70.

– Ce înseamnă pentru S.C. REPUBLICA S.A. această investiție?

– Modernizarea capacităților de filetat a început în luna octombrie a acestui an, urmând a se finaliza în jurul datei de 15 decembrie. Pentru aceasta, în uzină, este prezentă o echipă de specialiști belgieni de la firma COLINET, cu care colaborăm perfect și care, țin să menționez, sunt impresionați de nivelul profesional al inginerilor și tehnicienilor noștri. Practic, capacitățile vor produce imediat, iar efectele previzibile se vor dezvolta în trei direcții: creșterea productivității (se estimează o creștere a producției cu aproape 30.000 t țevi/an), îmbunătățirea calității filetelor și diversificarea gamei acestora. Rezultatul va fi în mod sigur

creșterea cererii de țevi destinate înlocuirii la export, precomenzile de la noștri clienți (Rusia, SUA, țările din Orientul Mijlociu și Asia de sud-est) semnalez efect previzionat și în studiile de fezabilitate menționate.

– Dle Inginer Ioan Răzescu, sunteți responsabilul pentru Import al firmei INTERBREW S.A. și a negociat pentru S.C. REPUBLICA S.A. contractul cu firma COLINET. Ca negociator, ce părere aveți, sub aspect comercial, despre acest contract?

– Contractul este avantajos pentru S.C. REPUBLICA S.A., fie și numai pentru această investiție, foarte importantă pentru dezvoltarea sumei, a putut fi realizată prin acordat de banca belgiană INDO-SU obținerea căruia firma COLINET ne-a oferit asistența necesară. Cum termenul de plată a creditului este de 5 ani, iar al investiției este estimată la 4 ani, avantajurile sunt evidente.

– Conțați pe viitoare astfel de colaborări cu firma COLINET?

– Buna coordonare în derularea contractului, ca și intențiile de modernizare a S.C. REPUBLICA S.A., pentru care firma COLINET ne-a și lansat oferte, o recomandă partener cu care dorim să mai facem. Oricum, contractul dintre COLINET și S.C. REPUBLICA S.A. este pentru firma noastră o carte de vizită ce-l poate deschide la colaborare și cu ceilalți producători de țevi din industria noastră.

elles,
raș
ndial

simți într-un oraș care este de talie
ste greu de spus, dar oricine își dă
află într-o ambianță neobișnuită,
ști sediile organizațiilor internațio-
ntreprinderilor de faimă din toată

adevăr, o atmosferă de metropolă.
afaceri și turiști din lumea întreagă
centrul orașului, „Pentagonul”. Dar
ternațional se regăsește și în diferite
ferice. Toate naționalitățile și toate
biteză pe o suprafață redusă.

Bruxelles a pierdut aerul său de „Belle
ntată de Jacques Brel, el rămâne un
itor”, veșnic în schimbare.

epocă istorică a ținut să-și pună
e imaginea orașului. Astfel, în a-
te a sec. 19, perioadă de mare
și bogăție, numeroase clădiri au

șters imaginea Bruxelles-ului medieval. Stilul
arhitectural din această perioadă domină cu
măreție orașul. Clădirea bursei și bulevardele
centrale sunt exemple ilustrative.

Anii '60 ai acestui secol au dovedit o epocă
de expansiune nemalpomnită. Orașul s-a
îmbogățit cu turnuri înalte din beton, de sticlă și
de oțel. Numeroase lucrări din perioadele ante-
rioare le-au cedat locul. Această înverșunare de
a construi își continuă goana neobosită până în
zilele noastre.

Cu toate aceste schimbări, acest mare oraș
rămâne un vârf de atracție. În afara miilor de
persoane, care sosesc în fiecare zi la Bruxelles
pentru a-și câștiga pâinea, mulți alții vin în oraș
pentru a descoperi boutique-urile, restaurările
culturale, ultimele mode... sau exclusiv pentru a
gusta atmosfera particulară unui oraș mondial.

Anvers (Antwerpen)

Capitala culturală a Europei

În 1993 Anversul a fost declarat centrul cul-
tural european, o veritabilă Mecca artistică. Din
martie până în decembrie, muzeele și teatrele
sale, opera, cafenelele, străzile, malurile râului
Schelde au fost martorii unei grandioase mani-
festări internaționale.

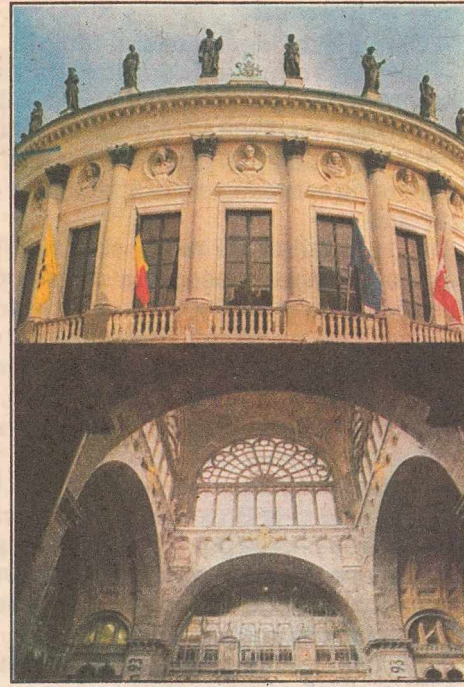
De la operă la filme, muzică și modă, până
la expoziții de artă și diamante, Anversul a
găzduit tot ceea ce conține un fior de artă.

Un accent deosebit s-a pus pe expozițiile de
pictură modernă, de fotografii, pe festivalurile
de film și pe spectacolele de teatru.

Școala de pictură din Anvers a înflorit între
1550 și 1650. De-a lungul timpului, tradiția pic-
turii istorice comandate de curte și de biserică
a fost înlocuită de cea a portretului, a peisajului
și a naturii moarte. Exportul de opere artistice,
facilitat de emigranți, a acoperit întreaga Eu-
ropă. Pictura flamandă își atinge apogeul cu
Peter Paul Rubens, Anthonis van Dyck și Jacob
Jordaens. O parte din operele lor pot fi admirate
în Anvers, în Muzeul de artă, Muzeul Mayer van
den Bergh, Casa lui Rubens și Rockoxhuis.

Lumea Anversului este fascinantă; totul re-
spiră un parfum al trecutului de la clădirea im-
presionantă a gării, datând din secolul XVIII, la
statuile ce te însoțesc pretutindeni, spre Operă,
Teatru, Primărie sau Muzeul Maritim, adăpostit
într-un castel.

Legenda spune că, în vechime, râul
Schelde era păzit de un uriaș ce lua vamă la

trecerea râului și celui care nu plătea, îi tăia
mâna. În fața primăriei se află o statuie a gene-
ralului roman ce a înfrânt uriașul și i-a tăiat mâna
dreaptă. De la numele romanului, Brabo, pro-
vincia se numește Brabant, iar Anvers
înseamnă aruncarea mâinii.

Valentina BAYER ■

EXMAR - construcții și comerț cu nave

DI Patrick JANSSENS, de la Technical Department,
ne-a declarat:

„Începuturile lui EXMAR sunt legate de cel mai mare
șantier naval din Belgia. Aici s-a decis construirea de nave
pentru transport țiței și produse de rafinare. Așa a început
specializarea lui Exmar în transporturi de produse petroliere.
Acum doi ani ne-am unit cu grupul CMB – cel mai mare
armator belgian, specializat în construcția de vase tip con-
tainer pentru linii maritime.

Primele contacte cu România au vizat Portul Constanța.
Am colaborat mai întâi în domeniul service-ului comercial.
Apoi am sondat și evaluat capacitățile tehnice și tehnologice
pentru a realiza o colaborare în construcția de nave. Suntem
abia la început, dar sperăm să dezvoltăm relațiile actuale.
Avem trei contracte ferme, încheiate în septembrie, și unul
opțional. Acestea vizează construirea a trei nave de capacitate
egală, 170 000 tdw. Noi furnizăm practic toate echipamentele

avelor, mai puțin motorul principal, care se fabrică la
licență. Noi punem accentul pe calitate; toate oțelu-
e construcției navelor sunt de fabricație românească,
să primească certificate de calitate LLOYDS pentru
i clasă de profil laminat și aici sunt unele probleme.
este prevăzută a se livra în martie '95.

ază după proiectele Institutului român de profil. Este
de circa 20 milioane dolari și sperăm să putem livra prima navă doar cu o întârziere de 6-
za unor probleme materiale.”

EXMAR, De Gerlachekaal, 20
B-2000 ANTWERP 1, Belgium-
Tel. 0032 3 247 56 11
Fax 0032 3 248 05 65

până la frontiera cu Olanda, pe o suprafață de 14 055 ha, cu o populație de 550 000 locuitori.

Portul Anvers este unanim considerat ca portul internațional cel mai productiv și printre cele
mai animate din lume, care funcționează de mai mulți ani ca port al Europei. Cu 12 legături
internaționale, Anversul este nodul feroviar cel mai important al Europei, din care pleacă zilnic 120
trenuri de mărfuri și sosesc 100, cu o cadență de triaj de 2800 vagoane pe zi și serie. Zona portuară
este legată prin centură direct la rețeaua rutieră E și prin aceasta de principalele centre economice
europene.

Anversul este așezat pe malul drept al râului Es-
caut, în provincia cea mai nordică a Belgiei. Legenda
leagă numele său de momente istorice din perioada
cuceririi romane. Orașul a fost construit de către se-
niorii populației primitive, inițial ca un târgușor. Fiind
distrus de către normanzi în secolul IX, a fost recons-
truit în secolul X. Istoria reține trei perioade de pros-
peritate ale orașului: sec. XIII; sec. XVI și sec. XIX-XX.

În sec. XVI și XVII, comerțul înflorește sub regim
spaniol, iar artele ating apogeul bogăției artistice prin
operele lui Plantin și Rubens.

Poziția geografică, politica și Interesele econo-
mice, precum și priceperea și hărnicia locuitorilor au
dezvoltat orașul și portul, astfel că de secole Anversul
este cunoscut ca oraș al artelor, port mondial și centru
turistic internațional.

Capitală de provincie, orașul și portul se întind

multumim pentru sprijinul acordat la rea-
a acestui supliment domnului Adrian
taru, secretar de stat, domnului Marian
secretar de stat, Biroului de Presă al
E., Ambasadei României în Belgia,
ului Aurel Sanislav, domnului Aurel
consilier economic, domnului Nicolae

Dinu, secretar I economic, doamnei Maria
Sanislav, atașat de presă, domnului general
maior Stelian Pintilie, atașat militar, domnu-
lui Mugur Popovici, secretar economic,
doamnei și domnului Goloș de la Biroul
TAROM din Bruxelles și domnului Radu
Solomon de la Biroul ONT din Bruxelles.

Conceptie și redactare: George Arion și Mihai Sândoiu
Grafică: Cristina Topolski
Traduceri: Cătălina Ștefănescu, Fetcu Alice, Călin
Mărcușanu, Felicia Șerbănoiu
Secretariat tehnic: Adriana Chirovici
Tehnoredactare
computerizată:

Tipar:

